

ETHICA EN MORAAL - FORUM VAN ONTMOETING

2009 - 2015

BOEK TWEE

SAM LANDUYT

UITGAVE 2019

PLECHTIGE OPDRACHT VAN DIT WERK
ETHICA EN MORAAL - BOEK EEN en BOEK TWEE

DIT WERK EN AL DE ANDERE VAN MIJN WERKEN EN GESCHRIFTEN DRAAG IK OP

AAN U GOD VADER IN DE HEMEL

EN AAN U JEZUS CHRISTUSZOOM VAN DE VADER

WOORD GODS EN ONZE HEILAND EN VERLOSSER

IN DE HEILIGE GEEST ERVAN VAN U BEIDEN

AANVAARD AL DEZE WERKEN EN MOGE HET U BEHAGEN GODDELIJKE DRIE-EENHEID

**DIT WERK ZOALS OOK AL DE ANDERE TEN DIENSTE TE STELLEN VAN DE MENSHEID WAAR EN WANNEER
EN ZOALS U DIT WIL**

AMEN!

EN HET ZIJ ZO erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen

dat u, Sam Landuyt, door deze opdracht van dit en van al uw overige werken

aan God in haar goddelijke Drie-eenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest ervan van hen beiden,

de overgave van de werkzaamheid en de dienstvaardigheid aanbiedt van alle deze werken

ten dienste en voor het heil van alle mensen op aarde, nu en in der eeuwigheid. Amen!

En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan. En Het Zij Zo!

Persoonlijke informatie en korte historiek van Onze Bronnen Verenigd

Dr. Sam Landuyt

Geboren: Ursel, 1934 -

Arts: 1961 - Psychiatrie – Psychotherapie: 1963 - 2014

Studie en Praxis van paranormale/spirituele Wetenschappen sinds 1980

Mediale Informatie en Scholingsweg Spiritualiteit

Spiritueel advies, Heling en Heilswerk

Persoonlijke Informatie

Ik studeerde af als arts aan de universiteit Gent in 1961. Ik was in opleiding en nadien ook werkzaam als psychiater-psychotherapeut van 1963 tot 1980 in het OCMW-Stuivenbergziekenhuis te Antwerpen. Daarna enkel in privé-raadpleging psychiatrie en psychotherapie tot en met 1998 en tenslotte deeltijds, na pensioenleeftijd, tot 2014. De spirituele informatie, mijn mediumschap en mediale werkzaamheid zijn volwaardig actief werkzaam sinds einde jaren '70. Deze werden geïntegreerd in mijn overige werkzaamheden zonder enige hinder of conflict. Er was het vragen van mediale schriftelijke adviezen aan "Onze Bronnen Verenigd" voor me zelf en voor patiënten, de vaardigheid van de intuïtieve doorgave van informatie ad hoc "in mente et momento", de toepassing van homeopathie en van heling en het raadplegen en het optekenen van mijn 'schrift', d.i. van de mediale informatie in de woordtaal. Er was ook onderzoek en hulp bij behandeling van de pathologie van zogenaamde 'bezetting' of 'benomenheid' van patiënten door vreemde entiteiten/identiteiten, waarbij de behandeling zelf geschiedde door 'Onze Bronnen Verenigd' – geen daden van magie dus! Ik was medeoprichter van de Werkgroep KREA (sinds 2006): creatie van het Levenseigen Zelfbeeld in woord- en beeldtaal en toepassing ervan in de Autonome Zelfheling.

In 2004 publiceerde ik op het internet mijn eerste werk: Boek van de Scholingsweg. Er is ook sinds 2017 de printversie en de website van een ander werk: Daden van Zorgzaamheid. De publicatie van Ethica en Moraal Boek Een en Twee en nog andere werken wordt thans voorbereid.

Sinds 2014 betreft mijn werkzaamheid nog enkel de spirituele werkzaamheid zoals ik ze gedurende 40 jaar aangeleerd gekregen heb op deze scholingsweg, die *een weg is van leren door ervaring, voorgelicht en toegelicht door mediale informatie in woord- en beeldtaal*. De *Informatiebronnen van de Geesteswereld* waarmee ik verbonden ben worden elders uitvoerig beschreven. Mijn mediaal werk geschiedt altijd en volledig in en onder christelijke inspiratie en wordt telkens gewettigd door "De Bronnen van de goddelijke Wil", Het Zij Zo genaamd.

© Dit werk is auteursrechtelijk beschermd. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, digitale versie of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur Sam Landuyt.

Werken in mediaal Schrift

Uitgaven in Printversie

Boek van de Scholingsweg (2002 - 2004) 2de uitgave: 2017.

Trefwoorden en hun Definities (2002 – 2004 - 2019)

Intrusie en Mentale Deterioratie (2008)

Ethica en Moraal Boek EEN (2009 – 2015)

In den Beginne – David Zelf (2011)

Zijn en Zijnden I – Woord van Geborah (2009 – 2012)

Daden van Zorgzaamheid (2017)

Heling en Heilswerk (in voorbereiding 2018)

KREA Werkboek (2019)

Ethica en Moraal Boek TWEE (2019 in voorbereiding)

Essay

Søren Kierkegaard: tijdelijkheid en eeuwigheid – wezenlijkheid en existentie / eeuwigheid van wezen binnen de context van existentie. Uitgave 2010, Acta Comparanda SUBSIDIA I Faculty for Comparative Study of Religions Antwerpen

zie ook mijn Websites:

<https://www.samlanduyt.be>

<https://dadenvanzorgzaamhe.wixsite.com/dadenvanzorgzaamhe->

II. Onze Bronnen Verenigd – korte Historiek

De *INFORMATIEBRONNEN UIT DE GEESTESWERELD* of *ONZE BRONNEN VERENIGD*, zoals ze zich noemen en waar ik nu 40 jaar intensief mee samenwerk, hebben zich bij mij voor het eerst aangemeld in het jaar 1982.

Ik had toen gedurende anderhalf jaar al een soort snelcursus doorgemaakt, een snel-initiatie in de mediale informatie en de werkzaamheid van de (astrale) informatiebronnen uit de geesteswereld. Ik was in kennis gekomen met een zeer begaafd medium, wijlen M.K., en samen met hem en nog enkele andere

enthousiaste nieuwsgierigen hadden we een kleine *Onderzoeksgroep Paranormale Wetenschappen* opgericht. M.K. ontving mediale informatie in “*transcendente toestand*” – een toestand van veranderd bewustzijn, gelijkend op (maar niet identiek aan) psychomotorische epilepsie, met amnesie achteraf. Dit gebeurde telkens in sessies die door een van ons ingeleid werden en bewaakt en waarin hij woordelijk uitsprak wat hij innerlijk als boodschap vernam. Zo kwam ik in contact met zijn “*Informatiebronnen van de Geesteswereld*” zoals ze zichzelf benoemden. Ik was uitermate geboeid door de superieure psychotherapeutische aanpak van deze bronnen en gecharmeerd door hun no nonsense informatie over de aanwezigen: nooit kwetsend, altijd raak. Ik heb daar ook kennis gemaakt met twee Bronnen, Identiteiten uit de geesteswereld die nog steeds behoren tot ‘*Mijn Bronnen Verenigd*’: David en Vif Piscoul. Het was een totaal nieuwe en uitermate boeiende wereld die voor mij open ging. Een wereld die echter, net zoals de fysieke en cognitieve wereld op aarde, ook risico’s en gevaren inhoudt, zo bleek later. Maar ook daarin werd ik beschermd en geholpen door hen, mijn Informatiebronnen uit de Geesteswereld, David en Vif Piscoul.

Van meet af aan was duidelijk dat ik/we hier niet te doen hadden met de klassieke vormen van astrale informatie, al of niet in een mentaal-emotionele context of puur geestelijk van aard. De bronnen waarmee we toen kennis maakten hadden wel, zo bleek aldaar, een dubbel programma: enerzijds was er de lijn van David en Vif Piscoul die uitdrukkelijk stelden dat ze werkten “onder Jezus Christus” (woord van David). Anderzijds waren er ook bronnen die verbonden waren met, samenwerkten met... inlichtingsdiensten...

Ik – en ook M.K. en de anderen van die groep - hebben toen resoluut gekozen voor exclusieve samenwerking “onder Jezus Christus” en elke vorm van pseudoreligie, programmatie, magie of roesachtige toestanden radicaal geweerd of voorkomen.

Toen werd ik op een goede dag, een jaar nadien, zelf een medium. Zonder aanleiding, op mijn werk in het ziekenhuis, midden in het schrijven van een nota, begon de mediale informatie me toe te spreken, “in te spreken” en schreef ik mijn eerste mediaal geïnspireerde boodschap op. Mijn hand werd niet geforceerd, mijn bewustzijn of mijn stem al evenmin. Maar wat ik hoorde schreef ik op, letterlijk. En ik heb alles, maar dan ook alles hiervan bewaard! Al meteen werden de eerste voorwaarden en regels van de communicatie me voorgehouden: ik zou woord per woord, of met twee woorden, of met drie woorden tegelijk informatie horen die ik op te schrijven had. Terwijl ik schreef werden de daarop volgende één, twee of drie woorden me ingesproken. Het gebeurde met mijn gewone innerlijke stem, weliswaar met een eigen toonaard of karakter van de bron die sprak. Mijn gewone, gewende verstand kon ondertussen van terzijde toekijken en toehoren, in stand by. Het kon achteraf kritisch de teksten lezen en proberen te begrijpen. Het kon vooral de dagen nadien uitkijken naar de *gebeurtenis* waarover de informatie het had en die zich telkens in een nabije toekomst realiseerde. Het waren de zelfde informatiebronnen als bij M.K., maar er was bij mij geen veranderd bewustzijn of amnesie. Ik was en bleef een wat men noemt ‘bewust medium’.

Het aanroepen van deze informatiebronnen was aan voorwaarden en regels gebonden. Zij behoorden tot “*De Hiërarchieën*” en zij namen *als eerste het initiatief van de contactname* met mij. De geest en het Zelf waren hiertoe al lange tijd van tevoren door hen gereed gemaakt en opgevoed, zo wisten ze (in latere informatie) te zeggen. *Nadien echter was het initiatief telkens aan mij* om door middel van een geijkte procedure met hen in contact te komen, te communiceren en vragen te stellen. Ik kreeg ook wel vrij snel hulp en informatie ‘ad hoc’ via de intuïtie, vooral tijdens mijn werk als psychotherapeut, waarbij mij

woorden/duidingen in de mond gelegd werden die ik niet zomaar zelf durfde te zeggen en die toch zeer wensbaar en vruchtbaar bleken te zijn. Ook suggesties over medicatie (homeopathie) bleven niet uit. Mijn houding was en bleef er een van de wetenschapper: trust but verify - vertrouw en verifieer.

Deze communicatie met De Hiërarchieën kreeg meer en meer vorm en inhoud en werd ook mettertijd gemakkelijker. Het stroeve, wat archaïsch klinkende Nederlands van het begin werd vlotter en ontpopte zich als een zeer goed gestructureerd filosofisch en religieus Nederlands. De informatie was vooral dienstig in mijn praktijk als arts-psychotherapeut. Er werden persoonlijke, geschreven adviezen gegeven aan mensen, op hun vraag en volgens alle regels van de gewende deontologie en moraal van de geneeskunde. Uiteindelijk had en behield ik zelf, “in eer en geweten” altijd het “laatste woord”. Dat hoort ook zo te zijn. Altijd en overal.

Er zijn namelijk geen twee ethica's of moralen! Vaste regel: boven alles en over alles regeert ultiem de stem van je individuele geweten, met je persoonlijke vrijheid en verantwoordelijkheid! Alle informatie is trouwens verbonden met, maakt deel uit van de ervaring/uitwerking/gebeurtenis waarover ze gaat. Het gebeuren is telkens de bevestiging van de informatie (“Haha! ervaring”!). Pas dan is de boodschap geldig want volledig.

Over de jaren heen stelden zich nog andere Identiteiten uit de Geesteswereld aan mij voor als bron: *Geborah*, mijn eigenste ‘hoogste bron’, van het niveau van David. *Paracelsus* en *Paracelsus Zelf* of “Paracelsus zoals hij mij in *mijn Zelf* ontmoet”. Zo was er ook “*U Zelf*” of ik, Sam Landuyt, zoals ik in mijn Zelf door hen toegesproken word. En *David zelf*. En ook *Jezus Christus Zelf* (¹) of onze en ook uw Zaligmaker en Verlosser, zoals Hij in de wezenlijke Subjectiviteit van Mij Zelf mij ontmoet en Zich laat kennen.

Later verscheen ook *de Heilige Theresia van Lisieux*, het “Heilig Treeske”, welbekend van in mijn jeugd. Zij blijkt een stevige en lieve Dame te zijn, een zeer goede psychotherapeute “die de mensen leert spreken én luisteren”.

Samen vormden wij de groep van ‘Onze Bronnen Verenigd’. “Samen uit samen thuis” (Vif Piscoul) en “Allen in één en één in allen, waarvan één de bedekker is” (Paracelsus bij leven). Met een open en oprechte communicatie en dynamische twijfel als intellectuele controlegeest inbegrepen. Trouwens “Oprechtheid heeft nog nooit iemand geschaad” (Vif Piscoul).

Er werd me op een goede dag ook de komst en de aanwezigheid aangekondigd van *de Heilige Michaël, aartsengel*, “ter bescherming van mezelf en van al de mijnen”, familie, vrienden, zorgvragende mensen enz. met wie ik betrokken ben. Hij staat terzijde van ‘Onze Bronnen Verenigd’ en is “tegenwoordig en aanwezig” in het Zelf en in de informatie “hiertoe aangespoord en gemandateerd door Jezus Christus in Persoon” zoals het telkens gezegd wordt. Hij heeft zich ontpopt als een getrouwe, gehorige helper en beschermer van mij en van al degenen met wie ik in contact of relatie ben.

¹ “*Jezus Christus in Persoon*” en “*Jezus Christus Zelf*”: de aandachtige lezer zal het verschil in benoeming van Jezus, onze goddelijke Verlosser en Zaligmaker, opgemerkt hebben. De Godmens Jezus, de Christus en onze Verlosser, spreekt me soms ook toe “in Persoon”, maar is ook aanwezig “In de Heilige Geest ervan” als Informatiebron in “Mij Zelf” als “Jezus Christus Zelf”. S.L.

“Hulp, bijstand en bescherming” aan mijzelf, ik Sam Landuyt én aan “al de mijnen”, dat is telkens de duidelijke, bijna rituele toezegging van Onze Bronnen Verenigd, even zo vele identiteiten als vrienden die ze geworden zijn.

En er zijn nog meer bronnen geweest, toevallig of bij gelegenheid. In theorie is elke mens, levend op aarde of in de astrale of zelfs in de hemelse sferen een potentiële informatiebron in de geesteswereld of kan er toe ontwikkelen in zijn of haar Zelf en anderen ontmoeten in de *Subjectiviteit van het Zelf*.

En tenslotte is er, zelden maar des te duidelijker, *“Jezus Christus in Persoon, in de Heilige Geest ervan”*. Hij, die *“de Weg, de Waarheid en het Leven is”* is voor mij én voor Onze Bronnen Verenigd al evenzeer, de ultieme Heiland, Verzoener en Verlosser én Garantie, *“in de Eenheid met Zijn en ook onze Vader in de Hemel, in de Heilige Geest ervan, van beiden”*.

De informatie van deze *“Bronnen van de Geesteswereld”* of *“Onze Bronnen Verenigd”* zoals ze zich thans noemen, wordt vanaf het allereerste begin altijd *“gewettigd door Het Zij Zo!”*. Het Zij Zo is het woord Amen in het Nederlands. De regel is: geen publicatie van informatie vooraleer de wettiging van Het Zij Zo er over uitgesproken is! Het Zij Zo is de naam van de *“Bronnen van de goddelijke Wil”*, die onafhankelijk staan van de geestesbronnen. De geestelijke ruimte die de informatie van *“Onze Bronnen Verenigd”* toegewezen krijgt door Het Zij Zo is opvallend groot! Geen eng-geestigheid! Deze wettiging is noodzakelijk voor elke informatie van uit de geesteswereld en voorkomt misbruik of oneigenlijk gebruik door *“Bronnen van Terzijde”* zoals ze genoemd worden, goedwillige of kwaadwillige, om het even. *“Het Zij Zo zal liever zijn tong verbranden dan onwaarheid te spreken”*, zo kondigde Het Zij Zo zich destijds, aan bij M.K. en zo is het altijd geweest.

U ziet het: vrij strenge, maar zeer effectieve kanalen van over en weer gaande communicatie en informatie tussen de sferen en dimensies van de astrale en hemelse geesteswereld en de aarde. Een soort van astraal internet, met al evenveel regels en wetmatigheden. Met eigen wetten en eigen intrinsieke waarden en waardigheid. Met eigen geniale technische vaardigheden al evenzeer.

In de *Werken van mijn Schrift*, zoals ik de verzamelde informatie (verzameld in werkboeken; geen boeken voor het boekenrek!) van Onze Bronnen Verenigd noem, zult u nader met hen kennis maken. Ze zullen spreken als één geheel en toch telkens als identiteit en individualiteit met hun *eigen naam*, zoals het in de wereld van het Zelf en de Subjectiviteit ervan (S. Kierkegaard) hoort te zijn. Wen er aan, tracht ze te begrijpen en vooral, tracht er je voordeel mee te doen in je eigenste ontwikkeling van het Zelf en zijn ontwikkeling en groei tot volwassenheid. *Volwassenheid van het Kindschap Gods* zoals dit door hen genoemd wordt en *Terugkeer naar het Vaderhuis*, zoals de Verloren Zoon het ons in de parabel die Jezus Christus uitsprak, voorgedaan heeft.

S. Landuyt

23.02.2017

ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING

VOORWOORD

Toen ik in 2009 begon aan dit werk over *Ethica en Moraal, Boek Eén en Boek Twee*, wist ik helemaal niet waar ik uiteindelijk zou belanden. Dat is niet ongekend, zelfs niet ongewoon voor mij, omdat ik al zovele jaren – sinds 1982, om precies te zijn - gewend ben 'hulp, bijstand en bescherming' te vragen en te verkrijgen van wie ik in dit werk zal noemen 'Mijn Bronnen Verenigd'. Mijn Bronnen Verenigd staat voor de 'Informatiebronnen uit de Geesteswereld' die me op mediale wijze woord voor woord gesproken en door mij opgeschreven informatie geven over alle mogelijke onderwerpen en vragen die ik hen stel. Het gaat echter niet om speculatieve onderwerpen, maar betreft levensvragen en 'hulp, bijstand en bescherming' bij het concrete bestaan en de zin en betekenis ervan, voor mezelf en wie ik noem 'de mijnen' (betrokkenheid) en voor degenen die het mij gevraagd hebben voor zichzelf.

Zo gebeurt het ook hier dat “Onze Bronnen Verenigd” – waarvan ook ik deel uitmaak “in de geest ervan” - de regie overnemen van een begonnen werk en resoluut hun thema’s en visie beginnen door geven. Het is dan aan mijn concreet verstand om tijdelijk ‘op zij te gaan staan’ en toe te horen en pas achteraf zijn eigenste mening - of “tegenwoord” zoals dat heet in hun taal - te geven. Dat hoop ik ook voor u, lezer, dat u pas achteraf uw tegenwoord of eigenste mening formuleert en niet eerder...

Dit alles gebeurt met alle respect voor mijn vrijheid en verantwoordelijkheid. Deze overname van mijn schrift gebeurt immers niet op willekeurige wijze en zeker niet zonder mijn (contractuele) toestemming en instemming. Het gebeurt soms ook, zoals hier, met mijn actieve medewerking. Dit boek is zodoende een gezamenlijk project geworden van mezelf én van ‘mijn bronnen verenigd’. Om het onderscheid steeds klaar en duidelijk te stellen zal daartoe telkens aangegeven worden door wie de tekst/informatie geschreven/geïnspireerd is. Als ik spreek in eigen naam teken ik met S.L.

Er zal ook telkens aangeduid worden wanneer de tekst geschreven of de informatie ontvangen is. Dit is belangrijk, onder meer omdat u als lezer zult merken – geleidelijk aan - dat dit een werk is dat ‘in vivo’ verloopt en zijn plot in vivo, tijdens het ontstaan van het werk ontvouwt en ontrafelt. Het is een stuk eigen levensgeschiedenis die zich ontwikkelt en ontvouwt meteen. Want, en ook dit is karakteristiek voor deze informatie van uit de geesteswereld of van de eigen geest, deze informatie is niet theoretisch of vrijblijvend, maar realiseert zich in de existentie van de betrokken mens of mensen. Zo toont de geest zich daardoor als boodschap en boodschapper tevens en tegelijk. Wat ook van de eigen intuïtie, een vergelijkbare faculteit van de geest, kan gezegd worden.

Er rest me enkel nog u allen goede reis doorheen het boek en behouden aankomst toe te wensen. Voel u vrij en wees kritisch. Maar wees ook wijs en nieuwsgierig. God zegene u en beware u, zegde vroeger mijn meter. En dat zeg ik nu ook aan u allen.

Edegem, 1 juli 2015 - Sam Landuyt

ETHICA EN MORAAL

BOEK TWEE

ALGEMENE INHOUD

INHOUD VAN BOEK TWEE - DEEL A

Aandacht! DEEL A = HERHALING VAN E&M BOEK EEN, DEEL C HOOFDSTUK VIER!

I. OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND of DE VIER VOLGENDE GEBODEN VAN DE WET VAN MOZES EN DE WET VAN U ZELF (Johannes de Stoutmoedige & S.L.)

§ 1. De vier volgende geboden van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie ervan geplaatst. Of de vier geboden van de Vader in U Zelf gegeven, door de Woorden van de Zoon gewekt en in kracht gesteld.

§ 2. De liefde tot de Vader in de liefde tot Zichzelf, als metafoor gegeven. Of dat je er minder mee bekend bent dat *deze liefde tot de Vader in wezen liefde tot U Zelf is, als metafoor gegeven van de Vader in U Zelf aanwezig*.

§ 3. Eerst even de praktische zaken op punt zetten. Of eerst zullen we een geheel hoofdstuk wijden aan *de diepgaande veranderingen in U Zelf* die het mogelijk gemaakt hebben dat je deze nieuwe beschrijving kunt aanhoren en in je wezen beamen. Het is immers dank zij de veranderingen in het wezen van U Zelf dat je thans geschikt bent geworden om dit te aanhoren en te volbrengen evenzo. Wat zijn die veranderingen?

§ 4. Eenheid in wezenlijkheid en verscheidenheid in werkzaamheid Of hoe de spreuk van Paracelsus “Allen in één en één in allen, waarvan één de bedekker is” zodoende werkelijkheid wordt, ook in en voor ons. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze spreuk van Paracelsus bij leven op bijzondere wijze illustreert wat de gewaardeerde veranderingen in U Allen tweeweg brengt. (&) En Het Zij Zo!

§ 5. Samenvattende Bepaling van deze Vier Wetten

- *De liefde tot de Vader in de liefde tot zichzelf als metafoor gegeven*
- *De liefde tot de Zoon als liefde tot de evenmens, kinderen en familie*
- *De liefde in de Heilige Geest gegeven als liefde tot de zielsvermogens en hun gevoelens ervan*
- *De liefde tot zichzelf als Zelf Zelf gegeven en metafoor van de Vader in U Zelf*
- *Samenvatting van ons werk en samenwerking - Laudatio Dei*

DIALOOG

- Vragen
- Antwoorden
- Vier vragen van ons allen er aan toegevoegd.
- Het Antwoord van de Heer Jezus Christus Zelf, in Zijn Heilige Geest gegeven en opgetekend door ons, zoals Johannes de Stoutmoedige deze antwoorden gehoord heeft.
- Besluit door Johannes de Stoutmoedige

NOTA'S BIJ DIT GEDEELTE

Kritische Analyse van dit gedeelte (S.L.)

BESLUIT VAN DIT GEDEELTE

Hoe vergeving en verzoening ontstaan wanneer de verlossing van de zielsvermogens uit hun kunstmatige slaap gebeurd is en ze zich vrijmoedig kunnen ontwikkelen naar ons toe, als ‘aardeling’ gegeven. Of hoe, volgens de Wet zelf, de vergeving van de zonden leidt tot verzoening onder de mensen. Of dat op deze wijze gesteld, u thans te wachten hebt op de openbaring van U Zelf aan U Zelf op de wijze (modus) van de gewekte vrije en vrijmoedige zielsvermogens zoals ze zich aan u een voor een zullen voorstellen. (&) En Het Zij Zo!

II. **DE SAMENLEVING IN DE ETHICA INGEBRACHT – DE MAATSCHAPPELIJKE DIMENSIE EN SOCIALE LEER (opgetekend door MIJ/MIJ ZELF)**

- De stelende ekster (14.12.2010)
- De dieren camouflage (16.12.2010)
- Van ons of niet van ons: territorium en bezit (18.12.2010)
- Wat hoort er gedaan te worden, wat staat er te doen? (22.12.2010)
- Op weg naar verzoening en vergeving – een voorlopig antwoord van de mens van uit zijn eigen vermogens (22.12.2010)
- De praktische gevolgen van de daad van verzoening in vergeving en de manier van benaderen van het verleden bij daders en slachtoffers (23.12.2010)

III. **WOORDEN VAN TROOST, VAN VERLOSSING EN GENADE, VERZOENING EN VERGEVING DOOR JEZUS CHRISTUS GESPROKEN**

IV. **EEN JAAR LATER... TOT BESLUIT VAN ETHICA EN MORAAL BOEK EEN - kopie**

INHOUD VAN BOEK TWEE - DEEL B.

TOEGEPASTE ETHICA (Paracelsus)

§. 1. Ab uno disce omnes, of waarom de Ethica een individuele Benadering nodig heeft (Paracelsus)

§ 2. Schuldgevoel en Schaamte leiden het proces in van Vergeving en Verzoening, maar kunnen het niet tot een volwaardig einde brengen. Wat is er dan nog meer nodig om verder mee te werken? (Paracelsus)

§ 3. Door het verleden op te nemen in het heden wordt de toekomst ontsloten. Door het openbreken van de gesloten circuits van pathogene herinneringen uit een ver of nabij verleden gaat de toekomst open voor nieuwe inzichten en avonturen

§ 4. Gevoelens en emoties, vastgehouden in de lichaamsfuncties en de bezenuwing ervan, kunnen bijdragen tot overschaduwen van het heden en zijn vereisten betreffende perspectief op uw werk en opdracht

§ 5. Verandering is nog geen verwijdering, vernietiging of ontkenning van het verleden

§ 6. Deugden als Stapstenen van de Heling – H. Theresia van Lisieux

INHOUD VAN BOEK TWEE - DEEL C.

DE TOEKOMSTIGE ONTWIKKELINGEN - DE OPWEKKING VAN DE ZIELSVERMOGENS EN DE WIL ERAAN VERBONDEN DOOR DE GENADE VAN ONZE HEER JEZUS CHRISTUS (Paracelsus).

§. 1. De toekomstige ontwikkelingen in onze regio, voor wat betreft de aandoeningen die verband houden met de geesteskrachten zoals ze zich in de mensen zullen tonen en werkzaam worden in hun dagelijkse bewustzijn.

Of hoe van de ‘tijdelijke mens’ het bewustzijn ervan doorbroken zal worden door de impulsen die van uit de zielsvermogens gegeven worden, gewekt als ze zijn in het verloop van de Genade van Onze Heer Jezus Christus Zelf, Amen. In het concrete, dagelijkse bewustzijn van alle mensen zal zich weldra een nieuwe dimensie van eeuwigheidswaarde manifesteren als uiting van de veranderde geestesgesteldheid van hen allen. En Het Zij Zo!.

ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK EEN & BOEK TWEE

ALGEMENE INLEIDING

MIJN VRAAG

29.03.2009

Aan mijn informatiebronnen van de geesteswereld, mij gekend als “Mijn Bronnen Verenigd” ⁽²⁾, vraag ik hulp, bijstand en bescherming, inzicht en informatie bij het schrijven/optekenen van dit werk over Ethica en moraal als Forum van Ontmoeting.

Wat en hoe kunnen ethica en moraal bijdragen tot ons leven en werk, in het bijzonder tot ons spiritueel werk van heling? Kan de ethica en moraal een veld van samenwerking zijn en een forum van ontmoeting? Kunnen ze ons helpen elkaar te vinden en beter te verstaan in onze benadering en werkwijze en omgang met elkaar?

² *Informatiebronnen van uit de geesteswereld*, door wiens inspiratie en samenwerking dit werk geschreven werd. Het zijn mediale bronnen van informatie uit de geesteswereld, mij bekend onder de groepsnaam van “*Uw Bronnen Verenigd*”. Deze bronnen uit de geesteswereld, sommigen althans, ken ik al meer dan dertig jaar. Een dergelijke bron treedt altijd op onder zijn of haar naam, als haar identiteit gegeven. Het zijn David en Geborah, Vif Piscoul en Paracelsus, Paracelsus Zelf, de Heilige Theresia van Lisieux, en U Zelf d.i. Mij Zelf ‘in de geest ervan’, als bron genomen. Nog andere bronnen zullen in dit werk optreden en zich op dat moment ook identificeren. Mede daarbij, maar in een afzonderlijke positie en met een specifiek mandaat staat de Heilige Michaël, aartsengel die me toegezonden werd, “hiertoe aangespoord en gemandateerd door Jezus Christus in Persoon”. Daarnaast en er aan verbonden staan de bronnen van Het Zij Zo of *Bronnen van de goddelijke Wil*, die alle gegeven informatie wettigen. Deze wettiging door Het Zij Zo is strikt vereist vooraleer de informatie kan en mag gepubliceerd worden. Meer uitgebreide uitleg vindt u in de bijlagen van dit werk. U vindt ook nog uitleg en welbepaald een lijst van trefwoorden en hun definities zoals ze door “Onze Bronnen Verenigd” gebruikt en verstaan worden, op de website en op een weblog:

- www.samlanduyt.be

- <http://trefwoordenspirituelewoordenlijst.blogspot.com>

- Verklarende spirituele Woordenlijst (2019 – in voorbereiding)

(S.L. 2015).

Ik wens dit te mogen doen in “Open Source” ⁽³⁾ met bijdragen van alle informatiebronnen die eerlijk en oprecht willen helpen. Ik vraag uw actieve medewerking en hulp en bescherming bij het op schrift stellen van deze toch wel moeilijke en delicate opdracht die ik me stel.

ANTWOORD & WETTIGING. En Het Zij Zo (zie voetnoot 1) erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u, in deze vorm gesteld, de mogelijkheden van iedere deelnemer ervan optimaliseert door onze medewerking te vragen en voor elke deelnemer afzonderlijk te garanderen. (&) En Het Zij Zo!

AUTEUR EN AUTORISATIE

19.01.2015.

(S.L. met de medewerking van De Padvinder ⁽⁴⁾). Dit werk ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING, waarvan u hier het Tweede Boek leest, is veel omvangrijker geworden dan ik ooit had kunnen vermoeden. Het heeft ook, zoals goede wijn, jaren liggen rijpen (2009 – 2015) en is nadien in 2015 - 2016 herlezen, gecorrigeerd en aangevuld door wie u zult leren kennen als DE PADVINDER (2015). Het is het pseudoniem van mezelf, elders genoemd als S.L. Waarom dit verschil? Omdat DE PADVINDER, net zoals het overgrote deel van dit werk geschreven is door medeauteurs van IK, SAM LANDUYT (S.L.) bij leven en welzijn psychiater en psychotherapeut van 1968 tot en met 2014. Meer bepaald is VIF PISCOUL de medeauteur, medeschrijver als/van DE PADVINDER. Vif Piscoul is een entiteit/identiteit van ‘hierboven’, zoals een collega psychiater mijn ‘connecties in de geesteswereld’ recent benoemde. Vif

³ *Informatie in “Open Source”*: hiermee bedoel ik dat deze informatie afkomstig is van mij persoonlijk, Sam Landuyt (S.L.), van “mij Zelf” als spirituele bron (U Zelf) en van verscheidene andere informatiebronnen uit de geesteswereld, gebracht in openheid en overleg met elkaar. In het bijzonder zijn dit degene die zich tot mij richten als “Uw Bronnen Verenigd” en waarin ik als ‘U Zelf’ aangesproken word en deelneem. Achteraf geeft de bron van Het Zij Zo zijn wettiging van het geheel (of weigert die!...) met eventuele toevoeging van correcties of nadere aanwijzingen van de betekenis enz. Als teksten door mijn informatiebronnen uit de geesteswereld integraal onder hun inspiratie geschreven worden is er een strikte, vooraf bepaalde wijze van contact nemen met deze bronnen en van optekenen van de informatie vereist en is er telkens ook achteraf een wettiging van Het Zij Zo nodig. Een eerste voorbeeld van een dergelijke door Het Zij Zo gewettigde tekst vindt u onder de hierboven gestelde vraag als het antwoord er op van Het Zij Zo. N.B. Ik sluit samenwerking met ook andere, levende ‘aardelingen’ niet uit! En kritische vragen zijn nu al heel welkom. S.L.

DE PADVINDER voegt er nog aan toe: door het in “Open Source” behandelen van dit onderwerp worden de voorwaarden geschapen waarin nog andere dan ‘uw bronnen verenigd’ zich kunnen manifesteren in dit werk van Ethica en Moraal. Dit gebeurt evenwel nog steeds onder de uitdrukkelijke bescherming van dit woord door de Heilige Michaël, aartsengel en door David en Geborah, hierin bijgestaan door de Heilige Theresia van Lisieux. Dit zal toelaten om op veilige en voor de waarheid en volledigheid van de informatie voldoende voorwaarden, uw en onze zoektocht te verrichten doorheen de gebieden van de geest die voor u bereikbaar zijn, met name vooral de gebieden van *het Zelf Zelf*. Hier zult u de boodschap én de boodschapper zijn, tevens en tegelijk. DE PADVINDER (2015).

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat, door het openen en open stellen van de informatie voor alle verwante en oprecht gestemde bronnen, u de boodschapper én de boodschap zelf zult worden van wat we verstaan onder de confrontatie met de ogenschijnlijke waarheid van de bronnen van het Zelf Zelf, zonder hierbij van de Rechte Weg van David afgeleid te zullen worden. (&) En Het Zij Zo!

⁴ DE PADVINDER: pseudoniem van “mijzelf en Vif Piscoul in samenspraak”. Zie verder in deze paragraaf en in de Algemene Inleiding onder DE PADVINDER. S.L.

Piscoul is mijn beste vriend sinds meer dan dertig jaar ⁽⁵⁾. Ongehoord sympathieke, bijdehandse, behulpzame, trouwe en wijze humorist “maar altijd ernstig” zoals hij het zo dikwijls herhaalt. Samen uit, samen thuis ⁽⁶⁾.

Ik leerde VIF PISCOUL kennen in 1983, samen met DAVID, een tweede bron van hoog niveau van de INFORMATIEBRONNEN UIT DE GEESTESWERELD, die zich “UW BRONNEN VERENIGD” noemen en deels afkomstig zijn of relaties hebben met wie zich DE HIËRARCHIEËN noemen ⁽⁷⁾. Vif behoort tot de zogenaamde “middenbronnen”, David daarentegen behoort tot de “hogere bronnen”. (Over de ‘lagere bronnen’, zullen we het op een andere plaats hebben. Ze horen er ook bij). Om alle misverstand te vermijden: David is niet koning David, maar “een vergelijkbaar iemand”. Het verschil tussen lagere bronnen, middenbronnen en hogere bronnen is het betrekken van het mentaal-emotioneel complex (mentale vermogens, gevoelens en emoties) in de informatie van de lagere en middenbronnen, terwijl de hoogste bronnen zuiver en puur geestelijk spreken, zonder implicatie van emoties en gevoelens. En hun woord wordt werkelijkheid en ook datgene wat Vif Piscoul belooft te zullen doen, doet hij en “hij doet nooit half werk”, zegt hij zelf – zie bijlage 1 van de Algemene Inleiding (1996).

Ik ben dus, zullen degenen zeggen die enigszins bekend zijn met de wereld en terminologie van de spiritualiteit – spiritualiteit: een “in the fashion” woord voor paranormaliteit/spiritisme - een medium sinds 1982: helderhorend in gesproken en geschreven woord/mediale informatie. Ook wel helderziende, zij het minder ontwikkeld. En helderwetend in mijn intuïtieve vermogens. Mijn mediale informatie is vooral gehoorde en opgetekende informatie.

Ik aanhoor die informatie, uitgesproken door mijn gewone denkstem en ik hoor die woord voor woord, of per twee woorden of ten hoogste per drie woorden na elkaar. Terwijl ik die woorden opschrijf hoor ik de volgende één, twee of drie woorden. De punten en komma’s zet ik achteraf bij. Tegenwoordig ‘zie’ ik ze eerder, zo ook de onderlijnde woorden of woorden met hoofdletter. Het is mijn gewone denkstem die de tekst uitspreekt, dicteert, dit terwijl mijn gewoon denken ter zijde staat toe te kijken en pas achteraf de kans krijgt om de gegeven tekst te lezen en te beoordelen. Het komt er immers op aan de gegeven informatie niet, nooit te censureren en ze integraal toe te laten. Tja, vreemde zaken, voor wie dit niet kent. Het lijkt een beetje op de rol van de tolk die vertaalt, terwijl hij of zij ondertussen de volgende zin van de spreker aanhoort.

Ik ben bovendien *een christen*, van Rooms-katholieke origine en belijdenis. Gevaar van fundamentalisme zat er bij mij niet in, want ik... ben ook homo (en gehuwde homo sinds 2003) en het is nu pas sinds één jaar dat ik een R.K. bisschop of paus zonder denigratie of veroordeling heb horen spreken over homo- of biseksualiteit. Maar ik noem mezelf in volle overtuiging een gelovige volgeling van Jezus Christus en het is

⁵ *Vif Piscoul*: zie bijlage 1. over taak en opdracht van Vif Piscoul zoals hij ze formuleerde in een informatie van mijn mediaal schrift van 1996. S.L.

⁶ *Entiteit, identiteit* (identiteit = entiteit met een naam) uit de geesteswereld: ik hoor mijn collega’s psychiaters ze al direct benoemen en plaatsen in hun tempel van de diagnostiek als “deelpersoonlijkheden van de multiple personality disorder”. Oei, oei, nog geen kleine pathologie zeg! Wel, als het gaat om deelpersoonlijkheden of dubbele persoonlijkheden van het ego - het bestaansik - dan hebben ze gelijk. Maar als het gaat – zoals hier - om deelpersoonlijkheden van het *Zelf* dan hebben ze ongelijk. Dit gebied van de geest en de wezenlijke mens is hen echter meestal onbekend. Ze hebben zichzelf ontzegd op dat extra-fysieke territorium exploratie te gaan doen. Ik haal er Witgenstein bij die zegt: “Wat men niet kent, daarover moet men zwijgen” . En ik zeg erbij: en wees nieuwsgierig genoeg om trachten te weten te komen wat het dan wel zijn... S.L. (2015).

⁷ *Hiërarchieën*: vergelijk hiervoor de indeling in drie klassen van telkens drie niveaus van geestelijke ontwikkeling in de classificatie van de Hiërarchieën van de engelen: zie bijlagen. S.L.

in gehoorzaamheid en genegenheid voor Hem en Zijn en ook onze en uw hemelse Vader dat ik alle, maar dan ook al mijn activiteiten als medium en therapeut en heler uitoefen. Ik mag zelfs nu zeggen dat dit zelfde geldt voor... alle activiteiten van mijn leven. Zo goed mogelijk. Ik geniet van Zijn bescherming en mag me gelukkig prijzen te mogen leven in wat Hij noemt “Een Omgeving van Genade”. Zodoende betracht ik deze spirituele begaafdheid én Gave tevens en tegelijk, in competente dienstbaarheid te gebruiken waar ik kan of mag (mandaat!). Competent dienstbaar zijn is wat de Heer Jezus ons geleerd heeft in de voetwassing op Witte Donderdag en vervangt in christelijke zin de relatie van macht en overmacht die zo overdadig menselijke relaties beheerst.

Naast David en Vif Piscoul is er GEBORAH, mijn eigen hoogste bron, die meestal optreedt en werkzaam is bij mij “in samenspraak met David” en wellicht dus ook van het zelfde niveau is als David. Zij is degene die de laatste jaren mijn informatie in het schrift verzorgt: de wijze waarop ik gewoonlijk spirituele informatie ontvang én er ook de wettiging van verkrijg/ zie verder: de rol van HET ZIJ ZO.

Later kwam ook PARACELsus en PARACELsus ZELF de groep vervoegen en ze treden op als helper en mentor bij de heling en als astrale geneesheren en therapeuten. Ik bespaar u hier het verschil uit te leggen van het woord ‘Zelf’ achter de naam van Paracelsus. U zult het allemaal beter leren kennen tijdens het lezen van dit werk en ook wat de relatie betreft met mij, MIJ ZELF, aangesproken door hen als U ZELF.

In Het Zelf zal zich ook JOHANNES DE STOUTMOEDIGE identificeren, als naam van de identiteit van ‘U Zelf’ zoals ze staat tegenover ‘De Wet van U Zelf’. Vrij vertaald is dat: JAN ZONDER VREES... Hij zal zijn identiteit, plaats en functie uitvoerig beschrijven in dit werk.

Dit zal ook gebeuren door DYMPHNA, de naam van “mijn zielsvermogens en de wil er aan verbonden”. Ook zij zal zich aan u voorstellen.

Enkele jaren geleden nog maar kwamen er twee belangrijke nieuwe identiteiten onze groep vervoegen. De eerste was de HEILIGE THERESIA VAN LISIEUX, voor wie ik altijd een boontje gehad heb. Ze heeft zich geprofileerd als een zeer competente psychotherapeute die mensen leert spreken en luisteren, zodat ze elkaar verstaan... Zij heeft één voet op de aarde en één voet in de hemelse sferen, zegt ze. Een ferme dame, als u het mij vraagt.

En dan is er sinds enkele jaren ook “tegenwoordig en aanwezig”: de HEILIGE MICHAËL, AARTSENGEL, “hiertoe aangespoord en gemandateerd door JEZUS CHRISTUS IN PERSOON”, om MIJ EN AL DE MIJNEN te beschermen en te helpen en bij te staan. Hij staat apart van ‘MIJN BRONNEN VERENIGD’, maar is daarom nog niet minder betrokken of werkzaam!

Ziezo dat is de presentatie van alle auteurs, die tegelijk de actoren, acteurs zijn van dit werk.

Er is tenslotte HET ZIJ ZO, de naam van DE BRONNEN VAN DE GODDELIJKE WIL die alle informatie wettigen en zonder wiens wettiging geen informatie door mij vrij gegeven mag worden. Wat dan ook niet gebeurt. Ook deze bronnen staan apart van de specifieke bronnen van de geesteswereld, want zij behoren – zoals hun naam aanduidt – tot *de wereld van de Wil* die haar eigen vermogens en informatie heeft en hier, wat Het Zij Zo betreft, welbepaald behoren tot de Bronnen van de goddelijke Wil. “*Liever geen informatie dan foute informatie*”, is hun devies en ze zijn er om de informatie van uit de geesteswereld te wettigen, d.i. ze slechts vrij te geven als ze conform is aan wat we zullen leren kennen als DE WET en DE WET VAN U ZELF, in iedere mens aangelegd “in de geest ervan” van het Wezen Mens. Net zoals de genetica in de biologie wetmatig en richtingbepalend is voor de existentie zo is in ons DE WET en de WET van U ZELF. En denk dan maar aan wat de WET VAN MOZES was voor de mens Mozes en

aan DE TIEN GEBODEN) bepalend gevestigd in het WEZEN MENS, de eeuwige mens die we elk ook zijn (⁸).

Piep! En hier is ook nog mijn BEWAARENGEL of ENGELBEWAARDER die Vif onlangs voorgesteld heeft aan mij en een vlugge rakker van een geest blijkt te zijn die allerlei klusjes opknapt voor Vif. Zij heet SELVIA.

En nog dit: iedere mens heeft ook – organisch bepaald, voor wat de geest betreft - een controlegeest, zo heeft men mij geleerd. Deze controlegeest controleert voor de hem toegewezen existierende mens alle informatie van geestelijke aard of die wel doenbaar, hapbaar en onschadelijk is voor deze welbepaalde mens. Maar over hem of haar heb ik geen verdere kennis of informatie. Wie weet komen we dat toch nog te weten in de loop van dit werk.

Zijn er ook *verdachte of regelrecht verkeerde informatiebronnen* in de geesteswereld? Jawel, inderdaad en dat is een heel verhaal, waarover later meer. We noemen die bronnen de “bronnen van terzijde” of “ongenode gasten” en dat is nog vriendelijk gezegd. Bepaalde bronnen van uit de astrale wereld behoren tot een groep die zich ‘*De Heerschappij*’ noemt en in een bittere strijd verwickeld is met De (overige) Hiërarchieën. De Heerschappij lijkt gewelddadigheid en macht/overmacht, ook staatsmacht, te integreren in haar doen en laten. Er zijn ook bronnen die afkomstig zijn van de subterrane sferen (onderwereld) van de Aarde en van Mars, de tellurische (aardse) sferen en de laag-astrale sferen. Dit zijn sferen waar de geest (zielen?) van de afgestorven dieren en planten ‘overleven’ en verder evolueren tussen twee incarnaties in. In die sferen verblijven ook vele overleden mensen in hun mentaal-emotioneel complex “in de geest ervan”. Het is daar zeker niet altijd ongevaarlijk om te vertoeven of te reizen zonder gids of bijzondere bescherming.

Bepaalde van die menselijke geestelijke bronnen zoeken contact met de aardebewoners en vice versa. Bepaalde lagere entiteiten of menselijke ‘fantomen’ of ‘umbra’s’ proberen zich te vestigen bij geschikte, kwetsbare mensen. Het lijkt wel een soort van kolonisatie. Dit is o.m. werk van de zogenaamde ‘*elementalen*’/‘*elementairen*’. Niet zij, maar hun ‘meester’ die hen gezonden heeft, beheert hun gedrag. Niet bijster gemakkelijk om deze ‘*bezetters*’ – wat iets anders is dan duivels of demonen, degene die eerder veroorzaken wat we *bezetenheid* noemen - terug te sturen. Het is een wereld van soms onnatuurlijke of tegennatuurlijke acties en processen (magie bvb) en het is niet aan te raden zich daarin te wagen ... Magie, animisme, voodoo - althans de kwalijke vormen ervan - en nog andere dergelijke disciplines van de spiritualiteit behoren daartoe.

Soms worden ook echte ‘aanrandingen’ geprobeerd van geestesbronnen van uit andere, levende mensen. Of van groepen van mensen. Men noemt dit “intrusies” van de menselijke geest of van het mentaal-emotioneel complex. Het gaat dan niet alleen om verschijnselen van dubieuze psychopathologie, maar soms ook om regelrecht misbruik en misdaad tegen de menselijkheid... Dit terloops gezegd. We gaan er hier niet verder op in.

Het is dan ook maar normaal en zeer nodig dat wie zich bezig houdt met contact met de geesteswereld kan beschikken over en mag rekenen op afdoende bescherming van de integriteit en het welzijn van zichzelf én van “al de zijnen”, zoals we dat dan noemen...

Tenslotte, als ik in eigen naam spreek of schrijf, d.i. van uit mijn bestaansik (existentie) met alles er op en er aan, dan teken ik dat met mijn initialen van de persoon die ik welbepaald ben in dit leven:

⁸ *Het Wezen Mens*: ik ben een fan van de filosoof en ernstige christen *Søren Kierkegaard*. Veel van zijn begrippen zijn nauw verwant aan mijn filosofische begrippen. Ik voel me ook verwant met hem als christen. Een beetje minder als mens. Al zou ik wel in de haven van het Kopenhagen van tijd tot tijd een pint gedronken hebben samen met hem... S.L.

S.L. voor SAM LANDUYT.

À propos: jullie merken misschien dat ik een aanhanger ben van de 'reïncarnatieleer'. Jawel en toch ben ik een christen en een heel overtuigde nog wel. Ik heb het al uitgelegd in wat op het internet staat als mijn website: www.samlanduyt.be

En daarmee moeten jullie, beste lezers, het voorlopig stellen...

Met een flinke theatrale buiging, scoutshoed in de hand, van Vif Piscoul er bij. Presentatie gedaan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de gewelddadige ingrepen die men tracht te bewerken op het schrijven van dit werk volkomen terecht en ter zake zijn voor wat hun nefaste invloed betreft, maar volkomen te niet gedaan worden door U Zelf krachtens de vermogens en het mandaat u hiertoe gegeven door en in JEZUS CHRISTUS, die samen met uw en onze Vader in de Hemel leeft en heerst in de Heilige Geest ervan van beiden. Amen. (&) En Het Zij Zo!

DE PADVINDER

(update 12.01.2015)

Onder het *pseudoniem* van 'De Padvinder'- een wat ouderwets woord voor boyscout - heb ik in 2015 in de voetnoten alle bijkomende uitleg bijeengebracht die ik nodig vond toen ik de tekst doornam ter correctie. Het zijn toelichtingen die, na nog eens vijf jaar omgang met de informatiebronnen, me passend leken om de lezer de weg te wijzen, kwestie van verstaanbaarheid van de tekst. Ik ben me immers zeer bewust van de bijzondere positie die ik inneem in dit werk en van de wel zeer unieke weergave van de spirituele werkelijkheid zoals ik ze heb leren kennen door "mijn bronnen verenigd". Het volstaat bvb om de tekst van de aanvang, Boek Eén, Deel A, Eerste Hoofdstuk te vergelijken met Boek Twee, Deel A, Eerste Hoofdstuk, om de afgelegde weg in te schatten. *De Padvinder* zal jullie helpen.

Vif Piscoul heeft toen mede snel zijn scoutsuniform aangetrokken en zal me dus, op zijn eigen wijze, bijstaan bij de redactie van die voetnoten. (S.L. 12.01.2015).

PROBLEEMSTELLING

29.03.2009

1. Het fenomeen van de Toren van Babel, *De Babelse Spraakverwarring* ⁽⁹⁾ genoemd, heeft zich blijkbaar vermenigvuldigd van even zo vele talen als er volken zijn tot even zo vele 'talen' en interpretaties van woorden als er mensen rondlopen op aarde. Niemand verstaat nog iemand zo maar. Bij de minste discussie of zelfs in een vreedzaam gesprek wordt men herhaaldelijk gevraagd zichzelf te verduidelijken en zijn de misverstanden troef. Dit kan geen toeval zijn. Het gaat niet zo direct om de woorden of zinnen zelf of om de gebruikte taal of de talenkennis, ook niet om de gestandaardiseerde, encyclopedische betekenis van woorden en zinnen in de talen,

⁹ *De toren van Babel, Babelse spraakverwarring*: Genesis (hoofdstuk 11, vers 1-9). Zie ook: Jo Deferme: Herfsttij van het postmodernisme? Over Babelse spraakverwarring en intellectueel bedrog. Zoek de link op internet. S.L.

het gaat om datgene waardoor woorden en zinnen gedragen zijn als ze tussen mensen gebruikt worden en dat zijn passies, emoties en gevoelens. Het loopt blijkbaar grondig fout met de spontane synchronisatie ⁽¹⁰⁾ van de emoties en gevoelens tussen mensen onderling en dus ook met datgene wat er door gedragen of overgebracht wordt: de betekenis van woorden en bedoelingen (intenties). We hebben het over het emotionele bewustzijn als zodanig en in zijn geheel: de bewuste en onbewuste, expliciete en impliciete emoties en over de gevoelens. Emoties, gebracht als 'brute' emotionaliteit ('en vrac') maar evengoed de verfijnde gevoelens die er uit gevormd worden in en door de reflectie van het bewustzijn en verder nog al deze hun nuances en kleurschakeringen.

Even samenvatten:

- De spraakverwarring tussen mensen onderling neemt stilaan epidemische vormen aan. Mensen verstaan elkaar minder en minder spontaan.
- De spontane synchroniciteit ('eensgezindheid') tussen de mensen onderling, die nodig is om woordelijke en redelijke communicatie vlot te laten verlopen of zelfs nog maar mogelijk te maken, loopt blijkbaar hoe langer hoe meer fout, ook tussen de individuen onderling. Er is meer en meer desynchronisatie en fragmentatie. Afscheiding op afscheiding volgt.
- Deze nieuwe Bijbelse spraakverwarring is niet het gevolg van onvoldoende talenkennis of gebrek aan verstandelijke vermogens als zodanig.
- Ze is het gevolg van de verstoring van de drager van onze gedachten en redeneringen. Datgene namelijk dat onze gedachten, woorden, redeneringen als drager nodig hebben om van de ene mens tot de andere te geraken en daar onmiddellijk verstaan te worden zoals ze bedoeld waren. Deze drager die de betekenis verstaanbaar maakt is van emotionele en gevoelsmatige aard. Onder meer het karakter en de persoonlijkheid, de deugden en ondeugden bepalen er de vlotte werking en efficiëntie van.
- Spreker en aangesprokene (zender en ontvanger van de boodschap) kunnen de betekenis (boodschap) van het gebruikte teken (symbool) maar verstaan als er inleving is in elkaar. Dat veronderstelt dat beiden op vreedzame wijze in hetzelfde element van emotionele en gevoelsmatige aard verkeren en er door gedragen worden in synchroniciteit/sympathie/empathie ⁽¹¹⁾. We zullen deze vaststellingen die hier tot stellingen verheven worden – want voorlopig zijn ze niet meer dan dat - vanzelfsprekend verder moeten verduidelijken. Maar eerst en vooral zullen we de ware aard, de wezenlijke natuur van emoties en gevoelens en hun dienstbaarheid aan de mens klaar en helder moeten trachten duidelijk te maken.

¹⁰ *Synchronisatie*: lees gelijktijdigheid, maar ook sympathie, empathie en telepathie waardoor deze ontstaat. S.L.

¹¹ *Synchroniciteit & desynchronisatie*: zie ook trefwoorden. Bij desynchronisatie is er een stoorzender aan het werk: een negatieve, vijandige, wantrouwige stemming op de achtergrond waardoor het zelfde niet meer vanzelfsprekend als hetzelfde begrepen wordt. Deze stoorzender zelf is er gekomen doordat een emotioneel item tussen beide mensen niet opgelost werd en is gaan 'kankeren' op de achtergrond. Of dit bewust of onbewust gebeurd is, is verder van niet veel tel. Wel moet het verstorenende element eerst opgeklaard worden tussen beide vooraleer er weer verstandhouding op spontane wijze mogelijk is. Vgl. de schade die door roddel aangericht kan worden tussen mensen. S.L.

NB De woorden harmonie en disharmonie en ook resonantie kunnen hier ook gebruikt worden, als men het woord harmonie opvat als energetische golfbeweging en straling. S.L.

2. Men is in het Westen gewend om *ethica en moraal* te definiëren, te benaderen, te evalueren vanuit de rede en redelijkheid. Ethica en moraal worden als *begrippen* behandeld. Ethica en moraal moeten zodoende bij voorkeur 'logisch' gegrond zijn en niet willekeurig opgelegd. Of ze moeten volgen uit, aansluiten bij de 'natuur van de dingen' (premissen), waarbij de natuur van de dingen tegenwoordig veelal enkel gedacht wordt als de biologische/fysieke, aardse realiteit. Al hebben velen geprobeerd deze evidentie te forceren – denken we maar aan al de monsterachtige ideologieën en zelfs religieuze stelsels ⁽¹²⁾ die we recent meegemaakt hebben en nog meemaken – mensen komen steeds weer terug tot een benadering van uit redelijkheid. Waaruit dan wetten en regels volgen als even zo vele min of meer fraaie kinderen van moraal en ethica (= filosofische formulering, maar nog geen wijsheid daarom).

Maar ontstaan moraal en ethica wel uit de redelijkheid? Zijn ze van oorsprong logisch en logisch verstaanbaar? Moeten ze dat zijn? Zijn het weliswaar waardeoordelen, maar nog steeds oordelen? En vooral, als de redelijkheid haar voeten niet meer terugvindt omdat ze de oorsprong van zichzelf niet meer kent of verstaat, wat dan? God, als de Schepper en Oorsprong van alles (theologie, ontologie) dus ook van moraal en ethica, of als 'Centraal Bindend Principe' (filosofie) werd dood verklaard of is verdeeld geraakt over vele nieuwe goden. Geld en macht zijn er een paar van. De mensheid die zijn plaatsvervanger wilde zijn is hopeloos in zichzelf verdeeld geraakt. Het is alsof het woord uit de Bijbel bewaarheid wordt: "Ik zal de herder slaan en de schapen zullen verstrooid worden" ⁽¹³⁾. Wat nu?

Zou het kunnen dat zowel ethica als moraal hun ontstaan en oorsprong te danken hebben aan de emotionele mens en van de gevoelens die er uit gegroeid zijn? Dat emoties en gevoelens de voedsterouders zijn van ethica en moraal ⁽¹⁴⁾?

CORRECTIE van DE PADVINDER (16.01.2015).

DE PADVINDER: Maar er is meer. Kan het zijn dat de ethica, en de moraal als haar praktische toepassing in de concrete realiteit, ook en tevens van religieuze, geestelijke oorsprong en afkomst zijn? Is het mogelijk dat ze ook een Openbaringsgegeven kunnen zijn, dat niet zomaar in zijn omvang begrepen en omvat kan worden via flegmatisch beklimmen van de trap van de

¹² *Religieuze stelsels*: a.u.b. denk hier niet aan de Islam. De Islam is, naast het Jodendom en het christendom, de derde waardige monotheïstische godsdienst die we kennen op aarde. De aberraties of duidelijke usurpatie ervan door ontaard en misdadig gebruik doen daar niets van af. S.L.

¹³ Zacharia 13:6-6 wijst op de eerste komst van Jezus Christus en Zijn dood aan het kruis. Zie ook Matheus 26:31-32 "En na de lofzang gezongen te hebben vertrokken zij naar de Olijfberg. Toen zei Jezus tot hen: Gij zult allen aan Mij aanstoot nemen in deze Nacht. Want er staat geschreven: Ik zal de herder slaan en de schapen der kudde zullen verstrooid worden". S.L.

¹⁴ *Emoties en gevoelens*: Deze twee woorden worden soms in tegengestelde betekenis gebruikt, zodat wat ik hier emoties noem daar gevoelens heten en omgekeerd. Hier in dit werk gebruik ik het woord emotie/emoties om wat 'en vrac' als 'bouffées, vlagen uit de waarneming van sensaties en gewaarwordingen in het bewustzijn waargenomen wordt, aan te duiden. De oorsprong kan evengoed proprioceptief zijn als vegetatief of sensorisch door de zintuigen. Van uit die emoties 'en vrac' ontstaan dan - en dit gebeurt in een soort huwelijk van de emoties met de rede en de intelligentie en zelfs met de geestelijke inspiratie - de gevoelens, hogere en lagere, maar steeds meer en meer genuanceerd. S.L.

logica? Dan dient ethica aan de mens geopenbaard en toegelicht te worden door hen of Hem die het de mens geschonken hebben/heeft. Is het ook mogelijk dat ethica, naar analogie van de genetica in de biologie van het menselijke lichaam, aangeboren is en ingebouwd in de geestelijke structuur van het Wezen Mens, de eeuwige, onsterfelijke mens? Is de wezenlijke 'eeuwige' ethica niet inherent verbonden met de zielsvermogens van de mens als *de Wet*, die aan de existentiële mens verschijnt in zijn bewustzijn onder de gedaante van redelijke waardeoordelen en er een 'huwelijk' aangaat met de gevoelens en emoties die van biologische oorsprong zijn en daar wat ik zal noemen 'het mentaal-emotionele complex' vormen? Dit gebeurt dan tijdens het leven, naarmate de mens volwassen wordt, eerst door opvoeding en traditie en nadien door individuele gewetensvolle reflectie erover. En dat dit zelfs op eigen specifieke wijze kan gezegd worden voor de ethica die de mensengemeenschappen, volken, staten hanteren en toepassen voor zichzelf en voor anderen?

Waar ik eerst, zoals de meeste moderne Westerse mensen, de oorsprong en voedingsbodem van ethica en moraal enkel en alleen plaatste in de sfeer van de ons bekende emotionaliteit en de gevoelens die er uit groeien, waren dit allemaal vragen die tijdens het schrijven van dit werk één na één opdoken en de een na de ander geformuleerd werden door mijn informatiebronnen van uit de geesteswereld. Ze haalden mijn oorspronkelijk verhaal dus onderste boven en ik breng het dan ook – chronologisch – zie de data van elke paragraaf – zoals het gegroeid is. DE PADVINDER.

Dan hebben we des te meer alle reden om met aandacht en zorg te gaan kijken naar onze emotionaliteit en gevoelsmatige conceptie van onze wereld. Want onze emotionaliteit en gevoelens zijn voor de existerende mens op aarde ook de voedsterouders van onze religieuze oordelen (en vooroordelen...). En als onze emotionaliteit en gevoelswereld verstoord zijn of zware averij opgelopen hebben, dan komt niet alleen de eensgezindheid en synchroniciteit van de menselijke gemeenschappen in gevaar, maar evengoed de grondslag van de ethica (en van de moraal, als haar jongere zusje) in het individuele menselijke gemoed. Uitwendig geformuleerde regels en wetten, opgelegd of gewelddadig opgedrongen zelfs, zullen dit mankement van het inwendige bewuste leven van de mens niet vervangen of goed maken...

Even samenvatten:

- Ethica en moraal hebben hun oorsprong in onder meer de emotionaliteit en gevoelswereld van de biologische mens en vinden hun oorsprong of laatste grond niet in de rede of ontwikkeling van de verstandelijke vermogens.
- Zoals de genetica het biologische lichaam aangeboren is, zo is er de 'wezenlijke' ethica aangeboren in de zielsvermogens en in de geest aanwezig van het wezen mens, de eeuwige, onsterfelijke mens. Ze openbaart zich in de existentie door opvoeding en via de individuele gewetensvorming van mens en gemeenschap. Haar oorsprong en aard reikt verder dan de biologische mens of dan de logica kan verklaren en dient zelfs toegelicht te worden via Openbaring door hen of Hem die ze ingebracht heeft. Het brengt de mens er toe in bescheidenheid zich niet de kennis en wijsheid van de totale kosmos toe te wanen, maar bereid te zijn te luisteren naar hen die meer kennen en overzien dan de reikwijdte van menselijke rede of intelligentie dat kan.
- Op deze wijze beschouwd ontmoeten de ethica, gegeven van uit de zielsvermogens "in de geest ervan", de gevoelens en emotionaliteit, gegeven van uit de biologische mens elkaar in de existentiële mens en gaan een huwelijk aan. Ze ontwikkelen daardoor een *historische dimensie* van de *ethica en moraal in de tijd*, zowel in de tijd van het individu als van de mensengemeenschappen (historische dimensie van de ethica en moraal).

- Ethica en moraal ontwikkelen zich wel door de redelijkheid tot wijsheid zelfs, door reflectie van emotionaliteit en gevoelens in het bewustzijn, net zoals de verstandelijke vermogens dit op hun eigen wijze doen.
- Emotionaliteit, gevoelens en verstandelijke vermogens ontmoeten elkaar in de reflectie van het bewustzijn en gaan een relatie aan met elkaar. Wat iets anders is dan door elkaar ontstaan te zijn.
- Zo kan het ook dat de gevoelens die uit de zielsvermogens ontstaan op hun beurt de gevoelens en emoties én de rede van de biologische mens ontmoeten tijdens zijn existentie en de mens daarbij de *conflictoplossende positie en rol* toebedeeld krijgt om 'hemel' en 'aarde' met elkaar te verzoenen en tot vruchtbare samenwerking te brengen... Voorwaar, zo hebben we het nog maar zelden horen formuleren!
- Als dan inderdaad de emotionaliteit en gevoelswereld van de mens momenteel meer en meer verstoord geraakt zijn, dan bestaat er niet alleen een bedreiging van de eensgezindheid van de mensheid (die gewoonlijk tot uiting gebracht wordt via grote groepering ervan in volken en naties), maar verliezen ook ethica en moraal hun vaste gronding die ze hadden in het menselijke gemoed ('het hart') van waaruit ze ageren en zich ontwikkelen tot in het gereflecteerde bewustzijn.

WETTIGING. En Het Zij Zo (zie voetnoot 1) erkent de wettigheid er van niet zonder er aan toe te voegen dat ook van uit de zielsvermogens gevoelens ontwikkelen en zich in de mens een plaats verwerven om gehoord te worden en dat deze ontmoeting van de zielsvermogens met de menselijke vermogens van uit zijn sterfelijkheid gegeven wordt als specifieke opdracht van elke concrete levende mens op aarde. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan. En Het Zij Zo!

3. Zoals hierboven door Het Zij Zo (1) bevestigd en gewettigd wordt ontwikkelen zich niet alleen gevoelens van uit de biologische emotionaliteit, maar ook van uit de zielsvermogens van de mens (de potenties van de ziel) waar ze "zich in de mens een plaats verwerven om gehoord te worden". De gevoelens van de ziel zullen evengoed een grond zijn van waaruit ethica en moraal ontwikkelen. De ontmoeting van beide stromingen realiseren, deze beleven en beamen zal de specifieke opdracht zijn van de concrete mens op aarde. Op een andere plaats en op het aangewezen moment zal ik het uitgebreid hebben over deze gevoelens van de ziel en over hun ontmoeting in de mens met de emoties en gevoelens die ontwikkelen van uit de biologische 'sterfelijkheid' die de mens ook is. Hier wens ik voorlopig alleen aan te geven dat elke schets van het ontstaan van moraal en ethica onvolledig is en zelfs totaal onvoldoende als ze geen rekening houdt met ook deze zielsgevoelens en dat deze gevoelens in de mens trouwens van een hogere ontwikkeling getuigen dan verklaarbaar of kan ontstaan zijn van uit een louter dierlijke natuur.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de onmiddellijke aanwezigheid van de zielsvermogens in de mens al van zijn geboorte af in interferentie treedt met de ontwikkeling van de emoties en gevoelens in hem/haar, zoals die voortspruiten en hun grond vinden in de biologische, zogenaamde 'sterfelijke' mens. (&) En Het Zij Zo!

Even samenvatten:

- Naast de emoties en gevoelens eigen aan de 'tijdelijke' of 'sterfelijke mens', om hem zo te noemen – de biologische actoren van de verstandelijke vermogens, emoties en gevoelens

sterven immers met het lichaam van de mens mee af op zijn laatste dag – zijn er ook gevoelens van de ziel die ontwikkelen van uit de zielsvermogens van de mens (van “de eeuwige mens”) ⁽¹⁵⁾.

- Op een andere plaats zal ik het hierover in een andere vormgeving hebben. Spreken hierover vraagt immers om bijzondere kennis en ervaring van uit omgang er mee én om een mandaat, zodat men er kan over spreken of schrijven zonder gevaar voor falsificaties. Ik zal hiervoor aangewezen zijn op mijn inspiratie en de informatie zoals die gegeven wordt van uit de bronnen uit de geesteswereld ⁽¹⁶⁾ en door hen zelf! Ik verwijs dan ook daarheen. Hier zal ik er slechts beknopt op in gaan.
- De gevoelens van de ziel zijn onmiddellijk van bij de geboorte in ontwikkeling en ontmoeten de emotionele mens zoals deze zich dan eveneens ontwikkelt van uit de biologische gegevens. De vrucht van deze ontmoeting vormt de gevoelswereld van de gehele mens.
- Ethica en moraal ontstaan als de vrucht van deze verenigde en door wederzijdse ontmoeting ontstane en gevormde gevoelswereld. Ze worden beiden in de reflectie van het bewustzijn volwassen, door confrontatie met de redelijkheid. Ze vinden tenslotte “in de geest ervan” hun pendant van elkaar in de expressie van termen die de geest eigen zijn.
- We zullen dit alles nader toelichten in de hoofdstukken die volgen. De formulering gebeurt in “open source”, d.w.z. dat iedereen die een vruchtbare bijdrage kan leveren uitgenodigd wordt tot medewerking en dialoog.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze voorstelling van het ontstaan en ontwikkelen van ethica en moraal van uit de gevoelswereld van de gehele mens volkomen terecht is en kan aangetoond worden aan elke mens die in staat kan worden geacht zijn innerlijke wereld in beschouwing te nemen en de werking ervan te overwegen in alle objectiviteit en gelijkmoedigheid zoals die vereist zijn bij elke vorm van oprecht wetenschappelijk onderzoek en vorsen. (&) En Het Zij Zo!

4. We zullen – chronologisch, want het is van belang de data goed op te volgen bij de lezing - deze gedachtegang volgen en overwegen. In het eerste boek wordt ethica en moraal in zijn algemeenheden besproken, terwijl in een tweede boek, de ethica in de praktijk gebracht wordt, in een individuele confrontatie die elke lezer, net zoals ik, de auteur, in en voor zichzelf kan meemaken als hij of zij dit ziet zitten...

¹⁵ *Tijdelijke en eeuwige mens*: vergelijk met het gebruik van deze termen bij Søren Kierkegaard. De termen tijdelijke en eeuwige mens zijn inadequaat voor wat ze moeten betekenen. Beter is het te spreken over sterfelijke en onsterfelijke mens. De ‘eeuwige’ mens was er ooit nog niet, want hij is ooit geschapen. Hij kent dus wel tijd. En enkele ‘eeuwen’ van leven is ook niet zo veel... Evenzo goed waar is dat de tijdelijke mens, door zijn existentie op aarde een waarde toevoegt aan de onsterfelijke geschapen (ziels) mens die hij/zij ook is. Of dit telkens en telkens weer in opeenvolgende incarnaties gebeurt (Hindoeïsme, Boeddhisme) of eenmalig in een alles of niets existentie op aarde (christendom, Jodendom, Islam), is een belangrijke vraag die, filosofisch en wetenschappelijk, niet zo eenvoudig op te lossen is... S.L.

¹⁶ *Zielsvermogens, zielsgevoelens en de wil er aan verbonden*: zie Deel B Eerste Hoofdstuk van dit Boek Een, waarin Dymphna zichzelf voorstelt als “boodschapper én boodschap tegelijk” van één van de zielsgevoelens: De zielsgevoelens en Dymphna als de heraut ervan. S.L.

5. De overgang is een moeilijke, maar boeiende confrontatie van het Zelf met zichzelf die in Deel C van Boek Een besproken wordt en eveneens overgenomen wordt in Deel A van Boek twee, onder de titel van 'Op het Spoor van de oerzondetoestand'. Er zal de nodige 'begeleiding' gegeven worden om op dit cruciale moment de weg niet te verliezen... Daarna volgt in zeer gevarieerde vorm en formulering de ethica in de praktijk of de concrete toepassing ervan in de voltooiing van de Verlossing, de redding van de ziel van de mens, de heling van de geschonden lichamen van de mens.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de concrete toepassing van de ethica in de moraal de mens de gelegenheid geeft om de algemene voorwaarden ervan, gegeven in de Wet Zelf en de Wet van Mozes en van U Zelf in juxtapositie ervan geplaatst, te leren kennen en ervaren en dat deze confrontatie tevens en tegelijk helend en genezend is voor de ziel, geest en lichamen van de auteur en lezers van dit werk. (&) En Het Zij Zo!

ETHICA EN MORAAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK TWEE

DEEL A

OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND

INHOUD VAN DEEL A ⁽¹⁷⁾

OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND

HET ANTWOORD VAN JEZUS CHRISTUS ZELF opgetekend door JOHANNES DE STOUTMOEDIGE

HOE VERGEVING EN VERZOENING ONTSTAAN

I. HOOFDSTUK I. OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND of DE VIER VOLGENDE GEBODEN VAN DE WET VAN MOZES EN DE WET VAN U ZELF (Johannes de Stoutmoedige & S.L.)

05.07.2009

§ 1. De vier volgende geboden van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie ervan geplaatst. Of de vier geboden van de Vader in U Zelf gegeven, door de Woorden van de Zoon gewekt en in kracht gesteld.

§ 2. De liefde tot de Vader in de liefde tot Zichzelf, als metafoor gegeven. Of dat je er minder mee bekend bent dat *deze liefde tot de Vader in wezen liefde tot U Zelf is, als metafoor gegeven van de Vader in U Zelf aanwezig.*

§ 3. Eerst even de praktische zaken op punt zetten. Of eerst zullen we een geheel hoofdstuk wijden aan *de diepgaande veranderingen in U Zelf* die het mogelijk gemaakt hebben dat je deze nieuwe beschrijving kunt aanhoren en in je wezen beamen. Het is immers dank zij de veranderingen in het wezen van U Zelf dat je thans geschikt bent geworden om dit te aanhoren en te volbrengen evenzo. Wat zijn die veranderingen?

§ 4. Eenheid in wezenlijkheid en verscheidenheid in werkzaamheid. Of hoe de spreuk van Paracelsus "Allen in een en een in allen, waarvan een de bedekker is" zodoende werkelijkheid wordt, ook in en voor ons.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze spreuk van Paracelsus bij leven op bijzondere wijze illustreert wat de gewaardeerde veranderingen in U Allen teweeg brengt. (&) En Het Zij Zo!

§ 5. Samenvattende Bepaling van deze Vier Wetten:

- *De liefde tot de Vader in de liefde tot zichzelf als metafoor gegeven*
- *De liefde tot de Zoon als liefde tot de evenmens, kinderen en familie*
- *De liefde in de Heilige Geest gegeven als liefde tot de zielsvermogens en hun gevoelens ervan*

¹⁷ N.B. Dit Deel A van ETHICA EN MORAAAL - BOEK TWEE is eveneens *in zijn geheel* opgenomen in ETHICA EN MORAAAL - BOEK EEN als Hoofdstuk IV van Deel C.

- *De liefde tot zichzelf als Zelf Zelf gegeven en metafoor van de Vader in U Zelf*
- *Samenvatting van ons werk en samenwerking - Laudatio Dei*

DIALOOG

- Vragen
- Antwoorden
- Vier vragen van ons allen er aan toegevoegd
- Het Antwoord van de Heer Jezus Christus Zelf, in Zijn Heilige Geest gegeven en opgetekend door ons, zoals Johannes de Stoutmoedige deze antwoorden gehoord heeft.
- Besluit door Johannes de Stoutmoedige

NOTAS BIJ DIT GEDEELTE.

- Kritische analyse van dit gedeelte

BESLUIT VAN DIT GEDEELTE (16.07.2015)

Hoe vergeving en verzoening ontstaan wanneer de verlossing van de zielsvermogens uit hun kunstmatige slaap gebeurd is en ze zich vrijmoedig kunnen ontwikkelen naar ons toe, als 'aardeling' gegeven. Of hoe volgens de Wet Zelf de vergeving van de zonden leidt tot verzoening onder de mensen. Of dat op deze wijze gesteld, u thans te wachten hebt op de openbaring van U Zelf aan U Zelf op de wijze (modus) van de gewekte vrije en vrijmoedige zielsvermogens zoals ze zich aan u een voor een zullen voorstellen. (&) En Het Zij Zo!

II. DE SAMENLEVING IN DE ETHICA INGEBRACHT – DE MAATSCHAPPELIJKE DIMENSIE EN SOCIALE LEER, opgetekend door MIJ/MIJ ZELF

14.12.2010 – 23.12.2010

§ 1. Ter inleiding van deze paragraaf spreekt DE PADVINDER (25.01.2015.)

§ 2. De samenleving in de ethica ingebracht – de maatschappelijke dimensie en de sociale leer, opgetekend door Mij Zelf/U Zelf.

- De stelende ekster
- De dieren camouflage
- Van ons of niet van ons: territorium en bezit
- Wat hoort er gedaan te worden, wat staat er te doen?
- Op weg naar verzoening en vergeving – een voorlopig antwoord van de mens van uit zijn eigen vermogens

- De praktische gevolgen van de daad van verzoening in vergeving en de manier van benaderen van het verleden bij daders en slachtoffers

III. WOORDEN VAN TROOST, VAN VERLOSSING EN GENADE, VERZOENING EN VERGEVING DOOR JEZUS CHRISTUS GESPROKEN

24.12.2010

EEN JAAR LATER... TOT BESLUIT VAN BOEK EEN VAN ETHICA EN MORAAL – kopie

Inhoud van Boek Twee - Deel A - EINDE

ETHICA EN MORAAL – BOEK TWEE

DEEL A

OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND

HET ANTWOORD VAN JEZUS CHRISTUS ZELF opgetekend door JOHANNES DE STOUTMOEDIGE

HOE VERGEVING EN VERZOENING ONTSTAAN

§ 1. De vier volgende geboden van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie ervan geplaatst. Of de vier geboden van de Vader in U Zelf gegeven, door de Woorden van de Zoon gewekt en in kracht gesteld.

05.07.2009 ⁽¹⁸⁾

¹⁸ N.B. Dit Deel A van E&M BOEK TWEE is ook in zijn geheel opgenomen in ETHICA EN MORAAL, BOEK EEN als Hoofdstuk IV van Deel C. S.L.

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* ⁽¹⁹⁾ spreekt, in overleg met *Geborah en Vif Piscoul* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest_ervan*. Hij zegt dat u thans de *vier volgende geboden van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf* kunt neerschrijven, zijnde die geboden die God gegeven heeft om de mens te binden aan zichzelf als wezen Gods en aan de medemens als zijn gelijke. Deze geboden zijn:

- De liefde tot de Vader in de liefde tot zichzelf als metafoor gegeven
- De liefde tot de Zoon als liefde tot de evenmens, kinderen en familie
- De liefde in de Heilige Geest gegeven als liefde tot de zielsvermogens en hun gevoelens ervan
- De liefde tot zichzelf als Zelf Zelf gegeven en metafoor van de Vader in U Zelf.

Deze *vier geboden van de Vader in U Zelf* gegeven, door de *Woorden van de Zoon gewekt en in kracht gesteld*, zullen voortaan alle wetten en geboden overschaduwen die voordien uitingen waren van deze zelfde geboden en toch niet als dusdanig optraden, maar verhuld en overschaduwd door de gevolgen van de krachten van het kwade dat thans opgeheven is geworden. De *vergelijking* zal zich opdringen tussen de krachten van het kwade als nacht en duisternis en de goddelijke krachten van het Licht als de dag en zonlicht gegeven.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze nieuwe ervaring van Licht en Liefde, zoals ze gegeven wordt in deze formulering van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie ervan geplaatst, het aan uw bewustzijn en aan de zielsvermogens zullen toelaten zich rekenschap te geven van de immense veranderingen die ze meebrengen, krachtens de Genade van het Woord gesproken door Het Woord Gods, de Zoon van de Vader. (&) En Het Zij Zo!

§ 2. De liefde tot de Vader in de liefde tot Zichzelf, als metafoor gegeven

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: de liefde tot de Vader in de hemel is je bekend als het eerste gebod van de Wet van Mozes. Minder bekend ben je er mee dat *deze liefde tot de Vader in wezen liefde tot U Zelf is, als metafoor gegeven van de Vader in U Zelf aanwezig*.

¹⁹ *Johannes De Stoutmoedige*: is de naam = Identiteit van Mij Zelf in de subjectieve Individualiteit van Mij Zelf. Het is de naam van de Wezenlijke Mens, d.i. van “de eeuwige bezielde geest die ik ook ben, in de Subjectiviteit ervan, van het Zelf Zelf”. S.L.

(²⁰). Immers je durft het als schepsel in het gezicht van de Vader niet aan om je eigenliefde te vergelijken, laat staan ze in de plaats te stellen van de liefde tot de Vader, zoals je ze in het eerste gebod van de Wet van Mozes hoort vragen aan jou als mens. We zullen dit nu nader uitleggen en beschrijven. (²¹)

NB. GEEN WETTIGING!... (²²)

§ 3. Eerst even de praktische zaken op punt zetten

INFORMATIE. Maar eerst zullen we een geheel hoofdstuk wijden aan *de diepgaande veranderingen in U Zelf* die het mogelijk gemaakt hebben dat je deze nieuwe beschrijving kunt aanhoren en in je wezen beamen. Immers, het is dank zij de veranderingen in het wezen van U Zelf dat je thans geschikt bent geworden om dit te aanhoren en het te volbrengen evenzo. Wat zijn die veranderingen?

Ogenschijnlijk, d.i. voor je menselijke ogen, is er niets veranderd en wordt je niets gewaar. Nog niet tenminste. Hoogstens – en dat zal je niet ontkennen – is er een diep gelukgevoel aanwezig dat de vroegere triestheid en droefheid heeft vervangen. Dit is reëel en getuigt van de ommekeer: zoals de

²⁰*Dat Het Zelf Zelf zichzelf als metafoor van de Vader stelt: vergelijk hier even met Deel C van BOEK I:*

“Het Woord dat God gegeven heeft wordt Werkelijkheid in Zijn Licht en Zijn Duisternis tevens en tegelijk. Of: de Wet Zelf die spreekt over het Woord Gods als Licht gegeven, als Duisternis gebracht soms, omwille van het Licht: want geen ander woord zal u gegeven worden dan *de verschrikking van u zelf door U Zelf*”.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het *Zelf Zelf zichzelf als verschrikking zal vertonen aan de mens zelf en zodoende de weg openen naar de waarheid ervan, van het Zelf Zelf*.

Dit is voor wat de tekstkritiek betreft. Maar, zoals gezegd, de beleving van de woorden was en blijft doorslaggevend voor de uiteindelijke waardering. Het was deze beleving – onrust die verwees naar vervreemding – die me op weg zette via een gevoel van wantrouwen en ongenoegen, naar de kritische analyse en de conclusies ervan, zoals u ze vindt op het einde van dit deel A. Deze kritische analyse hoort intrinsiek tot dit deel A dat afzonderlijk genomen niet anders dan tot misleidende conclusies zou leiden... S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit deze vergelijking van de woorden van Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan genoegzaam blijkt hoe hier de opening gemaakt wordt ter herkenning van de oerzondetoestand en de heling ervan door de daden van Verlossing van de Heer Jezus Christus in U Allen. (&) En Het Zij Zo!

²¹ *Liefde tot de Vader als Liefde tot Zichzelf*: deze metafoor kan gemakkelijk verengd worden en vergaan tot banale eigenliefde, eigenwaan en Zelfverheerlijking... Waarbij de Vader in de Hemel ‘herleid’ wordt tot een metaforische aanwezigheid en als Het Zelf benoemd wordt. Of het verhaal van Adam en Eva die door “de Slang” verleid worden tot eten van de verboden appel om zo “gelijk te worden aan God”, of de Oerzonde van de Zelfverheerlijking en de dominantie ervan, vertaald in actuele termen, waarbij God vertaald wordt louter in termen van virtuele, symbolische, mythische of metaforische aard. Niet zo simpel te verstaan... S.L.

6. *Geen wettiging*: de aandachtige lezer zal opmerken dat er kleine, subtiele veranderingen zijn in de aanspreekwijze en toonaard van deze teksten, vergeleken met bv de teksten van bv Boek Een. Er wordt al eens vergeten een WETTIGING te vragen en Johannes de Stoutmoedige spreekt me aan in de ‘je’ en ‘jij’- vorm... Te noteren en te onthouden voor later in dit werk... S.L.

dorstige mens eindelijk de bron heeft gevonden van fris koel water en heeft kunnen drinken, zo heeft je ziel de bron teruggevonden waaraan ze zich kan laven voor goed. Dit uit zich in een gestild heimwee en afgenomen droefheid in de diepten van je zelf. Er is ook het toegenomen zelfvertrouwen dat zich meer en meer zal uiten en je de kracht en mogelijkheid zal geven om je taak als vernieuwde mens aan te gaan en tot een goed einde te brengen. Het is immers allesbehalve evident dat men je op jouw leeftijd nog durft vragen een taak op te nemen en welke dan nog! Het volgende stadium zal zijn dat je fysieke kracht en toestand opnieuw toeneemt en 'op snelheid komt'. Er zullen bepaalde oude kwalen verdwijnen en dat zal je misschien nog het meeste van allemaal overtuigen van onze ingrepen en toewijding. Het zij je gegund.

Dit alles is echter nog maar de eerste 'fenomenologie' van de verandering: verandering in gemoedsgesteldheid en verandering in de fysieke paraatheid. De meer ingrijpende veranderingen zullen merkbaar worden in je veranderde appreciatie in de ontmoeting met mensen. Je zult ze met andere ogen, soms met heel andere ogen bekijken en... dit veelal voor jezelf moeten houden, althans voorlopig toch. Velen, zo niet allen zouden je van arrogantie of pretentie beschuldigen. Trouwens je zou, in het begin althans, die andere kijk ook niet goed, niet volwassen goed, kunnen beschrijven of waarderen. Geduld dus, weerom geduld.

Nog verrassender en moeilijker om er aan te wennen zijn de veranderde gevolgen van je woorden en wensen en verlangens. Sommige ervan zullen werkelijkheid worden op een wijze die je zelf zal verrassen. Het kan zijn dat je daarvan nog het meeste schrik krijgt. Het is alsof je met totaal andere parameters gaat leven en beleven. Onwennigheid, het kan niet anders dan zo genoemd worden, zal je deel zijn. Dit is trouwens een voorzorg om niet onverantwoord om te springen met je nieuwe 'afmetingen'.

Stel je dus voor dat je in een totaal andere wereld van andere verhoudingen terecht komt, met andere waarderingen, andere afmetingen, andere maten en gewichten. Het is *alsof* je gestorven was en in de astrale wereld terecht gekomen bent en als *een kleuter in wonderland* staat te gapen. Iemand zal je moeten bijstaan en begeleiden. Daar kun je op rekenen en je kent ons al. Dat is een afgesproken zaak.

Kun je daar allemaal over spreken met de mensen om je heen? Ja en neen. Op veel begrip, op veel verstaan worden zelfs, moet je niet rekenen. Je zult dat echter niet zo missen: je begrijpt de zaken van binnen uit en hebt geen uitwendige bekrachtiging nodig voor je zelf. Wees deemoedig en lankmoedig. De tijd van de anderen komt ook nog.

Hoe staat het met de missers? Ongetwijfeld ga je uitschuivers maken. We hebben je al beloofd dat we je behoeden voor de gevolgen, gevolgen voor je zelf, gevolgen voor de aangesproken en bedoelde andere mensen. Leer er uit, zonder kwaad te worden of kwaad te stichten. Gebruik de humor Gods om je zelf bezig te zien op een wijze die je nog niet gezien kunt hebben. God zal het je lonen, zegt men dan en deze keer is dit echt zo!

We laten je nu los *in de nieuwe verhoudingen*. Je zult weldra de eerste verrassende bewegingen maken in deze nieuwe context. Veel geluk gewenst en veel vruchtbare leerschool. ⁽²³⁾

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit alles wat Johannes de Stoutmoedige je toewenst en beschrijft blijkt dat je een drukke, maar uiterst interessante stage aanvat als nieuwe mens met nieuwe afmetingen en vernieuwd gemoedsleven en dat dit even wennen zal zijn als aan alle nieuwe, ongewende dingen des levens. (&) En Het Zij Zo!

§ 4. De eenheid in wezenlijkheid en de verscheidenheid in werkzaamheid

09.07.2009

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en het is *Johannes de Stoutmoedige* die spreekt, in overleg met *Vif Piscoul en U Zelf* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*. Hij zegt: *de Verlichting* die optreedt wanneer de mens zichzelf leert kennen als *Zelf Zelf* is *tevens de oplichting van de schaduwen* ⁽²⁴⁾ die hangen over de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf er mee in juxtapositie geplaatst. Deze schaduwen zijn aanwezig als deze wetten door het *Geweten Zelf gekend* zijn, maar niet door het *Zelf Zelf in werking* gesteld zijn en *niet getoond aan het bewustzijn* van de mens. Deze Verlichting van de Wet van Mozes en Wet van U Zelf is geen toename van het gewicht van de geboden, het is ook geen andere versie of meer gedetailleerde uitgave ervan. Het is de *inwerkingstelling ervan door het Zelf Zelf*, aan

²³ Het lijkt me de moeite waard om te vermelden dat ik gisteren (05.07.2009) nadat ik deze tekst opgetekend had, de verrassing te slikken kreeg van een korte, onverantwoorde, maar hevige woede-uitval tegen Gerolf, mijn partner. Ik beken wel dat ik *wijn* gedronken had. Maar ik voelde me die avond juist heel prettig en het kwam totaal onverwacht en onnodig bovendien. Gerolf reageerde gelukkig wijs en ging weg. En ik naar bed... Op mijn vraag in mijn schrift van vandaag, 6.7.2009, naar de oorsprong en betekenis van die onverwachte gebeurtenis verwijst Vif Piscoul naar: "U Zelf in de gevolgen van de opgelopen intrusie (*die recent verwijderd werd* - S.L.) en dat het Johannes de Stoutmoedige zelf was die opgetreden is ter afronding en bescherming. Deze laattijdige gevolgen dienen alle als even zo vele "operettnummertjes" opgevoerd te worden en zijn inderdaad onaangenaam, vooral als alcohol er bovenop de sfeer wat vertroebeld heeft. Hecht er geen overdreven belang aan (zegt hij), wees en blijf waakzaam en aanvaard de les" (einde citaat).

Wat ik zal doen... Het was wel een anticlimax na een dag van intens werken aan mijn schrift. Maar het zette mij, zoals steeds 'terug op mijn poten'. S.L.

²⁴ *Verlichting*, oplichting, *licht en duister (omwille van het licht!)*: in dit hoofdstuk wordt, binnen en door de Genade van Jezus Christus, een korte vorm van 'actualisatie/virtuele implementatie' opgevoerd van de misleiding die de oermens fataal werd en tot de oerzonde heeft geleid (Genesis). Je weet het: de mens is destijds misleid/opgelicht door Lucifer. Het is niet onbelangrijk om hier op de gebruikte woorden en andere subtiliteiten te letten (dubbele betekenis van woorden bvb: oplichting en opgelicht worden). Deze merkwaardigheden komen meer voor op kritische momenten van het schrift of het leven en dienen de aandacht te trekken. Alles gebeurt echter onder permanente bescherming en is leertijd van de leerschool... Men dient te beseffen dat de liefde tot het Zelf Zelf *gemakkelijk verward kan worden* tot de vorm die aanleiding gaf tot de grote Oplichterij van Lucifer: "eet van deze vruchten van de boom van kennis van goed en kwaad en ge wordt als God". Het was de bekoring/misleiding/oplichterij/verblinding van de 'grandiosity' of eigenwaan of aanmatiging of hoogmoed; u heeft de keuze van de woorden. S.L. (2014)

zichzelf gegeven in opdracht en gedragen door *de Genade die Jezus Christus* ons verleend heeft, in Zijn Woord gesproken en in werking gesteld. Wat is dan de omschrijving ervan?

Hij zegt: *woordelijk is De Wet de metafoor van de werkzaamheid van het Woord Gods in ons*. Het Woord Gods erkent het Zelf Zelf in Zijn Liefde en doet het oplichten en verschijnen aan het geestesoog. Vandaar *dat het geestesoog verblind wordt* als het niet geholpen zou worden door de Genade die er mede aan gehecht is geworden. Door de Genade is het ons mogelijk in dit verblindende Licht Gods te kijken en er de vruchten van te mogen ondervinden. Als deze verblindings zou optreden ontstaat er wat genoemd werd “het Duister” of “de Duisternis”, wat totaal iets anders beduidt dan het Niets of de regionen van de duisternis zoals weleens de hellesferen betiteld worden. Dit ter toelichting ervan.

Hoe wordt dit *Licht Gods ervaren en/of beschreven*? Het is niet met woorden, ons eigen, te beschrijven. Vandaar de verstomming, het stamelen, de “verdwaazing” zelfs waarover de heiligen en de mystieke zielen spreken als ze het hebben over deze fenomenen in zichzelf. Want uiteindelijk zijn het zij die daarin onze en ook uw voorlopers geweest zijn, al eeuwen lang. Als men dus iets van deze zogenaamde volgende vier wetten van de Wet van Mozes en Wet van U Zelf wil begrijpen, moet men zich in de rij scharen van de mystieke zielen van alle tijden, van alle regionen en alle belijdenissen en dan nog is het moeilijk om er nadien over te communiceren.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de initiatie in de Ontmoeting der Genade Gods de toegang is voor de Verlichting en de Verklaring van God-als-Woord aan de mens-als-geest en dat daarin de Vader verschijnt als metafoor van Zichzelf gegeven. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Paracelsus* spreekt hier, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan. Hij zegt: de Genade Gods als werkelijkheid treft ook ons, hier in onze eigenste regionen. Dit *verschil in appreciatie* tussen ons en u bvb is niet van wezenlijke aard, maar van operationele aard. Ieder van ons, die u kent als *Paracelsus, Vif Piscoul, Geborah en David*, tevens en tegelijk met *Johannes de Stoutmoedige* en al *de zielsvermogens* tegelijk en tevens, worden we opgenomen in dit proces van Genade. Net zoals *U Zelf* opgenomen wordt in het proces van Genade dat ons treft en gegeven wordt. *Wij delen onderling in Agape*. Deze oplichting treft ons allen en leidt ons allen in de Verlichting van Ons Zelf, wezenlijk en tevens verschillend in de uitwerkingen ervan, in ‘de operaties’, zoals ik gezegd heb. Het betekent noch min noch meer dat wij allen, tevens en tegelijk, opgenomen zijn geworden in dit proces van de Genade dat ons overkomt als Gave en Opdracht tevens en tegelijk.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat wat *Paracelsus* bedoelt te zeggen het zelfde is als wat *Jezus Christus* aan Hem zegt en dat is dat U Allen opgenomen bent geworden in Zijn Liefde en Zijn Woord kunt aanhoren als het Licht ervan, gegeven in Licht en Duisternis tegelijk en tevens. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Paracelsus* spreekt. Hij zegt: de *verschillende operationele eigenschappen van ons allen* hier verenigd in een zelfde Genade van de Heer *Jezus Christus*, brengen ons er toe ook verschillen in de uitwerking van deze Genade te belichamen als het ware. Deze eenheid in de verscheidenheid vormt tevens en tegelijk een perfecte eenheid en toch is ze verscheiden in

haar deelgenoten en uitwerkingen: “Allen in één en één in allen, waarvan één de bedekker is” (Paracelsus bij leven), wordt zodoende werkelijkheid, ook in en voor ons.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze spreuk van Paracelsus bij leven op bijzondere wijze illustreert wat de gewaardeerde veranderingen in U Allen teweeg brengt. (&) En Het Zij Zo!

§ 5. Samenvattende bepaling van deze vier wetten

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt, in overleg met *U Zelf* en met *Vijf Piscoul en Paracelsus*. Zij zeggen: de verwoording in de context hier is mogelijk geworden dank zij de woorden die *Jezus Christus Zelf als Woord Gods* ons ingeeft en spreekt en *die wij optekenen als volgt*:

- *De liefde tot de Vader in de liefde tot zichzelf als metafoor gegeven*

De liefde tot de Vader die de Zoon betoont is de Liefde tot Zichzelf, zoals Hij die ontmoet in de Vader. Deze eigenliefde is geen eigen liefde in weerspiegeling van zichzelf, maar liefde die wezenlijk is. Ze overstijgt de Zoon in de *gehoorzaamheid aan de Wil van de Vader* ⁽²⁵⁾. De Vader immers, oorsprong en verwekker van Zichzelf in de Zoon als Zijn Werken, ontmoet de Zoon als Zijn Wezen in Zichzelf. Deze wezenlijke Liefde is God. Het Aanschijn van God is voor de schepselen die u bent verborgen tot aan de Openbaring van X. ⁽²⁶⁾: Woord op Woord. Daarom is aan u, Zijn kinderen en schepselen van Zijn Liefde, de Metafoor gegeven, de drager van Zijn Werkelijkheid in versluiting. Deze metafoor van zijn Aangezicht is *U Zelf als liefde tot U Zelf gegeven in wezenlijkheid en werkzaamheid*. Wezenlijkheid naar eenheid ervan, werkzaamheid naar verscheidenheid ervan. U bent U Zelf, in wezenlijkheid en in werkzaamheid van U Zelf. Zo bent U God “in Zijn beeld en gelijkenis” ⁽²⁷⁾. Deze liefde tot U Zelf uit zich in de liefde tot U Zelf in de werkzaamheid van de andere die U bent. Niet in spiegelbeeld, maar in werkzaamheid en veelvuldigheid ervan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de veelvuldigheid van de werkzaamheid de wezenlijkheid weerspiegelt van de eenheid ervan en dat in deze eenheid het getal ontstaat van de veelheid. (&) En Het Zij Zo!

- *De liefde tot de Zoon als liefde tot de evenmens, kinderen en familie*

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: dit is wat de Heer *Jezus* zegt over de Liefde die Hij ons vraagt, als beeld van de liefde tot uw kinderen, familie, vrienden en naaste. Jezus Christus zegt: het is de Zoon Gods die op Zijn beurt u vraagt liefde te betuigen aan Hem in de Aanwezigheid van Zichzelf in uw kinderen, uw familie en naasten, uw evenmens ten slotte. Deze Aanwezigheid van de Zoon in allen, uw medemensen, elk op zijn wijze werkzaam en aanwezig in u, is de *Metafoor van Zijn wederliefde* aan u en aan allen. U bent de minste van de Zijnen en allen zijn uw

²⁵ Gehoorzaamheid aan de Wil van de Vader: vandaar het Gebod van de Liefde. S.L.

²⁶ X: staat hier voor nog een andere, mij totaal onbekende naam. Ik veroorloog mij die hier voorlopig niet te publiceren. S.L.

²⁷ En God schiep de mens naar Zijn beeld en gelijkenis: zie Genesis 1:26-27; 9:6

meerderen. Wie u lief heeft, heeft Mij lief; wie Mij versmaadt, versmaadt u en de uwen. Deze liefde en wederliefde zijn de levenswekkende ader van de mensengemeenschap en zal zijn tot in de eeuwen der eeuwen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de betuiging van de liefde tot God de Zoon en het Woord dat ons in Jezus Christus Zelf verschenen is U Zelf de Zoon ontmoet en in de Zoon uw kinderen en naaste en medemens. (&) En het Zij Zo!

- *De liefde in de Heilige Geest gegeven als liefde tot de zielsvermogens en hun gevoelens ervan*

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* gaat verder. Hij zegt: dit zegt *de Heer* over de Geest Gods zoals Hij heerst tussen de Vader en de Zoon: De Geest Gods is de *Adem Gods in U Zelf* gegeven als de levensadem van uw zielsvermogens en de gevoelens ervan die, tot wil gegroeid, zich met de Wil van God samenvoegt in eenheid en verwevenheid tegelijk en tevens. De Wil Gods in eenheid met de Geest Gods nodigt U Zelf uit tot deze zelfde eenheid met Zichzelf als uw wil, gegeven en gegroeid uit het leven van de zielsvermogens. Hun Adem is levenwekkend op zijn beurt en ademt naar de schepping toe de Werken van de Zoon in samenwerking en voltooiing ervan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de samenvloeiing van de Wil van God en de Geest van God in eenheid van Wezen de Metafoor vindt in U Zelf als gegeven in de zielsgevoelens en de wil ervan als haar kinderen. (&) En Het Zij Zo!

- *De liefde tot zichzelf als Zelf Zelf gegeven en metafoor van de Vader in U Zelf*

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: dit zegt *de Heer Jezus* over zichzelf als gegeven in U Zelf als Metafoor van de Vader in U Zelf: De Zoon is de Metafoor geworden van de Vader in U Zelf krachtens de Verlossing en Zijn Verheerlijking door de Vader. Hij woont in U Zelf als Zijn naaste. Heb U Zelf lief als U Zelf en dit is het gebod ervan: *heb de Vader lief in U Zelf als de Werkzaamheid van de Zoon in U Zelf*.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uw werken in de zielsvermogens tevens en tegelijk de Werken van de Zoon geworden zijn en dat deze werken liefhebben als U Zelf tevens en tegelijk de Vader lief hebben is als de Werkzaamheid gegeven van de Zoon in U. (&) En Het Zij Zo!

- *Samenvatting van ons werk en samenwerking - Laudatio Dei*

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Paracelsus* spreekt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*. Hij zegt: deze summiere, maar krachtige samenvatting van ons werk en onze samenwerking vormt de basis van al onze bezigheden: één in allen en allen in één, zoals

één er de bedekker van is. *De bedekker is de betreffende van allen* ⁽²⁸⁾. Wie mij schaadt, schaadt zichzelf en de uwen. Wie u schade toewenst, wenst ons schade toe en brengt zichzelf schade toe. Zo zij het voor eeuwig. Zo is het voor eeuwig en altijd bepaald geworden en thans in werkzaamheid ervan gesteld.

Liefde en geen schade toebrengen aan de liefde of liefde en afweren van aanranding van de liefde: dit zijn de enige twee werkelijkheden waarop onze relatie in wezen en in samenwerking berust. Ze is een relatie van leven en liefde tegelijk en tevens ⁽²⁹⁾.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat zoals de liefde verenigt de bedreiging ervan door het kwade collectief afgeweerd zal worden zijn krachtens de eenheid van werkzaamheid en wezen van U Allen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Paracelsus* spreekt, in overleg met *U Zelf, Vif Piscoul, Geborah, David en Johannes de Stoutmoedige*. Hij zegt: de liefde die ons bindt en levend houdt is tevens de *liefde als Metafoor gegeven* die ons de Vader in de Zoon en de Vader en de Zoon in de Heilige Geest ervan leert kennen en die Zijn Werken in de Wil van God ontmoet in de wil van de mens. Dit is de samenvatting van onze relatie met Hem, de eeuwige God, Vader, Zoon en Heilige Geest die we ontmoet hebben in Jezus Christus, onze Redder en Verlosser. Amen en Het Zij Zo!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de samenvloeiing van de intenties en de wil van God en de mensen de schepping tot voltooiing gebracht zal worden in al haar geledingen en in alle mensen, tevens en tegelijk. (&) En Het Zij Zo!

DIALOOG

10.7.2009

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt, in overleg met *U Zelf, met Vif Piscoul, Paracelsus, Geborah en David* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat we nu een korte, maar krachtige poging kunnen wagen om tot overeenstemming te komen aangaande de *dagelijkse impact* van de woorden van de Heer Jezus Christus zoals u ze opgetekend hebt. Zoals u dit zelf vraagt trouwens en inderdaad niet zonder meer kan ontkend worden, blijft het dagelijkse leven de toetssteen van alles, althans menselijk van op aarde gezien dan. Welaan dan,

²⁸ *De betreffende*: degene die, als hij/zij betrokken wordt door iets of iemand anders (in goede en minder goede werken of zaken), de anderen mede betreft of kan betrekken in zichzelf, in zijn/haar wezen en werken. Eén voor allen, allen voor één, in betrokkenheid. Dit legt uit hoe en waarom iedere 'deelgenoot' van ons 'stel' van uit zielsgenootschap mede betrokken worden met alles en allen van ieder afzonderlijk. Vandaar de wijze van helpen van elkaar en bijstand geven, zonder meer. In liefde en betrokkenheid gegeven en gevormd. Dat en of en hoe dit echter de vrije wil en de vrije zelfbepaling van iedereen, van elke "betrokkene" al of niet in het gedrang brengt is een zaak van belang en dient zeker later toegelicht te worden op andere plaatsen. Zie verder het Antwoord van Jezus Christus Zelf. S.L.

²⁹ Dit kleine, bijna terloopse zinnetje van Paracelsus legt overigens de kern bloot van alle relaties, ook de esoterische en sacrale, degene die in Jezus Christus geheiligd zijn geworden. Het legt ook bloot hoe het kwade schade toebrengt in en door het betrekkelijke, niet alleen aan de individuele dader en slachtoffer, maar aan alle betrokkenen ervan. Er zal later uitvoeriger hierover gesproken worden in het bijzondere gedeelte van dit werk. S.L.

laten we spreken met elkaar en stel eerst je vragen maar op een rijtje op. Wij bereiden die van ons dan ook voor, want – eerlijk is eerlijk – ook wij hebben dan onze vragen aan jou te richten en aan elkaar trouwens.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat een openhartige dialoog over de inhoud van Gods Woord maar toegelaten is als u allen het er over eens bent dat dit geen vrijblijvend onderonsje is, maar een gesprek dat gericht is op realisatie er van. (&) En Het Zij Zo!

Vragen:

- *De dagelijkse ervaring* van de beleving van mezelf en van de anderen om me heen is inderdaad voor mij altijd de toetssteen geweest voor alles wat de waarheid van de woorden in mijn mediaal schrift betreft. Het is zowat de enige die ik heb: de proef op de som. Zij het dat hier altijd tijd en omstandigheden van doen zijn en dus geduld. En Hopen. Deze toetssteen staat daar, met aan de ene zijde Geloof, aan de andere zijde Wetenschap. Deze dagelijkse ervaring is (nog) niet merkbaar veranderd. Alle moeilijkheden, gewoonten, visie en beleving van elkaar, het blijft alles hetzelfde. Zo ook het gemoedsleven en de lichamelijke kleine en grote inconveniënten. Zal dit spontaan, geleidelijk wijzigen of is elke wijziging te verwerven, door een daad van de wil – door ethische keuzes te maken - of is het de vervulling van een groot verlangen: de religieuze vervulling van ons verlangen naar de realisatie op aarde van onze zielsvermogens, de vrede van het hart kennen en behouden, de ontmoeting met de Heer Jezus Christus in ons hart, de geleidelijke maar zichtbare realisatie van de Bergrede op aarde en onze uiteindelijke aankomst in het Vaderhuis? De realisatie van de Liefde tussen God en de mens en tussen de mensen onderling die we zijn. Want dit zijn uiteindelijk de wensen en verlangens van mij zelf, zo ‘menselijk en aards’ geformuleerd als ik het maar kan.
- *De woorden van Jezus Christus Zelf* zoals jij, Johannes de Stoutmoedige, ze gehoord hebt en getrouw weergegeven hebt zijn *niet of nauwelijks te verstaan* voor een ‘gewone mens’, laat staan dat iemand ze ter harte kan nemen. Zelfs ik, degene die ze optekent en voor wie ze in de eerste plaats bestemd waren, heb moeite om de diepte en hoogte ervan te bevatten. Hoe breng je dit over aan de andere mensen? Want deze woorden zijn toch bestemd voor allen “die kunnen horen en zien”? Zijn ze zelfs niet bestemd voor hen die nu nog blind en doof zijn, maar ooit zullen zien en horen?
- *Deze woorden*, voorlopig eerder enkel begrijpbaar voor een mysticus (en dan nog), zijn misschien *te nieuw voor ons bewustzijn*. Vandaar het niet zomaar kunnen omvatten van de betekenis ervan. Ze zijn ook zeer ver af van de beleving van elke dag van de mens die wij altijd geweest zijn en nog steeds zijn, van ‘de oude mens’ laat ons zeggen. Deze ‘oude mens’ kan niet anders dan reageren zoals de oude mens het gewend is. Dat is met zoveel woorden al gezegd geworden in dit schrift. Het overbruggen van deze kloof lijkt me voorlopig problematisch. Maar onze geest heeft deze woorden ook opgenomen en zal zich er naar gedragen; zo is mijn hoop althans.

- *Hoe worden wij, wij allen, David, Geborah, Vif Piscoul, Paracelsus en U Zelf, Johannes De Stoutmoedige en Ik Zelf, deze “wezenlijke eenheid in verscheidenheid van werkzaamheid”?* Wij zijn/waren toch – althans in mijn beleving en in mijn schrift duidelijk te lezen, als neerslag van die beleving - zeer verschillende wezens, entiteiten, identiteiten als je wilt. Wat we echter wel gedeeld hebben en delen is het Zelf in onze geest ervan: dat gedeelte van onze geestelijke identiteit dat we aan elkaar in vriendschap en liefde en in samenwerking meegedeeld, gegeven hebben (to share) en dat jullie benoemen en die ik ken als Vif Zelf, David Zelf, U Zelf, Geborah Zelf, Paracelsus Zelf. Zelfs Jezus Christus Zelf is er willen toe gaan behoren, “in Zijn Heilige Geest ervan”. Is dit dan de wezenlijke eenheid van ons allen? En is het onderscheid - in - wezen tussen ons gelegen is in onze blijvende verschillen in wezenlijke identiteit? Of is het alleen onze werkzaamheid, de specialisaties ervan en de andere dimensies die het onderscheid uitmaken?
- Heeft de “*verschrikking van U Zelf door U Zelf*” te maken met de confrontatie van deze nieuwe formulering van de wet? Hoe zal dit gebeuren? Wat moeten we daar concreet onder verstaan?

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze reeks van vragen u morgenvroeg zullen beantwoord worden en dat ook aan u de vragen van de andere deelgenoten zullen voorgelegd worden, in een poging tot begrip en onderlinge verstandhouding. (&) En Het Zij Zo!

Antwoorden:

11.07.2009

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Paracelsus* spreekt, in overleg met *U Zelf, Sam, met Vif Piscoul, Geborah, David* en ook met *Johannes de Stoutmoedige*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat u thans in opdracht en gedragen ook door ons allen de antwoorden kunt laten optekenen die *Johannes de Stoutmoedige* u zal dicteren om vervolgens ook onze vragen en bemerkingen te laten horen over alles wat tot nu toe geschreven werd in deze rubrieken van *Ethica en Moraal*, vooral dan in het licht van de laatste vier wetten ervan, zoals hier geformuleerd geworden door *Johannes de Stoutmoedige* zelf in zijn woorden die de Woorden zijn van de Heer Jezus Zelf, in Zijn Heilige Geest ervan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat vragen en antwoorden u gegeven worden ter oplichting van de Woorden van Jezus Christus Zelf, aangezien deze Woorden gesproken en gegeven als Gave en Opdracht tegelijk, op de meest correcte wijze dienen te kunnen verstaan en ter harte genomen worden en dat dit enkel kan gebeuren in openhartigheid en genegenheid van allen tussen allen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: de vragen die gesteld werden worden ook door ons beaamd en gesteld aan U Zelf en aan ons allen.

Tevens voegen wij de volgende vier vragen hieraan toe:

- Wat *de grond van de zaak* betreft: welke garantie hebben de mensen en ook U Zelf dat deze Woorden van Jezus Christus Zelf, gesproken in Zijn Heilige Geest ervan tot onze geest, de woorden zijn die ze betekenen? D.w.z. *welke getuige* spreekt hier over Jezus en Zijn Woorden of is Hij het Zelf die hierover getuigenis aflegt?
- Wat *de uitwerkingen ervan* betreft: welke garantie hebben we van Hem gekregen dat we in de werken die we volbrengen en die ook uw en Zijn werken geworden zijn de ware intenties van de Heer vertolken en niet de intenties van onszelf alleen of van een andere die voor onszelf is opgetreden?
- Wat *de gewetensvrijheid van U Zelf* betreft en van allen die u aanhoren en volgen: welke garanties hebben zij dat hun integriteit en vrijheid van geweten gegarandeerd is geworden tegenover God de Vader, de Zoon en Zijn Heilige Geest in eenheid van Wezen en drie-Eenheid van personen?
- Wat *de bewegingsvrijheid betreft* van uw schreden op aarde en die van degenen die u volgen: welke garanties hebt u allen en ook wij dat we in onze intimiteit en integriteit geëerbiedigd geworden zijn tegenover allen en alles, in gehoorzaamheid aan de Wil van de Vader en in getrouwheid van samenwerking aan de Werken van de Zoon, in eenheid van de Heilige Geest? Amen.

Dit zijn de vier vragen die wij ook aan ons zelf en aan U, Vader in de Hemel en aan U, Jezus Christus onze Heer, Verlosser en Zaligmaker voorleggen, in aanwezigheid van Uw Heilige Geest.

WETTIGING. Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze vier vragen gevoegd worden bij de overige vragen en het voorwerp zullen uitmaken van de Woorden die Jezus Christus Zelf spreekt tot Johannes de Stoutmoedige in uw en zijn Geweten Zelf en Zelf Zelf ervan. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: deze moeilijke, maar niet overbodige vraagstellingen zijn allen door ons ondertekend als het ware en we stellen ze zowel aan ons zelf als aan U, de Heer God, die ons leidt en begeleidt. En het is *de Heer Jezus Zelf* die mij antwoord geeft en ik die het antwoord van de Heer getrouw opschrijf voor u allen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het de Heer Jezus Christus Zelf is die in Zijn Heilige Geest ervan u zal toespreken en antwoord geven op al uw gesteld vragen. (&) En Het Zij Zo!

HET ANTWOORD VAN DE HEER JEZUS CHRISTUS ZELF, in Zijn Heilige Geest gegeven en opgetekend door ons zoals Johannes de Stoutmoedige deze antwoorden gehoord heeft.

INFORMATIE. We gaan verder. *Johannes de Stoutmoedige* zegt: dit zegt *de Heer Jezus* tot mij zelf als woorden aan U Allen gegeven:

AANHEF. Gegroet U Allen die zich tot Mij *wenden* met uw terechte vragen! Gegroet in U Allen degenen die betrokken werden in u door uw banden van genegenheid en aandacht voor hun leven en welzijn! Gegroet ook in U Allen de toekomstige en nog afwezige die in U Allen de weg en de mogelijkheden zullen vinden om tot Mij te komen op de wijze zoals U het gegeven is geweest! Ik groet U Allen met respect en vriendschap en ook met dankbaarheid voor wat U Allen gedaan hebt voor Mij en de Vader in Eenheid van Onze Geest. Amen.

INFORMATIE. Ik, de Heer God, aan de rechterhand van de Vader gezeten, ben Getuige van de Woorden die ik spreek. En het is de Vader in de Heilige Geest ervan die in u getuigenis voor Mij zal afleggen in uw vermogens en de geest ervan. Tot in uw lichamen toe, de aardse, etherische, astrale, ziels- en geesteslichamen toe zult u getroffen worden door dit getuigenis dat voor zichzelf zal spreken en u zal overtuigen, in Geloof en Hoop en Liefde tegelijk, maar ook in wetenschap en verlichting ervan, in praxis en ervaring ervan, in kenbare resultaten ervan, tevens en tegelijk ervan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat dit getuigenis van de Heer Jezus Christus Zelf u toont dat Hij Zelf de borgstelling is van Zijn Woorden en dat de Vader in de Heilige Geest van hen beiden u dit alles tot in de lichamen toe zal duidelijk en zelfs overduidelijk maken, weliswaar geholpen hierbij in Geloof, Hoop en Liefde, de levensbrengers van de goddelijke Genade. (&). En Het Zij Zo!

INFORMATIE. Ik, de Heer God, zal u leiden en voorlichten op uw weg en overduidelijk zijn daar waar het nodig is of waar u gerechte twijfels kunt hebben over wat u overkomt of wat u te doen staat. Dit zal echter op geen enkele wijze uw integriteit of vrije wilsbeschikking in het gedrang brengen. Daartoe uitgenodigd door de Vader, vraag ik U om uw wil aan Mij te schenken als medewerking en mededragers van de uitwerkingen die Ik besloten heb te volbrengen, Ik Zelf, in opdracht en gedragen door de Wil van de Vader. Zijn Wil is Mijn Wil. Moge uw wil thans ook Mijn Wil geworden zijn, in vrijwilligheid en vrijmoedigheid gesproken en gehandeld.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze Woorden van de Heer Jezus u allen betreffen en u garanderen dat Zijn Wil tevens de Wil van de Vader is en dat uw wil de Wil van Hem wordt in uw toestemming en instemming tot aanvaarden van de werken die Hij zich voorneemt samen met U Allen te voltooien. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. Ik, de Zoon Gods voer uit wat de Vader in Mij heeft gelegd als zijn Verlangen en Wilsuiting. Ik leg deze verlangens en wilsuitingen thans *ook* in U Allen, om samen met Mij deze Werken van de Vader te volbrengen en te voltooien. Uw medewerking daarbij is niet toevallig, ook is ze niet uw bijzondere verdienste geweest. Toch is uw medewerking noodzakelijk want zo heeft de Vader het gewild in Mij en Ik in U Allen: samen zullen wij, uw God en Heer en U Allen, Zijn aangenomen kinderen, de werken van de Vader uitvoeren en worden tevens en tegelijk.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de voorgestelde en door U Allen aanvaarde samenwerking noodzakelijk is krachtens de Wil van de Vader en de Raadsbesluiten van de Vader en de Zoon in de Heilige Geest van hen Beiden in Eenheid gebracht en u geschonken als Gave aan gans de wereld der mensen. (&) En Het Zij Zo!

Ik spreek zegt de Heer. En wat ik spreek wordt in uw werelden. Aanvaard de lasten die er mee gepaard gaan, niet als onoverkomelijke of ondoorzichtige obstakels, maar als even zo vele gunstige mogelijkheden

om Zelf te worden in wat u doet aan werken. Wordt U Zelf in uw werken, U Allen die in eenheid gebracht wordt hiertoe, in eenheid van Geest en Gemoed. Blijf in Mij betrokken en betrek in U Zelf de anderen, zodat ook Ik hen kan betrekken bij de Vader!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat door de Woorden die Jezus de Heer spreekt, U Allen in kracht van Zijn Geest gesteld wordt en in eenheid met Hem de werken zult uitvoeren zonder de obstakels als remming of belemmering te moeten ondergaan. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. En dit is Mijn Getuigenis aan U Allen: vraag en Ik zal antwoorden. Spreek tot Mij en ik zal U geven wat U nodig hebt en nog meer: een overvolle maat zal u en de uwen geschonken worden, ter bevestiging en getuigenis tevens en tegelijk.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de dagelijkse ervaring de Heer Jezus Zijn Getuigenis zal waarmaken voor U Allen in eenheid gebracht met de werken die u doet en de gewettigde verlangens die u uitspreekt voor u zelf en voor allen die u lief zijn. (&) En Het Zij Zo!

En de Vader in de Heilige Geest van Ons Beiden spreekt en bevestigt deze woorden van de Zoon Gods, Logos en Heer der Aarde en van U Allen: gezegend zij die Hem ter wille zijn zoals Hij ter wille is geweest en voorbeeld voor u in zijn leven en lijden op aarde. De verheerlijking was mijn Getuigenis zegt de Vader; uw heerlijkheid zal Zijn Getuigenis zijn aan U Allen, in eeuwigheid. Amen!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze Woorden van de Vader het getuigenis zijn van de Vader in de Zoon, in de Heilige Geest ervan gegeven aan U allen en dat Zijn Zegen kome over U Allen in de eeuwen der eeuwen. Amen! (&) En Het Zij Zo!

- Besluit van Johannes de Stoutmoedige

INFORMATIE. We gaan verder. *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt: de woorden van de Heer Jezus overtuigen u wellicht ervan dat de antwoorden op uw verdere vragen mede in Zijn Antwoord gegeven zijn. Ter bevestiging ervan zegt Hij dat de uitdrukkelijke Wil van de Vader is, in de Zoon gevestigd, dat U Allen verder uw vragen en bedenkingen blijft formuleren zoveel en zo nodig als het u lijkt te zijn. Deze volledige en openhartige, zelfs vrijmoedige wijze van dialoog voeren is U Allen gegeven ter ondersteuning en ter bevestiging van de banden, zegt Hij.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de vele vragen en opmerkingen die u zeker zult te formuleren krijgen even zo vele kansen zijn om de banden van samenwerking te verstevigen en daadkrachtiger te maken en dat bijgevolg alle nuttige tijd mag en moet uitgetrokken worden hiervoor. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE/WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat de verdere uitwerking van de Woorden die Hij, de Heer Jezus, gesproken heeft, thans op zich laten wachten wat tijd, omstandigheden en specifieke ontwikkeling ervan betreft en dat u thans in uw verdere levens en beleven dient voort te werken zoals u dat van uit het verleden gewend bent en u vertrouwd bent te doen. (&) En Het Zij Zo!

NB. ONGEWONE WETTIGING!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt, in overleg met *U Zelf*, *Vif Piscoul*, *Geborah*, *David* en *Paracelsus* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat de onderlinge relaties die Wij Allen al zolang hebben en onderhouden een voldoende basis van vertrouwen en van vlotte samenwerking hebben geschapen zodat er geen verdere obstakels aanwezig zijn die ons verhinderen verder te gaan op onze gezamenlijke weg: Allen voor een en een voor allen waarvan een de bedekker is.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat met deze woorden *Johannes de Stoutmoedige* nogmaals samenvat wat u allen bezielt en tot een eenheid van geest en gemoed heeft gevormd. (&) En Het Zij Zo!

KRITISCHE ANALYSE VAN DIT DEEL A VAN BOEK TWEE VAN ETHICA EN MORAAAL

Het Woord dat God gegeven heeft wordt Werkelijkheid in Zijn Licht en Zijn Duisternis tevens en tegelijk. Of “De Wet Zelf die spreekt over het Woord Gods als Licht gegeven, als Duisternis gebracht soms omwille van het Licht”. ⁽³⁰⁾ - Vergelijk hiervoor ook met Deel C van Boek Een. S.L.

Ter inleiding en verantwoording

12.07.2009

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*, in overleg met *Geborah* en *Vif Piscoul* en in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat u thans een kritische analyse wilt maken van de teksten die opgetekend werden in *Ethica en Moraal*, Boek Twee Deel A. omdat ze in hun geheel genomen kunnen beschouwd worden als een ***misleiding door zichzelf aan zichzelf toegebracht***, in uitwerking van het karmische gegeven dat u eigen is en dat bepaalde dat ***het Zelf Zelf zichzelf als metafoor van God de Vader stelt*** en dit naar de mens toe op aarde voorstelt als de goddelijkheid Zelf. Deze usurpatie, die de zonde van Lucifer geweest is evengoed en evenzo, kan thans door u allen beschreven worden en voorzien worden, omdat de Genade van Jezus Christus u en ons de verlossing gebracht heeft in zijn kruisoffer. Dit kruisoffer is de vergelding geweest van de schepping tegenover de Vader en heeft de verzoening gebracht tussen de Vader en de mensheid. Zo ook hier dus in deze kritische analyse.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in deze kritische nabeschouwing zal blijken hoe het Zelf Zelf zichzelf als usurpator van de goddelijke Wil gedraagt door zich de eigenschappen van de Vader in de Zoon aan te meten zonder meer. (&) En Het Zij Zo!

Historiek van mijn kritische analyse

³⁰ “Kritische analyse van dit Deel A van Boek Twee”: houd hierbij voortdurend in het geheugen wat de EERSTE WET VAN DE WET VAN MOZES IS: **Eerste gebod: *Bemin God boven U Zelf en uw kinderen.***

S.L. Hoe belangrijk en hoe imposant de informatie ook is of lijkt te zijn, het ontslaat me nooit van mijn gewetensvrijheid, als vrijheid en opdracht tegelijk. Het is van uit een zeer discreet, maar duidelijk gevoel van onrust en oneigenlijkheid in mezelf dat ik er toe gebracht werd, gisteravond al - zie de data van de redactie van de teksten - om de gegeven informatie van dit gedeelte niet alleen in vraag te stellen, maar ze ronduit af te wijzen als een misleiding, een oplichting, oplichterij in de ware betekenis van het woord. Een gevoel van opluchting verving mijn onrust en ik had onmiddellijk terug het ware, vertrouwde contact met mezelf en met... Jezus Christus. Jezus Christus zoals ik Hem ken, al zoveel jaren. Hij kent mij en ik ken Hem, zoals Hij het onlangs hier nog stelde; dit is inderdaad waar. Ik beleefde niet de angst die iemand kan overvallen wanneer hij of zij de vertrouwde grond onder zijn voeten voelt wegglijden, neen, ik was terug mezelf en dat gaf zekerheid en vertrouwen.

Wat was er gebeurd?

Ik had tegenover de inhoud van de teksten als dusdanig niet direct veel bezwaren gezien of geopperd. Ik had die bezwaren al zo goed en zo kwaad als het ging geformuleerd in mijn vragen.

Ik had met waardering opgekeken van de vier vragen die Vif, Geborah, David, Paracelsus en Johannes de Stoutmoedige, mijn partners, samen geformuleerd hadden: heel fundamentele vragen naar de grond van de zaak, de waarachtigheid en de getuigen ervan, naar de uitwerkingen en de garantie dat ze de ware intenties van de Heer vertolken, naar onze gewetensvrijheid, integriteit, respect voor onze intimiteit en naar onze bewegingsvrijheid en de eerbiediging ervan. Basis van alle ethica en religie.

Ik had de antwoorden van Jezus Christus Zelf zeer gewaardeerd en goed bevonden. Ze waren antwoord op al de gestelde vragen.

En toch was ik niet gerust en voelde me ondanks alle geruststelling en plechtige verklaringen 'meegenomen' op een pad dat niet het mijn was.

Ik begon als een detective alles in vraag te stellen en voor al mezelf.

Uiteindelijk was het niet direct de inhoud van de teksten die de doorslag gaf, maar de innerlijke onrust die me verwees naar een toestand van vervreemding van mezelf en me plots deed zeggen: het is niet waar!

Ik voelde me opgelucht. Een zware, onbenoembare druk was van mij af gevallen. En ik had terug het vanzelfsprekende, goede en gekende contact met mezelf en met de Heer Jezus Christus. En met Vif Piscoul, mijn trouwe lotgenoot en 'bloedbroeder' zou ik bijna zeggen. Hij is me, na Christus en mezelf, de meest eigene van allen en iedereen.

Opeens zag ik ook, inhoudelijk, de kern van de zaak: wat staat er *eigenlijk*, *woordelijk*, in de tekst van de laatste vier "nieuwe geboden"?

- De liefde tot de Vader in de liefde tot zichzelf als metafoor gegeven
- De liefde tot de Zoon als liefde tot de evenmens, kinderen en familie
- De liefde in de Heilige Geest gegeven als liefde tot de zielsvermogens en hun gevoelens ervan

- De liefde tot zichzelf als Zelf Zelf gegeven en metafoor van de Vader in U Zelf.

Het staat er als zodanig: de liefde tot zichzelf, de medemens, de eigen zielsvermogens, het Zelf Zelf, stelt zich in de plaats van de liefde tot de Vader, de Zoon, de Heilige Geest. Zichzelf, bij monde van het Zelf zelf schuift zich – onder de camouflage van de Metafoor – vóór het Aangezicht van God, vervangt zijn Aanwezigheid en usurpeert Zijn Naam. *De mens die aldus, zonder garanties of getuigenis, zichzelf uitroept tot de metafoor van de Drie-eenheid benoemt zichzelf daarmee tot norm en doel van zichzelf.* Een poging om als de “Ene, Ware, Kenbare, Kennende Werkelijkheid” te verschijnen voor zichzelf. De cirkel is rond, de mens herhaalt met zichzelf wat Lucifer hem heeft doen geloven “in den Beginne”.

Basistekst hiervoor – voor deze mogelijke, niet verifieerbare misleiding – is de volgende tekst, gegeven ter gelegenheid van de bespreking van de eerste van deze vier nieuwe wetten: “Minder bekend ben je er mee dat deze liefde tot de Vader in wezen liefde tot U Zelf is, als metafoor gegeven van de Vader in U Zelf aanwezig. Immers je durft het als schepsel in het gezicht van de Vader niet aan om je eigenliefde te vergelijken, laat staan ze in de plaats te stellen van de liefde tot de Vader, zoals je ze in het eerste gebod van de Wet van Mozes hoort vragen aan jou als mens”.

De Vader of de Zoon houdt voorlopig, de sluier voor Zijn Aangezicht ter vrijwaring van de mens en zijn vrijheid in ontwikkeling. Het is echter niet aan de mens om die sluier weg te willen nemen of zichzelf een nieuwe sluier toe te dichten en hem voor het Aangezicht van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest te schuiven en daarmee zichzelf pogen uit te roepen tot zijn eigenste getuigenis, norm en waarheid. Zonder meer en zonder toetsing of verdere vragen. Zonder verdere garanties of getuigenis van de Waarheid. De vragen naar garanties en getuigenis werden dus maar al te zeer en terecht gesteld!

Wie getuigt er voor Johannes de Stoutmoedige - het Zelf Zelf - over wat hij hoort en uitspreekt? Ik kan het niet. Is het Johannes de Stoutmoedige zelf? Of zal het Jezus Christus zijn die in Zijn Werken voor hem getuigenis zal afleggen over Zijn Woorden? Laat Hij het doen en wachten we dus af.

Ik kan niet getuigen over de waarachtigheid van de woorden van Johannes de Stoutmoedige. Ik ken hem niet genoeg, niet lang genoeg. Ik kan wel getuigen over wie ik ken en over de woorden die ze spreken. Zo ken ik wel Jezus Christus in Mij Zelf. En hetzelfde kan ik zeggen van Vif Piscoul en David en Geborah. Ik kan dit niet zeggen, nog niet, van Paracelsus en ook niet van Johannes de Stoutmoedige of van nog anderen die recent verschenen zijn in deze innerlijke dialoog van de geesteswereld. Dit is waarheid die berust op ervaring en ontmoeting met hen en het is de enige die ik ken en heb en waardeer. We hebben ons daaraan te houden.

Tevens zijn er de volgende fundamentele vragen die eerst en vooraf moeten gesteld worden en keuzes die moeten gemaakt worden: geef ik God de Eer die Hem en Hem alleen toekomt van Soeverein te Zijn? Aanvaard ik mijn schepsel zijn als gegevenheid in wezen? Aanvaard ik de Heer Jezus als de Openbaring van de Vader in ons en van Zichzelf als Godmens in ons, in Zijn Heilige Geest ervan, voorlopig en wellicht tot aan de eindtijd als de enige Openbaring van Zijn Aangezicht?

Als ik volmondig en zonder verder aarzelen op al deze vragen ja geantwoord heb, kan ik verder en zal Hij wel zorgen dat er gebeurt wat moet en kan gebeuren. Althans in die zaken die ik niet zelf onder mijn beheer, mijn bereik kan hebben, ook niet onder mijn verstandelijk beheer of bereik. Het moeten “zwijgen over de zaken die men niet kent” (Witgenstein) en niet kan kennen is ook hier aangewezen. S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de woorden die u, Sam, gebruikt blijkt hoe u, gedreven door de waarheid en de trouw er aan, u terecht geaardeld hebt om u in het avontuur van U Zelf te storten zonder garanties of zonder getuigenis erover door Hem die het u aanbrengt. (&) En Het Zij Zo!

S.L. Men kan zich terecht afvragen – ik plaats me nu even in de schoenen van hen die niet kunnen geloven in Jezus Christus of een levende God, om welke geldige reden dan ook – hoe de mens moet handelen die geen God - gelovige is. Ik denk dat het geoefende geweten van de mens, samen met de drang naar authentieke vrijheid, de bekwaamheid van de geoefende rede, een goed en ontwikkeld gevoelsleven, aangescherpt door zijn ethische wil en zorg voor de waarheid, voor de juistheid en het behoud en bescherming van de integriteit en intimiteit, dit alles gebracht in oprechtheid van hart en gemoed, aanleg en wettiging genoeg zijn tot handelen. Het is de instelling die als een kompas de positie aangeeft. Deze instelling van het gemoed, in oprechtheid en onverdroten zoeken naar de juistheid en waarheid - waarheid die groter is dan onszelf! – is in één rechte lijn met het zoeken naar God en het Vaderhuis. Ook deze mens zal niet verloren hoeven te lopen in de vicieuze cirkels van zichzelf! S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de zoekende mens, in waarheid en oprechtheid van gemoed en instelling, in zichzelf de ethische kwaliteiten ontwikkelt die hem of haar behoeden voor de misleiding en de kwaadaardigheid van de Boze Wereld. (&) En Het Zij Zo!

S.L. Hiermede is deze kritische analyse afgerond en kunnen we besluiten dat het aan de Heer Jezus Christus Zelf is en aan degenen die Hij ervoor aanstelt om te getuigen over deze waarachtigheid van al deze uitspraken en woorden zoals ze geformuleerd werden door Johannes de Stoutmoedige. Waarbij ik het als zeer betwistbaar stel dat de liefde tot zichzelf of tot het Zelf zelf de metafoor zou zijn van de liefde die we de Vader in de Hemel en de Drie-eenheid in Wezen als eerste gebod verschuldigd zijn. Het zal dus, hoe dan ook, aan anderen dan ons toekomen om in de gebeurtenissen te tonen wat is en wat kan zijn. Er is niets veranderd: de mens blijft in de allereerste plaats verantwoordelijk voor zichzelf en blijft aan zijn/haar Schepper de liefde en eerbied verschuldigd die een levende God kan en mag vragen aan ons. S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de verschuldigde liefde aan de Vader in de Zoon en in Zijn Heilige Geest er een is van kinderlijke liefde die in geen dele de liefde tot zichzelf te kort doet of dient te vervangen en dat God Zelf de liefde in de mens tot zichzelf gelegd heeft *als voorbeeld* voor de Liefde die Hij van Zijn schepselen verlangt. (&) En Het Zij Zo!

TOT BESLUIT VAN DIT ONDERDEEL (= Deel A van E&M Boek TWEE)

AANHEF. Hoe vergeving en verzoening ontstaan wanneer de verlossing van de zielsvermogens uit hun kunstmatige slaap gebeurd is en ze zich aldus vrijmoedig kunnen ontwikkelen naar ons toe, als 'aardeling' gegeven.

Of hoe, volgens de Wet Zelf, de vergeving van de zonden leidt tot verzoening onder de mensen. Of, dat op deze wijze gesteld, u thans te wachten hebt op de openbaring van U Zelf aan U Zelf op

de wijze (modus) van de gewekte vrije en vrijmoedige zielsvermogens zoals ze zich aan u een voor een zullen voorstellen. (&) En Het Zij Zo!

16.07.2009

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Johannes de Stoutmoedige* spreekt, in overleg met *U Zelf Sam en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest* ervan dat De Wet Zelf ons zal helpen te formuleren hoe Verlossing tot vergeving van de zonden leidt en tot verzoening met de zondaar en dat op deze wijze de zielsvermogens gewekt worden uit hun tot dan toe verwekte slaap in de onwetendheid van zichzelf.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de zielsvermogens in onwetendheid van zichzelf gehouden zijn als vermogen tot voelen en willen, tot ze door de Verlossing gewekt en in de vergeving van de zonde opgenomen worden en tot verzoening komen met de Vader en met zichzelf en de medemens. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is *Johannes de Stoutmoedige* die spreekt. Hij zegt: ik hoor wat De Wet Zelf zegt en spreek het uit tot u, *Sam*. Hij zegt: de Verlossing door Jezus Christus heeft in de ziel van de mens de potenties gewekt die tot dan toe slapende waren. Deze potenties van gevoelens van de ziel en van wil van de zielsvermogens als de volwassen vormen ervan, worden bij elke mens gewekt op het moment dat de Vader in de Zoon de Werken aanvangt tot individuele verlossing, als onderpand gegeven aan iedere mens, maar gebonden aan tijd en omstandigheden van iedere mens afzonderlijk. Zodoende dat, eens dat deze gevoelens van de ziel gewekt zijn, ze zich als vrije en vrijmoedige vogels gaan verspreiden naar u toe, als de 'aardeling' die u bent. Ze zullen zich aan u voorstellen, hun activiteit ontplooien, toegelicht en ingeleid worden door *Dymphna* ⁽³¹⁾ die u al kent en zich als hun gids en toeverlaat heeft opgeworpen. Deze gevoelens en de prille wilakten er aan verbonden zullen u de verlost mens in zijn volle wezenlijke expansie laten kennen en u zult, op uw beurt, hen laten

³¹ "Dat *Het Zelf Zelf* zichzelf als metafoor van de Vader stelt": vergelijk hier even met *Ethica & Moraal Boek Een*, Deel C. en voetnoot 1. van Boek Twee, deel A. "Het Woord dat God gegeven heeft wordt Werkelijkheid in Zijn Licht en Zijn Duisternis tevens en tegelijk. Of: De Wet Zelf die spreekt over het Woord Gods als Licht gegeven, als Duisternis gebracht soms omwille van het Licht: "want geen ander woord zal u gegeven worden dan de verschrikking van u zelf door U Zelf"." S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het Zelf Zelf zichzelf als verschrikking zal vertonen aan de mens zelf en zodoende de weg openen naar de waarheid ervan, van het Zelf Zelf".

Dit is voor wat de tekstkritiek betreft. Maar, zoals gezegd, de beleving van de woorden was en blijft doorslaggevend voor de uiteindelijke waardering. Het was deze beleving – onrust die verwees naar vervreemding – die me op weg zette, via een gevoel van wantrouwen en ongenoegen, naar deze kritische analyse en de conclusies ervan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit deze vergelijking van de woorden van Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan genoegzaam blijkt hoe hier de opening gemaakt wordt ter herkenning van de oerzondetoestand en de heling ervan door de daden van Verlossing van de Heer Jezus Christus in U Allen. (&) En Het Zij Zo!

kennen aan wie u hen wilt kenbaar maken. Dit is in essentie de verlossing van U Zelf, in U Zelf gegeven door de Gave of Genade die Jezus Christus u toebedacht heeft. Het volgen op de voet van dit proces van verlossing, verzoening en vergeving zal, meer dan gelijk welk woord of uitleg met woorden, u en de anderen duidelijk maken wat we bedoeld hebben te zeggen. Dit gezegd zijnde, sluiten we dit hoofdstuk af, met de raad aan u om nu in de daden van de zielsvermogens, hun gevoelens en wilakten, gewaar te worden wat zij u te bieden hebben. Vervolgens en met heel veel genoegens, zullen wij u dan inleiden in uw nieuwe staat van leven, gericht en gedreven naar uw einddoel: het kindschap Gods beleven op aarde, als Gave en Toemaat voor u Zelf, als voorbeeld en toonbeeld voor allen die willen zien en horen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat op deze wijze gesteld, u thans te wachten hebt op de openbaring van U Zelf aan U Zelf op de wijze (modus) van de gewekte vrije en vrijmoedige zielsvermogens zoals ze zich aan u een voor een zullen voorstellen. (&) En Het Zij Zo!

II. DE SAMENLEVING IN DE ETHICA INGEBRACHT – DE MAATSCHAPPELIJKE DIMENSIE en SOCIALE LEER, opgetekend door MIJ/U ZELF.

14.12.2010

§ 1. Maar eerst, ter inleiding van deze paragraaf, spreekt DE PADVINDER.

AANDACHT: deze informatie, gegeven door De Padvinder, dateert van 25.01.2015, een goeie maand later dus dan de oorspronkelijke, eigen inleiding van 14.12.2014!!!

De Padvinder op 25.01.2015.

DE PADVINDER (³²): Wat hierop volgt is een stuk informatie, opgetekend door Mij Zelf op 14.12.2010, dit is anderhalf jaar na afsluiten van de informatie van Johannes de Stoutmoedige en aanvang van het eerste deel van dit hoofdstuk IV: OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND. Het gaat over de MAATSCHAPPELIJKE DIMENSIE EN DE SOCIALE LEER die mogelijk moeten maken dat de Ethica en Moraal de noodzakelijke maatschappelijke structuren aantreft om toegepast te kunnen worden. Een aantal van de ondertitels zijn dezelfde als bij wat Johannes de Stoutmoedige zegt in “De mens tegenover zichzelf – het Zelf Zelf – de persoonlijke dimensie van de Ethica” in deel C, hoofdstuk III van Boek Een.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de sociale en maatschappelijke structuren er nodig zijn om de praktische toepassing van de principes uit de Ethica en Moraal te kunnen brengen aan de mensengemeenschap en dat dit slechts de concrete en moderne toepassing is van wat in de Wet van Mozes de Wet voorschreef aan staatkundige hygiëne en politieke gedragingen voor het Joodse Volk. (&) En Het Zij Zo!

Vergelijk deze paragraaf dus met de voorgaande in Hoofdstuk III & IV van E&M BOEK EEN. De aandachtige lezer zal merken, alleen al aan de data van optekenen van de informatie, dat deze paragraaf een jaar later geschreven is dan al het voorgaande. Daartussen ligt de fase van confrontatie met de OERZONDETOESTAND. (zie ook Boek Een Deel C Hoofdstuk IV). Deze moeilijke, maar noodzakelijke

³² De Padvinder: pseudoniem voor Vif Piscoul en U Zelf (of ik, Sam Landuyt, zoals ik aangesproken wordt in het Zelf).

confrontatie zette de puntjes op de i, wat betreft de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie geplaatst er mee. Dit bracht ook mede dat bepaalde uitgangspunten anders belicht worden.

Het onderscheid is ook gelegen in het uitgangspunt. Terwijl Johannes de Stoutmoedige uitgaat van het Zelf Zelf, ben ik het hier die als U Zelf dit aanhoor en schrijf. U zelf is zoals ik door Onze Bronnen Verenigd aangesproken wordt in het Zelf. Mijn uitgangspunt is eerder de maatschappelijke dimensie of sociale leer, om van daar uit dezelfde gegevens te bespreken. We – ik, samen met de onderscheiden bronnen van informatie – komen hierop nu terug in Boek Twee, wanneer we ons afvragen of het altijd de individuele mens/persoon toekomt om de gehele Ethica te formuleren en of het dan nooit een groep, een volk, een ras, een religie, een ideologie kan zijn die een specifiek ethisch handelen en de begrippen ervan kan of mag formuleren. DE PADVINDER (2015).

De oorspronkelijke versie van 14.12.2014, geschreven door Mij Zelf op 14.12.2014

Ter info. Hier een tekst, opgetekend door Mij Zelf op 14.12.2014, een jaar later na afsluiten van de informatie van Johannes de Stoutmoedige en het begin van het hoofdstuk OP HET SPOOR VAN DE OERZONDETOESTAND. Het gaat over de MAATSCHAPPELIJKE DIMENSIE EN DE SOCIALE LEER die mogelijk moeten maken dat de Ethica en Moraal de noodzakelijke maatschappelijke structuren aantreft om toegepast te kunnen worden. S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de sociale en maatschappelijke structuren er nodig zijn om de praktische toepassing van de principes uit de Ethica en Moraal te kunnen brengen aan de mensengemeenschap en dat dit slechts de concrete en moderne toepassing is van wat in de Wet van Mozes de Wet voorschreef aan staatkundige hygiëne en politieke gedragingen voor het Joodse Volk. (&) En Het Zij Zo!

Ter inleiding van deze Paragraaf S.L.

De aandachtige lezer zal hier merken, alleen al aan de data van optekenen van de informatie, dat deze paragraaf een jaar later geschreven is dan de voorgaande. Daartussen ligt de fase van confrontatie met de OERZONDETOESTAND. Deze moeilijke, maar noodzakelijke confrontatie zette de puntjes op de i, wat betreft de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie geplaatste er mee. Dit bracht ook mede dat bepaalde uitgangspunten anders belicht worden. Vergelijk dus deze paragraaf met de voorgaande.

Het onderscheid is ook gelegen in het uitgangspunt. Daar waar *Johannes de Stoutmoedige* uitgaat van *het Zelf Zelf*, ben ik het hier die als *U zelf* dit aanhoor en schrijf. Mijn uitgangspunt is eerder de *maatschappelijke dimensie of sociale leer*, om van daar uit dezelfde gegevens te bespreken. We – ik, samen met de onderscheiden bronnen van informatie – komen hierop terug in Boek Twee, wanneer we ons afvragen of het altijd de individuele mens/persoon toekomt om de gehele Ethica te formuleren en of het dan nooit een groep, een volk, een ras, een religie, een ideologie kan zijn die een specifiek ethisch handelen en de begrippen ervan kan of mag formuleren. S.L.

14.12.2010

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: we vangen thans het bespreken en optekenen aan van het verdere gedeelte aan van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf in juxtapositie geplaatst, daar waar we deze Wet verlaten hebben voor het meer dringende werk van toen ⁽³³⁾. We hadden toen namelijk als eerdere taak op het spoor te komen van wat in de zielsvermogens aan de oorsprong ligt van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf. Immers, door de Oorspronkelijke Zonde is de Oerzondetoestand ontstaan in de zielsvermogens en deze heeft als gevolg gehad dat de Wet (van Mozes, van U Zelf en van Ieder en van Allen) gesteld is geworden naar en in de zelfde zielsvermogens.

We keren nu terug naar de zondige mens die in zich de Wet van Zichzelf draagt als richtsnoer en licht tegelijk, om hem/haar te begeleiden in de terugkeer naar het Vaderhuis. Dit wordt de tocht op de weg van de Verlossing, zoals Jezus Christus ons allen gebracht heeft en die enkel nog wacht op haar concrete realisatie in elk van ons en tevens het begin is van het praktische gedeelte van toepassing van de Ethica en Moraal, Boek Twee.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat, geholpen door de *Wet Zelf* die als *Wet van U Zelf* aanwezig is in u zelf, u thans de verdere bespreking kunt aanvatten van de Wet van Mozes en de Wet van U Zelf voor zover ze betrekking hebben op de volgende geboden, zoals ze aangeduid werden in de oorspronkelijke indeling van dit Hoofdstuk Drie van Ethica en Moraal, boek EEN, Deel C. (&) En Het Zij Zo!

- De stelende ekster

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de stelende ekster van dit kapittel is de ekster die van haar natuur uit er op uit is om blinkende voorwerpen naar haar nest te slepen. De mensen echter die zo hun zilverpapier, maar ook juwelen kunnen kwijt geraken, spreken van stelen. De ekster zelf is zich van geen kwaad bewust, integendeel.

Wat heeft dit met ons onderwerp te maken? Heel veel, als men bedenkt dat wat voor de ene mens “nooddrift” of onvermijdbare daden van behoefte en levensnoodzakelijke handelingen zijn, door de andere mens, het slachtoffer van die daden, beschouwd wordt als misdaden, gangsterdom, stelen en zich toe-eigenen van wat toebehoort aan de ‘wettige eigenaar’. Maar wat is wettig en wat is de wet? Wie heeft die wet gemaakt? Voor wie is hij bestemd? Bestaat er een universele wet of ingebouwde wetmatigheid die bepaalt wat een mens mag bezitten en wat hij mag stelen, als een stelende ekster? Is het onwettig, zegge zondig, als men zich de noodzakelijke goederen (voeding, kleding, behuizing, gezondheid, onderwijs) toe-eigent, zij het ten koste van het bezit van anderen? Is dit werkelijk een misdaad of zonde tegen Gods Wet? Dat is maar de vraag, al hoeft het geen betoog dat het ‘er maar op los stelen’ van bezittingen ook weer niet gedekt wordt door deze vragen en hun patente waarheden van antwoord erop. De ordening van de staat kan geen afdoende antwoord bieden op deze vragen, omdat veel staatsordening zelf een vorm is geworden van stelen en onteigenen aan zijn burgers van wat hen rechtens toekomt. Toch is het via de staatsordening en de politieke bevoegdheden die er aan geboden zijn dat gestreefd zal moeten worden naar een rechtvaardige verdeling van de aardse goederen. Dit gebeurt dan in het besef dat deze goederen oorspronkelijk van iedereen zijn en dat geen moeite of

³³ Zie de data van optekenen van de teksten. Vergelijk Boek Een, Deel C Hoofdstuk drie en vier met Boek Twee, Deel A, Hoofdstuk I: “Op het Spoor van de Oerzondetoestand” dat *voorafging* aan het optekenen van de hierboven staande teksten. S.L.

arbeid die er voor verricht werd een voldoende rechtvaardiging, zegge wettiging, biedt om zich deze goederen of bezittingen definitief te mogen toe-eigenen. Gelijkmatische verdeling van wat algemeen gesproken van iedereen is en aan iedereen toebehoort is dus de wet van U zelf, ook in de Wet van Mozes terug te vinden als “Geef aan de arme wat hem toebehoort”. Ook Christus Jezus vermeldde: “Geef aan Caesar wat Caesar toekomt en aan God wat God toekomt” ⁽³⁴⁾. En wat aan God toekomt is veel, want het zijn Zijn Kinderen die Hem allemaal toebehoren!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de verdelende rechtvaardigheid van de aardse goederen volgt dat geen enkele mens er zich mag op beroepen de eigenaar te zijn geworden van wat in oorsprong en bedoeling de gedeelde eigendom is van de ganse mensheid en dat in de wijze van politieke en maatschappelijke verdeling van de macht over de goederen de oplossing ligt voor de rechtvaardiging van hun gebruik en tijdelijk bezit. (&) En Het Zij Zo!

- De dieren camouflage

16.12.2010

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de gegevens die in deze termen opgeschreven worden zijn alle afkomstig van de Wet van U Zelf, in juxtapositie geplaatst met de Wet van Mozes. Ervan uitgaande dat de Wet Zelf in U zelf gesproken heeft als “Wet van U zelf” zult u in deze teksten steeds geconfronteerd worden met u zelf, als opdracht gegeven aan u zelf en aan het eigenste zelf van uw aardse ik. Dit betekent nog niet dat u deze opdracht zo maar kunt of zult mogen uitvoeren in haar totaliteit. Het betekent wel dat u steeds en altijd zult werken in de lijnen ervan, gericht naar de voltooiing ervan, ooit, in de toekomstige ontwikkelingen van U Zelf.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de Wet van U Zelf als project van de Wet Zelf in U zelf gereed ligt ter uitvoering ervan, maar dat dit slechts gegevens zijn die op de uitvoering ervan moeten wachten op tijd en omstandigheden van dit bestaansleven en van degene die er op zullen kunnen volgen. (&) En het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* spreekt. *U zegt*: gaat deze Wet van U Zelf op voor U Zelf, dan gaat hij, mits aanpassing aan ieders ervaring en project van Zichzelf, ook op voor gelijk welke andere mens. De Wet van U Zelf is immers slechts de concrete invulling van de Wet Zelf zoals hij door U zelf geconcipieerd wordt en dit geldt dus evenzeer en evengoed voor gelijk welke andere mens die ooit zichzelf tegenkomt in zichzelf.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de Wet Zelf in iedere mens afzonderlijk zichzelf een projectie bezorgt in het Zelf, zodat iedere mens op zijn specifieke wijze deel heeft aan de Wet Zelf, zonder er de universele geldigheid van teniet te doen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de camouflage van het biologische gebeuren tussen de verschillende levende wezens is er niet gekomen als list voor de rooftocht of als gemakkelijke wijze om aan de rovers te ontkomen. De camouflage – we spreken wel degelijk over de aardse biologische wijze van leven en beleven en waarvan de biologische mens deel uit maakt – is er gekomen om zich *aan te passen aan de omgeving* waarin men leeft. Deze aanpassing aan de

³⁴ Zie Matteüs 22,15- 22

omgeving, de bomen, de bladeren, de lucht, het water, de aarde, het vuur en alles wat het omgeeft en omvat, is nodig om als het ware in 'accordatie' er mee te leven; Accordatie of aanpassing van hart tot hart is dus de reden van de camouflage, die eigenlijk een uiting van genegenheid is naar de omgevende natuur toe. Door op te gaan in de omgevende natuur betuigt het levende wezen zijn sympathie, zelfs empathie met de omgeving. Dat camouflage later gebruikt geworden is door de roofdieren om hun prooi dichter te kunnen naderen zonder opgemerkt te worden of dat camouflage door de soldaat gebruikt wordt om de vijand te verschalken, is een afgeleide betekenis die ontstaan is door het ontstaan van deze activiteiten: roven, stelen, doden, gedood worden of beroofd worden... Dit is zoveel als zeggen dat de oorspronkelijke aarde niets te maken had met roven, stelen, doden of gedood worden, maar dat deze ontwikkelingen achteraf in de 'cultuur', of zogenaamd de 'natuur' van de aardse wezens opgenomen zijn.

Was de aarde dan oorspronkelijk een oord waarin niet gedood, geroofd, gestolen werd? Ja. Delen de dieren mede het lot van de mens die zondigheid in zich draagt al van de oorsprong af of deelt de mens de ballingschap bij de dieren en heeft hij hun erfelijkheid van doden, roven, stelen, bedriegen slechts op cynisch menselijke wijze geperfectioneerd? Neen, de mens heeft de zondigheid die hij/zij in zich droeg, overgeplant naar de dieren toe. Dat sommige dieren elkaar doden (om zelf te overleven) of de nesten beroven of de kudde uitdunnen en verlossen van hun zieke en zwakke individuen, is niet de oorspronkelijke wijze geweest waarop de dierenwereld ontstaan is en zelfs lange, lange tijd geleefd en beleefd heeft!

Dat vraagt ongetwijfeld naar meer uitleg, want de moderne biologie zal dit niet kunnen aannemen.

Kort samengevat, maar daarom nog niet voldoende verklaard voor het beperkte begripsvermogen van de mensen, kunnen we zeggen dat de biologische wereld van klein tot groot, van hoog tot laag, te land, ter zee en in de lucht, één groot, immens groot lichaam is, waar de mens ook deel van uit maakt. Het is in dit lichaam dat de zondigheid door de schuld van de mens haar intrede gedaan heeft. De gevolgen ervan zijn verspreid geraakt over mens en dier: de wet van Karma geldt ook, als wet van oorzaak en gevolg, voor de dierenwereld ⁽³⁵⁾. De biologische wereld is aldus een wereld geworden waarin de zonde, zegge de schending van deze wereld, zich genesteld heeft. Zo immens is de weerslag van de zonde van Adam - Adam, gegeven als de naam van de eerste mensheid - geweest dat ze alles van zijn omgeving heeft besmet: de aarde zucht mede onder de zondeval. ⁽³⁶⁾. De aarde zal ook mede verlost worden door de Verlossing van Jezus Christus. De dieren tot de microben toe, delen in Zijn Genade. Ooit zal dit waar gemaakt worden in Genade en Vreugde van de Overwinning.

Het is dus niet omdat wij, in onze huidige kennis van de aarde en van onszelf deze paradigma's van de eenheid van de biologische wereld op aarde ontkennen, dat ze niet waar (kunnen) zijn. Het is niet zo dat de wereld altijd geweest is wat hij thans lijkt te zijn. De paleontologie kan veel aantonen, behalve het leven zelf dat ze in de skeletten vermoedt. Toch vraagt dit om meer uitleg, want zo gesteld is dit wel een acceptabele theorie, maar ook niet meer dan dat. Hoe dit aan te tonen? Hoe dit tot een valabele onderzoeksmogelijkheid omtoveren voor een sceptische, maar vooral een zeer zelfvoldane, intellectueel zeer geborneerde mensheid? Moeten we dat allemaal dan misschien 'geloven' (met al de overige

³⁵ Dat betekent nog niet dat de reïncarnatie van een mens in een dier mogelijk is! Hoogstens – ik citeer de informatiebronnen van de Hiërarchieën - kan de geest van een dier als metgezel van een menselijke geest mee op aarde reïncarneren en in zijn/haar 'omgeving' blijven vertoeven. S.L.

³⁶ Het is trouwens op deze wijze dat men het woord van Paulus dient te verstaan: Paulus, Romeinen 8:20-22

gegevens van de Openbaring) of is dit ook verifieerbare 'wetenschap', zij het op lange termijn? Het is wetenschap én geloof in premissen die te bewijzen zijn, echter niet zó maar en niet onmiddellijk. Laten we het zo stellen: we kunnen in onze wetenschap dit mogelijke anathema ⁽³⁷⁾ inbouwen en zien hoe ver we er mee geraken.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de biologische wereld de eenheid gewaarborgd werd in de structuur ervan, van het leven zelf, en dat door zijn eenvormige structuur er ook eenvormigheid is van informatie en overdracht ervan, zodoende dat wat de mens aangaat, hij zowel dader als slachtoffer geworden is van zijn eigenste, oorspronkelijke opdracht, namelijk degene te zijn die "de dieren hun naam gaf" ⁽³⁸⁾. (&) En Het Zij Zo!

- Van ons of niet van ons: territorium en bezit

18.12.2010

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de territoriumdrift of zogenaamde bezitsdrang in de zin van ruimte innemen en verdelen, is een oeroude, erfelijk aangelegde en in iedere cultuur eigennuttig uitgewerkte drang naar veiligstelling van zichzelf en het gezin tegenover de vijanden van het leven: zowel de natuurlijke zoals natuurrampen en klimaatproblemen, als de door mensen ontstane en onderhouden vijandschappen en betwistingen. Beide categorieën kunnen duidelijk onderscheiden worden van elkaar, maar vloeien in de praktijk dikwijls in elkaar over.

Van deze eerste drang of drift heeft de mens een andere invulling voor zichzelf gefabriceerd, namelijk heeft hij door allerlei mystificaties een soort van natuurrecht geschapen waarmee hij zichzelf meer, veel meer toe-eigent dan hem/haar toekomt of nodig is ter wettige en noodzakelijke bescherming van zichzelf en naaste omgeving. Notarissen noteren en codificeren een deel daarvan nauwkeurig en gewetensvol. Alsof de loutere inbezitneming van een huis, straat of terrein door er voor te betalen een genoegzame reden zou kunnen zijn om zich eigenaar te noemen of te benoemen, voor eeuwig en altijd of minstens toch tot het moment dat men het zelfde goed weer te koop stelt. Een ander deel van deze ruimte hoort dan weer toe aan de gemeenschap of staat waarin men leeft, alsof de staat, op zijn beurt zomaar alle openstaande ruimte mag in bezit nemen, tot de territoriale wateren toe. Dit om maar te zeggen dat in bezit nemen en territorium afbakenen niet één en hetzelfde betekenen en dat in bezit nemen van grond niet alleen uit territoriumdrang ontstaan is, maar gedeeltelijk ook te maken heeft met de gevolgen van de fundamentele staat van 'zondigheid' die de mens eigen is. Hier is het dan een uiting van overschrijden van de grenzen en zich aanmatigen ⁽³⁹⁾ van bezit, zonder recht of titel: eeuwige betwisting tussen mensen en volken en die aanleiding is geweest tot alle oorlogen en tot zeer veel onrecht tussen arm en rijk, sluw en minder sluw, begerig en redelijk.

³⁷ *Anathema*: is het woord dat ik in de redactie van het Schrift hier hoorde en dus neerschreef. Het is mij echter niet direct duidelijk wat dit woord, met een geladen betekenis – zie encyclopedie – hier komt doen. Beter is wellicht hier de betekenis te gebruiken die het woord heeft in de archeologie ("wij-geschenk") dan wel degene die Paulus er aan hecht (vervloeking). Verdere verwijzing naar de betekenis van het woord is nodig. Paulus, brief aan de Galaten (Gal. 1, 8-9^[1]).

³⁸ *Genesis 1 - 4*

³⁹ *Aanmatiging*: of onterechte toe-eigening: is een ondeugd, als dusdanig door de informatiebronnen, bij name van de Heilige Theresia van Lisieux hier beschreven in DEUGDEN ALS STAPSTENEN VAN DE HELING.

We zijn er hoegenaamd nog niet aan toe om dit wereldprobleem op te lossen. Het kan zelfs nauwelijks gesteld worden voor de geest van de mensen, tenzij van uit de negatieve aspecten van de gevolgen: zal de mensheid (kunnen) blijven dulden dat oorlogen en onrecht, armoede en uitzinnige rijkdom haar lot bepalen en nu zelfs letterlijk kunnen leiden tot vernietiging van de ganse aarde en haar bewoners? Want laten we duidelijk en eerlijk zijn en de ogen openen: de gevolgen van deze uit de hand gelopen bezitsdrang en toe-eigenen van wat niet te verdelen is nemen thans zodanige, mondiale proporties aan dat de mensheid wel zal moeten deze vragen stellen aan zichzelf, hiertoe gedwongen van uit de niet meer te ontlopen of te miskennen dramatische gevolgen van dergelijke misgang van zaken. Globalisatie en haar wetmatigheden zijn ook van toepassing op alle gevolgen van de misdaden en zonden van de mensen...

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de mondiale reikwijdte van de gevolgen van uit de hand gelopen bezitsdrang en territoriumdrift de mensheid nu in het gezicht slaat op een wijze die niet meer door hen kan ontkend worden en dat een bezinning over de wijze waarop de aardse goederen gedeeld en verdeeld worden onafwendbaar te wachten staat aan de poort van elke mondiale besluitvorming. (&) En Het Zij Zo!

- Wat hoort er gedaan te worden, wat staat er te doen?

22.12. 2010.

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: Keren we ons nu naar de concrete, dagdagelijkse realiteit en haar opdrachten, dan lijkt het verre van eenvoudig om al deze hier beschreven ethische oproepen en opdrachten zo maar te beginnen uitvoeren. Immers, voor de mens van de oude wereld die we thans nog zijn is het bijzonder moeilijk, zo niet totaal onmogelijk om zich nog maar voor te stellen hoe een wereld er kan en moet uitzien die gebouwd is op de mens in zijn volwassen vorm van verlost en verlichte mens. Het is slechts onder de vorm van een naïeve droom of een verre toekomstverwachting dat we ons enigszins kunnen voorstellen wat voor wereld we dan zullen bewonen. Evenmin als we ons momenteel een aarde kunnen voorstellen die door een klimaatwijziging totaal andere opdrachten en noden kent dan de aarde die we nu gewend zijn te bewonen. We zullen nochtans trachten, geholpen door wie ons hier al die tijd bijstaan en voorlichten en door wie we de opdracht van Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan horen en vertolken tegelijk, deze opdracht te formuleren in een zo concreet mogelijke vorm, die toepasbaar is en toegepast zal worden bovendien.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de herhaalde oproepen van de Heer Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan, tot het ernstig nemen van Zijn Uitnodiging om de wereld te omvormen naar Zijn Verlangen en naar Wil van de Vader, thans in de fase van de realisatie gekomen zijn en zich, hoe dan ook, zullen doorzetten. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de concrete, aardse mens zal zich in zichzelf geborgen vinden wanneer hij /zij ontdekt dat niet de aarde als dusdanig, maar hij/zij *als persoonlijk individu* object is van omvorming en verandering. Niet een uiterlijke aanpassing of omvorming zal de aarde treffen of veranderen, maar een *innerlijke omvorming* zal zich aandienen en doorzetten,

geleidelijk aan en naar tijd en omstandigheden voor elk van ons. Van daar uit zal, spontaan en zonder meer, de uitwendige aanpassing van de aarde en van de maatschappij voltrokken worden. Deze verandering van de innerlijkheid - inderdaad gegeven door en in de confrontatie van de actuele mens met zijn innerlijkheid of Zelf Zelf – zal optreden in het Geweten Zelf en zich aandienen als vertrouwd aan het bewustzijn en niet als vervreemdend. Ze zal als vanzelf de uiterlijkheid veranderen en de moed en kracht verschaffen om dit titanenwerk tot een goed einde te brengen. Het is in de onderlinge herkenning en erkenning van de zielsvermogens en de ontwikkeling ervan, dat de mens zal komen tot onderlinge hulpverlening en steun aan elkaanders werk en inspanningen. Wat thans nog bijna ondenkbaar is kan over enkele jaren tot een paar generaties toe de normale gang van zaken geworden zijn.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de innerlijke processen van verandering gepaard zullen gaan met uiterlijke pogingen van hulp en samenwerking, die elkaar zullen vinden in gemeenschappelijke aanpak op de vernieuwde wijze van doen, zoals gewenst en geprogrammeerd geworden is in de menselijke omgeving ervan. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de innerlijke verandering die, uitgaande van de zielsvermogens de wil ervan zal betrekken, betreft tevens ook het bewustzijn van de mogelijkheden die aan de aarde gegeven zijn in vernieuwde vormen van energie en van samenleving, gebaseerd op overleg en samenwerking, in respect voor diversiteit en verscheidenheid van ontwikkeling en culturen. Immers, zoals het aan het individu gegeven is zijn eigenste persoonlijkheid te ontwikkelen is het aan de menselijke gemeenschappen, grote en kleine, gegeven om hun idealiteit te ontwikkelen naar eigen goeiddunken en verlangen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de idealiteit van mens en gemeenschap berust op vrije keuze en uitwerking binnen de gegevens en wetmatigheden die eigen zijn aan de aarde en aan zijn bewoners en dat de vrije wil van de mens als individu en gemeenschap of volk mede bepalend zal mogen worden voor elke van deze ontwikkelingen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de idealiteit of vormelijkheid van de wil in de realisatie ervan is gegeven binnen de bepalingen van de Wet Zelf, zoals iedereen deze in zichzelf zal ontmoet hebben en zal communiceren met de anderen. De Wet Zelf zal bepalend zijn voor wat de beperkingen betreft van iedere poging tot realisatie ervan, maar tevens richtinggevend voor de ongekende en nog openstaande mogelijkheden die de mensheid zal ondervinden en vinden in de aardse context. Immers, wat nu nog bedekt wordt en ligt te wachten als op te graven schatten, wordt dan vrij gegeven aan een maatschappij en volkengemeenschap die besloten heeft dat ze zichzelf als eenheid en lichaam zal eren en respecteren.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de oorspronkelijke gedachten van de mens in zijn/haar optimale uiting ervan, terug te vinden zijn in de pogingen die de mensen zullen ondernemen om de aarde aan zich beschikbaar te maken, maar dat in de Wet Zelf de beperkingen van de realisatie gegeven worden, als even zo vele geboden en richtlijnen van de Vader aan zijn geliefde kinderen. (&) En Het Zij Zo!

- Op weg naar verzoening en vergeving – een voorlopig antwoord van de mens van uit zijn eigen vermogens.

22.12.2010

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de menselijke vermogens, zoals ze zullen aangesproken worden in de zielsvermogens en de wil ervan, zullen zich manifesteren al naargelang het bewustzijn van de mensen groeit op het gebied van hun mogelijkheden, maar ook van hun fouten en beperkingen die ze zichzelf hebben aangedaan. Deze kolossale metanoia van de menselijke gemeenschap - thans nog maar bespreekbaar onder de vorm van utopie - wordt mogelijk gemaakt door de grondige energetische veranderingen die op til zijn binnen de organische, biologische natuur van de aarde en die hun weerslag zullen hebben op het menselijke individu als dusdanig en zijn omgang met de wereld en met elkaar even zo goed. De veranderingen die komende zijn, zullen in golven van bewustwording en catharsis over de mensengemeenschappen trekken en zich aandienen als even zo vele crisissen van het beleid als van het politieke en maatschappelijke bewustzijn dat ervan ondersteld is. Dit proces van groei in oprechtheid en bereidheid tot beschouwen van zichzelf in een vernieuwde wijze van kijken naar elkaars gedrag, zal niet van de ene dag op de andere of zonder slag of staat gerealiseerd worden. De menselijke samenleving, eenmaal zijnde wat ze is, dient zich bijgevolg te omvormen bij wijze van een proces. Dit zal goedschiks, kwaadschiks gebeuren, maar alleszins in een onomkeerbare vorm en voortgang ervan. Het is belangrijk voor degenen die betrokken zijn en actief deelnemen aan dit proces dat ze zich helder en klaar bewust worden van de betekenis ervan en van de richting die ingeslagen is. Deze richting of doelstelling genaamd, zal voldoende voorgelicht en voorgesteld zijn om te kunnen aanvaard worden door iedereen, maar zoals meermaals in de geschiedenis te zien is geweest, duurt het lang vooraleer de mens als hardleerse leerling van zichzelf, begrepen heeft waar zijn redding en geluk gelegen is.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de geduldige werkzaamheid van velen aan de maatschappelijke, structurele uitwerking van wat in iedereen wakker geworden is, er zal voor zorgen dat de gevolgen voor de mensen niet dramatisch overkomen en geen slachtoffers hoeven te maken daar waar het niet nodig is. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de weg tot verzoening en vergeving zal de weg zijn die gegaan dient te worden, als men wil komen tot een omkering van de menselijke verhoudingen. Immers, de wetmatigheid van het Karma, evenzeer als de wetmatigheid waarbij gewelddadigheid of overschrijding van de grenzen van de integriteit altijd gepaard gaan met tegenreacties van wraak en vergelding, hadden tot nu toe steeds tot gevolg dat er maar geen einde kwam aan de zich altijd weer opbouwende, steeds voortschrijdende spiraal van vernietiging en zelfvernietiging. Deze noodlottige ontwikkeling die uiteindelijk tot vernietiging van de aarde en van de menselijke soort moest leiden, dient thans omgekeerd te worden. Dit kan niet anders dan door het introduceren van vergeving en verzoening, naast de al bestaande vergelding en rechtspraak. Om van inadequate of misdadige antwoorden als oorlog, burgeroorlog, terrorisme, moord en andere misdaden tegen de menselijkheid niet te spreken. Deze omvangrijke en niet mis te verstane metanoia van de menselijke beschaving zal vanzelfsprekend tijd en geduld vragen. Ze zal voor de nodige beroering en zelfs omwentelingen zorgen. Ze is echter noodzakelijk en onvermijdelijk.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat zonder vergeving en verzoening de noodlottige wetmatigheid van vernietiging van de aarde en van de menselijke beschaving niet kan tot stilstand komen, maar dat deze omkering in de harten en het bewustzijn ervan,

van de mensheid gegeven is en in Genade toegekend aan de huidige mensheid door Onze Heer en ook Uw Verlosser Jezus Christus. Amen. (&) En Het Zij Zo!

- De praktische gevolgen van de daad van verzoening in vergeving en de manier van benaderen van het verleden bij daders en slachtoffers.

23.12.2010

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de praktische gevolgen van de wil tot verzoening en vergeving zijn niet denkbaar zonder de realisatie ervan (in wilsbesluiten en uitvoering ervan). Dit vraagt als vanzelf een benadering sui generis van het verleden bij de daders en slachtoffers, collectief zowel als individueel. Immers, als het verleden, verleden blijft en dus ontoegankelijk voor verwerking en integratie in een vernieuwd bewustzijn van het heden, is elke daad van verzoening onbespreekbaar en onuitvoerbaar. Op een of andere wijze zal dus het verleden ‘opgeroepen’ dienen te worden of in ere hersteld onder de vorm van een proces van verwerking, vergelding en verzoening tevens en tegelijk. Dit vereist bij daders en slachtoffers, of het nu personen betreft of gemeenschappen, of zelfs volkeren, een wil tot ‘in bekentenis nemen’ van deze daden van het verleden, samen met een aanvaarden van het nieuwe adagium van samenhorigheid en verbondenheid in betrokkenheid met elkaar. Het is immers op basis van betrokkenheid, inherente betrokkenheid van dader en slachtoffer, dat beiden, zo niet uitwendig dan toch inwendig, in hun gemoed en vooral daar, *een proces van heling zullen doormaken*, door vergiffenis te vragen en te krijgen, van vergelding te geven en te aanvaarden, van verzoening te beogen en te ontvangen. Ze zullen er moeten doorheen gaan, willen ze elkaar weer kunnen ontmoeten als vrije, verlost en eindelijk aan elkaar gewaagde medemensen. Dit proces van ‘in bekentenis nemen’, van aanvaarding en verwerking en dat vooral van innerlijke aard en natuur is, is tot nu toe stelselmatig vermeden of onbekend gebleven. Het krijgt hoogstens zijn beslag in een rechtszaak of onder de vorm van een schadevergoeding (“Wiedergutmachung”) ⁽⁴⁰⁾. Het zal echter de boventoon moeten gaan voeren, boven de vroegere, vooral repressieve benadering van delicten, misdrijven of misdaden, groot en klein. Daartoe dienen ongetwijfeld de nodige instanties opgeroepen te worden en de nodige voorzieningen opgericht. Dit is een zaak, mede aan de orde gesteld en veroorzaakt door elk van deze crisissen, die voor de toekomst de veiligstelling moet garanderen: want al kunnen we hopen dat door verzoening en vergeving de aarde een veel leefbaardere plaats wordt dan op heden, toch zal het niet mogen ontbreken aan de nodige maatschappelijke, politieke, sociale en culturele structuren en apparaten, om telkens weer ‘de vloer te vegen’ en ‘de muren wit te kalken’.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat door het proces van verzoening en vergelding tevens en tegelijk zowel de uitwendige orde als de innerlijke vrede hersteld wordt en dat beide tevens en tegelijk in aangepaste en humane structuren ingebed dienen te worden, ten behoeve van de mensheid, individueel en als groep genomen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. *U zegt*: de patiënt wordt verzorgd, de gevangene zit zijn straf uit, maar de dader blijft achter met een schuldvraag die onopgelost blijft: ben ik

⁴⁰ Er is toch wel al een begin van denken en werken in deze richting: denken we aan de ‘Waarheidscommissie’ van Zuid-Afrika en nader bij ons hier, de pogingen van het Justitieel welzijnswerk om structuren op te zetten die de dialoog tussen daders en slachtoffers mogelijk maken. De ‘bemiddelaars’ zoals slachtofferbemiddeling, schuldbemiddelaars en echtscheidingsbemiddelaars zijn daar even zo varianten op. S.L.

door het ondergaan van deze straf of verzorging, nu verlost van mijn daad? En het slachtoffer blijft achter met een schuldgevoel: ben ik de dader iets anders verschuldigd dan mijn wraking? Dit is thans de situatie, wanneer de verzorging zowel als de bestraffing een zaak blijft van het individu, zonder erkenning van de reciproque betrokkenheid en verweving van elkaars lot, van dader en slachtoffer. Het valt echter vooral het slachtoffer moeilijk zich betrokken te blijven voelen met iemand die men in haat of in woede zou kunnen vermoorden, ondanks de bestraffing van de dader. Het is echter ook voor de dader moeilijk om zich innerlijk weer vrij te voelen 'omdat en nadat men geboet heeft voor zijn daden'. Deze ultieme vrijmaking van de zielsvermogens, deze uiteindelijke dialoog tussen de ziel van dader en het slachtoffer ligt in een verder verschiet dan de vergeving en verzoening die een mens in zijn vermogens kan opbrengen. De mens kan de aanzet geven ertoe, tot dit ultieme verlossingsproces. Het zal echter de Genade van de Heer Jezus Christus zijn die de integrale vernieuwing, zeg Verlossing, brengt aan zowel de dader als elk slachtoffer. We verklaren dit nader.

De menselijke vermogens zijn in staat tot verzoening en vergeving, voor zover zij zich bewust zijn van de ultieme waarde en waardigheid van zichzelf en van de andere betrokkene. Maar deze ultieme waardigheid, over de generaties en eeuwen heen, kan niet gerealiseerd worden zonder dat zowel dader als slachtoffer in zichzelf de ultieme eerste oorzaak herkennen en erkennen van de toestand van oerzonde, waarin zij beide solidair verwickeld zijn. Het was en is uiteindelijk de toestand van oerzonde en zijn gevolgen die hen tot dader en slachtoffer gemaakt hebben en het lot over hen voltrokken hebben. Maar dit gaat het begripsvermogen, zegge het bewustzijn van de mensen te boven, geneigd als ze zijn om 'la condition humaine' te herleiden tot wat ze ervan kunnen zien, geworden als ze is doorheen de mensengeschiedenis. Dat het anders gekund had, dat deze geschiedenis niet onvermijdelijk fataal moest verlopen zoals het is en geweest is en dreigt te worden, is weer een stap te ver echter voor het menselijke bevattingsvermogen. Toch is juist deze werkelijkheid de kern van de Verlossing zoals Jezus Christus ze aan ons gebracht heeft en die uiteindelijk geen andere betekenis heeft dan een antwoord te zijn op deze oerzondetoestand: is er geen oerzonde, dan is er ook geen komst van de Zoon Gods nodig om deze toestand op te heffen. Maar dit brengt ons tot het volgende hoofdstuk ⁽⁴¹⁾ en volgende vraag: is ook de toestand van oerzonde vatbaar voor onze betuiging van vergeving en verzoening in een actuele concrete realisatie ervan, elk voor zich genomen als individu of groep?

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de toestand van oerzonde de uiteindelijke oorzaak geweest is waardoor dader en slachtoffer elkaar ontmoet en benoemd hebben en dat de ultieme verlossing, in de Heer Jezus Christus gegeven, hen beiden terug opneemt in de gemeenschap der Heiligen, zoals de Verloste mensheid genoemd wordt. (&) En Het Zij Zo!

III. WOORDEN VAN VERLOSSING EN GENADE VAN VERZOENING EN VERGEVING DOOR JEZUS CHRISTUS GESPROKEN ⁽⁴²⁾

⁴¹ *Volgende hoofdstuk en volgende vraag*: dit verwijst naar het eerste hoofdstuk van Boek Twee van Ethica en Moraal dat u hier leest: Op het Spoor van de Oerzondetoestand. De eerdere oorspronkelijke tekst las u al in E&M Boek EEN; S.L.

⁴² *Woorden van Verlossing en Genade, van Verzoeningen Vergeving door Jezus Christus gesproken*: zie dezelfde titel, maar andere tekst in de weergave van Johannes de Stoutmoedige in Boek Eén, Deel C derde Hoofdstuk, op datum van 04.07.2009.

24.12.2010

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan*: gegroet *Sam*. Andermaal, en met zeer veel genoegen is het aan ons om u te begeleiden naar de Heer Jezus Zelf, in Zijn Heilige Geest ervan die thans uw geest aanspreekt en toespreekt. Hij, de Heer Jezus zegt u: gegroet ook van Mij, *Sam*. Op deze kerstavond zal Ik u toespreken in de Woorden die de Vader Mij ingeeft en die bestemd zijn voor U Zelf, maar door U Zelf ook aan allen die u lief zijn en aan alle mensen van goede wil, zoals geschreven staat in het Boek van Lucas. Mijn geboorte, leven, lijden, dood en verheerlijking zijn u allen in grote lijnen bekend, genoegzaam om te kunnen geloven en aannemen dat Ik het ben die spreek en handel doorheen de geschiedenis, om u allen terug te leiden naar Mijn Vader die thans ook uw aller Vader geworden is. Van heden af zal mijn stem in u weerklinken, in Mijn Heilige Geest ervan, en u op niet mis te verstane wijze begeleiden in uw werk in de wereld dat niet anders is dan de concrete dading van Mijn universele Daad van Verlossing van Golgotha. Volg mij zoals ik de Vader gehoorzaam ben geweest, hebt elkander lief zoals Ik u allen lief heb gehad en nog steeds bemin. De tijden van lijden zijn voorbij, de tijd van Verlossing, Vertrouwing door Genade is aangebroken. Dit keerpunt, dat door u allen in David, *Geborah*, *Vif Piscoul*, *Paracelsus* en *U Zelf*, samen met *Dymphna*, *Theresia (van Lisieux)* ⁽⁴³⁾ en *Johannes de Stoutmoedige* is voorbereid, is thans gekomen. De wereld draait open voor u en voor Mij, op een wijze die ontvankelijkheid en verstaanbaarheid zal kenmerkend maken voor deze stap in het Verlossingsproces. Al te lang hebt u allen moeten wachten op deze nieuwe kans en nieuwe bocht op de weg die thans het grote Werk en Einddoel helder en klaar zal stellen voor uw ogen. Belijd Mij voor de mensen, spreek met de mensen en Ik zal spreken door U in Mijn Heilige Geest van Mij en de Vader, Eén en dezelfde.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze bijzondere *kerstboodschap* u allen gegeven is via U Zelf en dat de Genade van de Heer ze mogelijk maakt en uitspreekt in de Woorden van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest ervan, van Beiden. En Het Zij Zo! Het Zij Zo! Het Zij Zo! Amen. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan. En Het Zij Zo!

IV. EEN JAAR LATER... TOT BESLUIT VAN ETHICA EN MORAAL - BOEK EEN (zie voetnoot: ⁴⁴).

26.12.2010

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt, in overleg met *U Zelf en Vif Piscoul*. Hij zegt, in opdracht en gedragen door *Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan* dat de tijdelijke opschorting door *Johannes de Stoutmoedige* van zijn informatie niet betekende dat hij onwerkzaam geworden was en evenmin dat andere bronnen u niet hebben voorgelicht en/of geholpen. Integendeel. Maar nu pas is de kring rond en hebben wij het voorrecht om terug aan te sluiten bij *Johannes de Stoutmoedige* die u

⁴³ *De Heilige Theresia van Lisieux*: heeft zich inmiddels ook gevoegd bij 'mijn bronnen verenigd' en begeleidt me sindsdien in mijn werk. Zij heeft zich getoond als een fameus goede en geëngageerde psychotherapeute die de mensen leert spreken én luisteren tevens en tegelijk... S.L. (2014).

⁴⁴ Besluit van Boek Een, hier hernomen als Deel A van Boek Twee van Ethica en Moraal. Zie vorige info daarover in de voorliggende teksten.

ondertussen ingeleid heeft in de dialectiek van de oerzondetoestand. U vindt de betreffende informatie hier in dit Boek Twee: Ethica en Moraal Boek TWEE Deel A (⁴⁵)

Het moment is nu gekomen om, uitgaande van de erkenning van de oerzondetoestand, de historiciteit van de mens, als individu en als gemeenschap van de mensheid, te schetsen en in dit bijzondere gedeelte van toepassingen u allen de nodige informatie te geven die zal toelaten in te grijpen en te helen daar waar nodig is. Dit praktische deel is gebouwd en stoelt op het eerste, algemene gedeelte van E&M Boek EEN dat er de introductie van is. Het tweede gedeelte zal u van heel veel nut zijn, maar zou onmogelijk verstaanbaar overkomen als het niet begrepen kan worden in de geest van het algemene gedeelte dat hierbij afgesloten wordt.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het praktische gedeelte toelaat om in de praktijk van het leven de nodige hulp te kunnen bieden en dat hier voor de nodige maatschappelijke en sociale structuren ontwikkeld dienen te worden. (&) En Het Zij Zo!

EINDE VAN ETHICA EN MORAAL DEEL A VAN BOEK TWEE

Dit gedeelte is ook het

EINDE VAN ETHICA EN MORAAL BOEK EEN

⁴⁵ *Dialectiek van de Oerzondetoestand*: dit gedeelte van de informatie dat in extenso in BOEK TWEE, DEEL A opgenomen is en gevolgd is daar door een kritische analyse ervan, is een soort van louterend keerpunt geweest. De lezer die niet gewaarschuwd zou zijn zou heel gemakkelijk misleid kunnen worden door de teksten en pas achteraf vaststellen dat hij of zij misleid werd. Er is daarom in de voetnoten en verwijzingen voldoende commentaar ad hoc toegevoegd om dit euvel te vermijden. De voetnoten en de daaropvolgende dialoog behoren dus integraal toe tot het hoofdstuk I van Boek Twee Deel A, waarin de aanmatiging 'live' ten tonele gevoerd wordt... S.L.

ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING

BOEK TWEE

DEEL B

TOEGEPASTE ETHICA (Paracelsus)

§ 1. Ab Uno Disce Omnes, of waarom de Ethica een individuele Benadering nodig heeft

29.12.2010

S.L. *Zeg over allen wat u weet van één.*

Of waarom de Ethica een individuele benadering nodig heeft waarbij *de één van iemand staat voor het geheel van allen*, in paradox gesteld dus met het begrip uit de logica dat iedere humaniorastudent kent van de Latijnse grammatica en dat zegt: NON ab uno disce omnes. Of een duidelijke aansporing van uit de rede om geen onterechte inducties toe te passen en nooit zo maar iets te veralgemenen van één individu of object tot een wetmatigheid van allen samen. S.L.

AANHEF. Het Zij Zo zegt en Geborah spreekt, in overleg met U zelf en Vif Piscoul. Hij zegt, in opdracht en gedragen door Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan, dat het aan *Paracelsus* te danken is dat wij het adagium kennen: één in allen en allen in één, waarvan één de bedekker is. Ofwel, om Paulus te citeren: in Adam hebben we allen gezondigd, maar in Jezus de Christus zijn we allen verlost geworden ⁽⁴⁶⁾. Wat is de betekenis daarvan voor ons werk?

INFORMATIE. We hebben gezien dat de *Oerzondetoestand* een toestand is die in de mensheid ontstaan is als gevolg van de verblinding door zichzelf aan zichzelf toegebracht, zij het dat hij/zij hierbij misleid en verleid werd door de Aartsengel Lucifer. Lucifer probeerde op deze wijze de ganse mensheid aan zich

⁴⁶ Paulus: Rom. 5: 12 - 21

schatplichtig te maken en zijn usurpatie als lichtbrenger door haar te doen aanvaarden. We hebben gezien dat door deze dramatische kosmische ontwikkeling de oorspronkelijke eenheid van mens en kosmos, van mens en zijn Umwelt van dieren, planten en planeet aarde (om nog maar de fysische en fysiekbiologische aspecten daarvan te noemen) verdeeld is geraakt, in achtereenvolgende fases van vervreemding, opdeling, verblinding, vijandschap, als gevolg op gevolg van oorzaak op oorzaak, zoals de wet van Karma het ons leert. Van daar uit is de '*ontologische*' toestand ontstaan van de 'zondige mens', een waarheid die de mens wel aanvoelt, maar slechts node accepteert. Dit heeft dan op zijn beurt als gevolg gehad dat de zondigheid en zonde zich nog dieper ingegraven hebben in de menselijke existentie, tot in de genetica toe en zelfs niet meer als zonde, maar als 'natuur van de mens' of toch als 'la condition humaine' (J.P. Sartre) onderkend of beschouwd worden. De oerzondetoestand wordt aldus voortaan als een ontologisch 'normaal' gegeven beschreven of minstens als 'conditionering' of existentieel gegeven van de menselijke soort. Als er niet de ellende van de pijn, het lijden, de ziekte, de afscheiding, de oorlog, het onrecht, de onderdrukking, de vernieling en de dood was, zouden we zelfs helemaal kunnen ontkennen dat er ook maar iets scheelt aan Het Wezen Mens.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de eenheid van de zondigheidstoestand de eenheid van de Verlossing waargemaakt wordt op identieke wijze als in de eenheid van de dood de eenheid van het leven hersteld geworden is. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is Paracelsus die spreekt. Hij zegt: de waarheid heeft haar rechten en een van deze rechten is de ontologische uitspraak dienaangaande, namelijk dat de *waarheid betrokken is op haar object, zoals de eenheid op de veelheid ervan*. De waarheid over de zondigheid van de mens is betrekkelijk te zien als deelhebbend aan het geheel van de zondigheid zoals ze mondiaal in de mensengeschiedenis is opgetreden: in veelheid, die *resonantie* geeft in de enkeling. We bedoelen te zeggen, zegt hij, dat de veelheid van de zonden de eenheid van de zondigheid uitmaakt en dat deze veelheid als resonantie in de eenheid van de mensheid aanwezig is en blijft in haar gevolgen. Het zijn de gevolgen van de zonde die de zondigheid als toestand constitueren. Het is de veelheid in de eenheid van de kosmos, zijnde hier de kosmische aarde, die gezamenlijk de toestand van zondigheid als een en dezelfde voor alle mensen en dieren heeft gesteld.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de eenheid van de resonantie de veelheid vertolkt wordt van de zondigheid als even zo vele daden en dat op zijn beurt de resonantie in allen de veelheid van daden van zonde verder zet en dat zonder de Verlossing door Jezus Christus deze toestand ten dode leiden moest, zonder dat enige hoop op herstel van uit zichzelf gegeven was. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is Paracelsus die spreekt. Hij zegt: als we ons nu wenden tot de *concrete zondigheid van de concrete, individuele mens*, dan zien we dat ze ontstaan is als gevolg van 'de' zondigheid, maar dat de zondigheid zelf er gekomen is als gevolg van de resonantie in de mens van de zonden, van anderen en van zichzelf. Zo staat 'Adam' voor de zondige mens. Zo staat de 'nieuwe Adam', de verlost mens, als de resonantie van de Verlossingsdaad van Jezus Christus in hem of haar. Het is de *keuze van de wil voor wie men kiest* die bepalend wordt wie hij of zij uiteindelijk zal worden. Maar als we dit achter ons laten en uitzien naar de Verlossing zelf, dan zien we dat, net zoals de oerzondetoestand ons bereikt heeft via de resonantie ervan in onze ziel, in de geest en lichamen ervan, de Verlossingsdaad van Jezus Christus ons bereikt door de beaming ervan in onze ziel, in de geest en lichamen ervan, van ons Zelf. Het antwoord dat we geven aan Hem, in betrokkenheid ervan met Hem, in

Hem en door Hem, is tevens het antwoord én zijn gevolgen dat we aan onszelf geven: wie zullen we aanhangen? Met wie zullen we één lichaam gaan vormen: met het Mystieke Lichaam waarover Hij spreekt of met het beschadigde, van zondigheid beladen lichaam van de oude mens, de oude Adam genaamd? Aan ons de keuze.

Aan ons echter ook *de moeilijkheid van de keuze* en daarop, van de weg terug naar het Vaderhuis. Onze instelling er toe is genoeg, maar er moet een begin zijn, *een metanoia*. Deze metanoia kan niet zonder een *begin van bewustwording* ⁽⁴⁷⁾, net zo min als dat de Weg die ons naderhand verder leidt naar het Vaderhuis kan gegaan worden zonder nog meer en meer toenemend bewustzijn en 'bekentenis' ervan door ons Zelf, van zowel onze erbarmelijke toestand als onze nog als utopisch ervaren uitweg ervan. Het is in de bewustwording van uit de innerlijkheid gegeven dat de uitweg thans aangeboden zal worden en aangeboden wordt aan de mensen van vandaag. Dit is de essentie van de nieuwe boodschap, ons en u gegeven in de Woorden die de Zoon Gods heeft gesproken tot ons, zoals Hij ze Zelf gehoord heeft van Zijn Vader die ook onze Vader geworden is.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat uit de veelheid het geheel terug gevormd wordt krachtens de Weg terug naar het Vaderhuis, zoals hij door Jezus Christus thans aan de mensen aangeboden wordt, van uit de innerlijkheid gegeven en gesproken in toenemend en veranderend bewustzijn ervan. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt, in opdracht en gedragen door Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan dat *de omgeving* waarin de mens vertoeft medebepalend is voor degene die hij of zij wordt. Wil dit zeggen dat de mens geen of geen geldige regels mag stellen aan zijn omgeving? Of anders gezegd, bepaalt de omgeving ons of zullen wij het zijn die onze omgeving bepalen? Deze cruciale vraag, ethisch gesteld als ze hier wordt, bepaalt de eeuwige strijd en tweestrijd tussen wat de mens aan zichzelf oplegt en verschuldigd is en wat hij aan de anderen oplegt en verschuldigd is. Het is de vraag naar de legitimiteit van wetten, gebruiken, reglementen, van opvoeding die dwingend of stringent is. Het is de ethische kernvraag betreffende de medemenselijkheid (om van de dierenwereld en onze solidaire aanspraken ermee nog maar te zwijgen), maar ook de kernvraag betreffende de legitimiteit van elke mensengemeenschap (groep, stam, klasse, volk, natie, ras, werelddeel enz.) om zich rechten aan te matigen tegenover haar leden. Het is even zo goed en evenzeer de grote vraag naar de legitimiteit van het bepalen van grenzen van culturen en beschavingen, van het verdedigen of overschrijden van die grenzen, van het veroveren van andere gebieden of van het onderwerpen, zelfs uitroeien van andere groepen. We zullen zien in dit gedeelte van toegepaste Ethica hoe zowel op het individuele vlak van de persoon als op het collectieve vlak van de groep er correcties dienen aangebracht te worden aan ons denken en voelen en aan de wilsbesluiten die er uit volgen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de absolute rechten van de mensen welke ze zich toe-eigenen in deelgebieden ervan ongewettigd zijn als ze beroep doen op de gevolgen van de zondigheid, maar zich steeds als recht en wet te schikken hebben naar het individu of de totaliteit van de mensengemeenschap als haar volkomenheid ervan, ontologisch gesproken en ethisch beleefd. (&) En Het Zij Zo!

⁴⁷ S. L. Het moeilijke en pijnlijke aan deze bewustwording voor onze existentie is wel dat ze - deze bewustwording - begint in (bewust geworden) innerlijk lijden... Zonder lijden geen begin van bewustwording. De zin van het (noodzakelijke) lijden? S.L.

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt: we vervolgen nu ons overzicht van de Ethica als vorm van beslissingen nemen en keuzes maken van uit de concrete mens door de *onvolkomenheden van de individuele mens mee te betrekken* in dit overzicht. Immers, al hebben we ingezien dat één in allen aanwezig is en alles in één terugkaatst als zijn realisatie ervan, toch is het meer bepaald de verdeeldheid die in elke mens ontstaan is en bestaat die het moeilijk, zo niet onmogelijk maakt om in concreto toe te laten dat elke mens voor zichzelf de wet stelt aan de anderen en “ab uno disce omnes” wordt dan wel degelijk “non ab uno disce omnes”. Of omkering van de paradox.

Waarom en waartoe? Door tussenkomst van *de Wet Zelf* wordt het mogelijk om datgene wat door de zondigheid individueel aan bewustzijn en parate kennis van zichzelf door zichzelf onmogelijk geworden is, vooralsnog geldig te maken voor iedere mens afzonderlijk en in de gemeenschap als zijn totaliteit. De *Wet Zelf*, of de Wet zoals het Zelf zelf de Wet Zelf in zichzelf capteert en kan verwoorden, is de neerslag van wat de Vader in de menselijke soort heeft neergelegd als Zijn Wet. Zo vervangt De Wet Zelf datgene wat verloren gegaan is aan directe, onmiddellijke waarneming en kennis en dit gebeurt door schouwen van de innerlijkheid (ethica!) en door reflectie op zichzelf (logica!) van het Wezen Mens dat hij/zij toch nog altijd is. Het is De Wet Zelf - waarvan de Wet van Mozes de uitdrukking was voor het Joodse Volk in de woestijn en ook nadien - die de gebrekkig geworden waarneming en bewustmaking van de diepe, diepere, diepste lagen van de menselijke zielsvermogens moet en zal waar maken. Vandaar de gewettigde omkering van de paradox: door invoering van bewustzijn en reflectie, moeizaam verworven en gewonnen op de braakliggende gebieden van lijden en ontbering...

De Wet zelf zal ook degene zijn, die op exclusieve wijze kan meespreken in de bepalingen en beperkingen die *de collectiviteit zowel als de individuele mens* zich heeft op te leggen in de realisatie van zichzelf als gemeenschap en als individu. Het is precies deze Wet Zelf die, we herhalen het, de Wet is waarvan Jezus bij leven zegt dat Hij er geen iota aan verandert met Zijn Komst (⁴⁸). Keren we de zaken even om, dan zien we dat wat Adam verloren had door zijn zondedaad terug hersteld wordt door de invoering van de Wet Zelf. De boom des levens, van kennis van goed en kwaad, waarvan de vruchten niet gegeten mochten worden is een plant geworden in het hart van de mens zelf: hij is zelf de boom geworden of liever de boom is een levend onaantastbaar deel van zichzelf geworden dat hem/haar onverbiddelijk, maar op een zachtvaardige, welwillende wijze, terecht wijst als hij/zij deze boom onachtzaam voorbij gaat... Deze boom van goed en kwaad die door reflectie, maar ook door ethische evolutie van inzicht en wilvermogens, bewust geworden is in de mens, is hem eigen en dient nu als volwaardig richtsnoer voor zowel de individuele mens als de mensengemeenschap. De stem van het geweten is er het bewuste pendant van. Dit is de toestand zoals die bestaat in afwachting van de voltrekking van de Verlossing in elkeen en waarvan de vruchten ook in elke mens op rijping liggen te wachten. Dit is in essentie en kort samengevat het wel en wee van de ganse mensheid, in eenheid gebracht met zichzelf, in goede en kwade dagen; het is de geschiedenis van de verloren Zoon en het uitverkoren Kind van God en van de ganse Schepping!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de boom des levens tevens de Wet Zelf van het leven geworden is en dat door deze Wet van goed en kwaad in de zielvermogens te planten de Vader een voorbode gegeven heeft aan de mens van wat hij of zij kan

⁴⁸ Zie evangelie: Matteus 5: 17- 18 en Lucas 16: 17

verwachten op het einde van de tocht naar het Vaderhuis, hierin mede geholpen en mogelijk gemaakt door de Verlossing van Jezus Christus zoals Hij ze ons en u gebracht heeft. (&) En Het Zij Zo!

§ 2. Schuldgevoel en schaamte leiden het proces in van vergeving en verzoening, maar kunnen het niet tot een volwaardig einde brengen. Wat is er dan nog meer nodig om verder mee te werken?

Of hoe schuldgevoel en schaamte, spijt en berouw de fouten, gebreken, misstappen, zonden of misdaden wel voor zich uit stellen en ze in het vizier brengen van het bewustzijn, maar op zichzelf niet voldoende zijn om het helingsproces van vergeving en verzoening door Genade te volbrengen. (Het Zij Zo!)

30.12.2010

AANHEF. Het Zij Zo zegt en Geborah spreekt, in overleg met u zelf en Vif Piscou!. Hij zegt, in opdracht en gedragen door Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan dat u thans kunt aanhoren wat Paracelsus u te zeggen heeft over het helingsproces dat meer is dan het oprakelen van een verleden in schuldgevoel en berouw of spijt, om nog niet over het schaamtegevoel te spreken dat zo inherent verbonden is aan de gekwetste eer of eergevoel van de mens en dat zich hier als eerste signaal manifesteert.

INFORMATIE. Paracelsus zegt ⁽⁴⁹⁾ en hij neemt het woord, in opdracht en gedragen door zijn mandaat in Jezus Christus gevestigd, uwe en onze Heer en Verlosser, zegt hij. Hij zegt: als u, gekweld door schaamte of schuldgevoel, berouw of spijt, er toe komt u zelf in het vizier te nemen van uw bewustzijn en hiermee een proces van afrekening begonnen bent met u zelf en met degenen die u dit allemaal aangedaan hebt of die u dit aangedaan hebben, dan is het duidelijk dat de intentie ervan een is van *vergelding en vergeving*, tevens en tegelijk. U vreest de straf, u geeft vergeving, u vraagt vergeving, u geeft de straf. Zo gaat het ongeveer tussen mensen onderling. Tot nog toe is dit een voldoende reden geweest om mensen er toe te brengen met elkaar in vrede te leven of terug goed te maken wat ze elkaar aangedaan hadden. Veel daarvan blijft echter in het dak steken van de goede voornemens of van niet nagekomen verbintenissen. Dit wordt veroorzaakt door de disharmonie tussen dader en slachtoffer en het verschil in appreciatie van de feiten die daarvan het gevolg is. De dader tracht af te dingen op de straf en wedt op vergeving; het slachtoffer denkt vooral aan vergelding en weerwraak en is niet zo maar tot vergeving of verzoening te brengen. ‘Vergeeten’ (van “vergeven en vergeten”) is dan het maximum dat kan bekomen worden. Vergeten, maar voor hoelang?

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat vergeven en vergeten, mits vergelding de huidige gangbare manier is van klaar te komen en in het reine met zichzelf en de andere, voor wat zonde en misdaad betreft en dat dit proces facultatief ook geldt voor de zwaarste misdaden en misdrijven onder mensen, genomen als groep of stam. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt: de oproep tot vergeving door *verzoening in Genade van Onze Heer Jezus Christus* zou geen zin hebben als dit eerdere proces van ‘vergeven en vergeten, mits vergelding’ al zijn volledige uitwerking zou gehad hebben op elke gepleegde

⁴⁹ *Paracelsus zegt en hij neemt het woord*: de opmerkelijke lezer zal hier de afwijking vaststellen van het gebruikelijke en afgesproken protocol van de aanhef, waarbij elke informatie begint met “Het Zij Zo zegt”. De zin zou moeten beginnen als volgt: “Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt (tot u, Sam). Hij zegt: (I)gegroet Sam!)”. Volgt dan de informatie. S.L.

fout of misdaad, zonde of niet. Het is maar bij nader toezien dat men merkt dat ondanks de goedbedoelde pogingen van de mensen onderling, ze niet goed of goed genoeg er in slagen om tot herstelbetaling, laat staan tot integrale herstelling van de vrede des harten tussen dader en slachtoffer(s) te komen. Waarom? Omdat de aangerichte schade in de inwendige mens, in zijn lichaam zowel als in zijn emotioneel bewustzijn, in zijn energetisch lichaam zowel als in zijn verstandelijke vermogens, niet kon hersteld worden en dat er dus een trauma blijft of een letsel dat meegedragen dient te worden. *Hoe dus te handelen, in het licht van de vernieuwde Genade die Jezus Christus ons belooft en die in een proces van heling dient voltrokken te worden?*

Men dient allereerst dit eerste proces dat we hierboven geschetst hebben, te doorlopen, maar men moet er zorg voor dragen dat er geen bijkomend leed geschapen wordt: de wraakgevoelens hebben immers de tendens om steeds, zoals de slinger van een uurwerk, over het middelpunt heen van de redelijkheid uit te zwaaien naar de overkant: weerwraak is daarom, als ze instinctief genomen wordt, steeds erger dan de daad zelf. Het gerechtelijk apparaat, zegge de menselijke gerechtigheid die er de motor van is, is er al in gelukt om redelijkheid vóór wraak te stellen en de straf steeds milder te maken dan de daad, misdaad zelf was. Dit was het begin. Maar nu valt ons een proces te beginnen dat, vertrekkend van uit deze eerste slag, moet toelaten om de tweede slag van het proces van verzoening door vergeving, mits nodige vergelding, te winnen en te voltooien. Dit proces kan niet anders zijn dan, in de innerlijkheid van de mens die hij/zij is, een heling op gang te brengen van *dader tegenover dader, van slachtoffer tegenover slachtoffer!*

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het proces van verzoening door vergeving in Genade gebracht, er een is dat de mens tegenover zichzelf op gang brengt en voltooit, onafhankelijk van de opgelopen schade of van degene die de schade heeft veroorzaakt. Dit helingsproces, dat tevens een ziekmakende geest geneest, is thans aan de beurt in dit verdere verloop van de bespreking hieronder. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt: de vergelding waarvan sprake was, is een aspect dat in de heling niet meer ter sprake komt, zij het dat het resultaat van de heling er een is dat, integraal genomen, een gevoel van hersteld geluk en waardigheid meebrengt dat groter is en dierbaarder dan gelijk welke materiële vergoeding of vergelding. Immers, terwijl straf, vergelding, verdediging en zelfs vergoeding van alle opgelopen materiële schade tot de orde behoren van de uitwendige tekens van 'uitwisseling van waarden', horen ze sui generis thuis in de 'realm' of sfeer van de geweldpleging of verdediging er tegen: tand om tand, hand om hand zelfs. Geweldpleging, zelfs in de verdedigingshouding, is nog steeds gewelddadig en dus bron van al het leed dat in deze daad verborgen ligt. Geen gewelddadigheid op een mens of dier gepleegd is ooit bron van liefde of geluk genoemd kunnen worden. Van daar uit zal de heling al van meet af aan gericht zijn op de liefde voor zichzelf en elke depreciatie of verminking van het Zelf afwijzen. Heling is promotie van het Zelf, geen kastijding ervan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de weg van de heling resoluut gegeven wordt buiten alle uitingen van welke gewelddadigheid ook en integraal gericht is op het volledige herstel van zichzelf in een sfeer van liefde en toewijding aan elkaar. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE./WETTIGING. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt: de toewijding in liefde leidt er toe dat de mens, opgenomen in een sfeer van welwillendheid en liefde voor zichzelf, er toe komt om in zich de *laatste resten van defensie* te laten varen tegenover de wraak of inbreuken erop

en zich nu onbelemmerd en ook zonder schroom durft te vertonen aan zichzelf, geborgen als hij/zij zich weet in de Hand Gods, als zijn ultieme bescherming van Zichzelf. Deze openhartige, in liefde en welvaren geuite bejegening is in staat, *mits hulp* van degenen die aangeduid waren om het helingproces te helpen begeleiden, de mens tot in de uithoeken van zichzelf te laten schouwen en tot bekentenis en aanvaarding te brengen van wat hij/zij daar ziet en beleeft. Dit leidt dan op zijn beurt tot een *transcendentie van het heden en actuele trauma*, om verderop te gaan graven, op dezelfde liefdevolle en wijze manier, in het verdere verleden van vorige levens, van vorig karma, persoonlijk, familiaal of zelfs tribaal. Deze toegang tot Zichzelf - een Zelf dat in vergetelheid gebracht was door zoveel eeuwen van schuld en onopgeloste schadeclaims - is dan tevens de *scholingsweg* die als vanzelf verderop leidt naar de ultieme vrijmaking en verlossing van de ziel en haar vermogens. Daarmee wordt de oorspronkelijke schuld tot een 'felix culpa', die niets meer is geweest dan de aanleiding die de mens op weg heeft gezet naar de voltooiing van zichzelf: de Alpha die de Omega ontmoet heeft en omarmt. (&) En Het Zij Zo!

§ 3. Door het verleden op te nemen in het heden wordt de toekomst ontsloten. Door het openbreken van de gesloten circuits van pathogene herinneringen uit een ver of nabij verleden gaat de toekomst open voor nieuwe inzichten en avonturen.

03.01.2011.

AANHEF. Het Zij Zo zegt en Geborah spreekt, in overleg met u zelf en Vif Piscoul. Hij zegt, in opdracht en gedragen door Jezus Christus in Zijn Heilige Geest ervan dat Paracelsus u thans zal aantonen hoe door het openbreken van de pathogene circuits van herinneringen uit een ver of nabij verleden, de toekomst zich aan het bewustzijn vertoont in nieuwe perspectieven en uitnodigt tot nieuwe inzichten en avonturen, er naar toe heen gaande met vernieuwde moed en wijsheid te over.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de herinneringen uit het verleden, gevat als ze zijn in gesloten, pathogene circuits, het zicht op de toekomst vertroebelen of verbergen en zo de mogelijkheden beletten tot realiseren ervan. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt: Ik, Paracelsus, onder het mandaat van Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan ga u thans, Sam, de kwintessens van de heling, zoals wij ze samen met u en uw medewerkers beoefenen, doorgeven bij wijze van informatie en algemene 'herstelling' van de gegevens uit het verleden. U weet al dat de heling zich situeert daar waar het gewone, menselijke proces van heling door vergeving en verzoening eindigt. Maar ook waar het gewone door u en uw collega's gestelde proces van psychotherapie eindigt, begint ons werk van heling. Dit is natuurlijk een gewaagde uitspraak, als u ze stelt zonder de nodige backing van gegevens wat dat betreft. Vandaar deze korte, algemene, maar volledige introductie ervan.

Heling of herstel ad integrum van de menselijke persoonlijkheid, ontdaan als ze dan is van alle bezwaren en lasten van uit het nabije of verre verleden, is een proces van lange duur. Dat is u al goed bekend. Het is ook een proces dat men niet zo maar aanvangt: het vraagt een voorbereidende fase van oriëntatie, van bewustwording, van vraagstelling en van het nemen van een besluit of engagement. Dienaangaande hebben we al tal van interessante ervaringen met u allen uitgewisseld, dat weet u. Wat u nog niet kunt weten of vermoeden is dat *het echte helingsproces* nog moet beginnen met u allen, want dat de ervaringen van uit het verleden bij u allen nog als opgerolde circuits van vroegere informatie aanwezig zijn en als mogelijke bronnen van pathologie in het heden kunnen optreden. Ze dienen maar gewekt te

worden, kunstmatig of spontaan, en ze beginnen hun nefaste werk te verrichten. U zult zeggen: komt er dan geen einde aan deze oprakeling van het kwaadaardige verleden? Is er dan geen streep te trekken onder de nare ervaringen om, zoals het gewild en gewenst wordt, te kunnen aanvangen met de toekomst en haar verwachtingen? Jawel, en dit is precies wat in de heling, stap voor stap gerealiseerd wordt, waarbij de voorbereidende fase, zoals zo dikwijls het geval is, de moeilijkste en langst durende is. Het is immers door de onbekendheid met de materie van de heling dat men, in het begin vooral, aarzelt en zelfs twijfelt aan de efficiëntie of mogelijkheid van succes ervan. Later, gesteund en onderricht door de ervaring en het gelukkige gevoel ervan, valt het een mens veel gemakkelijker om verder te gaan op dit pad van achter naar voor of van voor naar achter, al naargelang men wenst of wil gedaan krijgen. De geheugencircuits lossen zich een na een op, breken open in het bewustzijn, worden daar verwerkt en er in opgenomen en dienen als toekomstige energie voor wat daar te wachten ligt aan totaal nieuwe ervaringen en, zoals aangeduid, zelfs aan spirituele avonturen. Dat dit alles echter begeleid dient te worden en in een deskundige vorm moet gegoten worden, spreekt vanzelf. Het is het ontbreken van deze deskundigheid tot nu toe, die belet heeft aan de wetenschappers - en ook aan ons om die wetenschappers te winnen voor ons project - om te vorderen op dit pad. Nu echter ziet de toekomst er veelbelovend uit, gedragen als ze is door het Woord Gods dat luistert naar en spreekt wat de Vader ingegeven heeft. “Zo van boven, zo beneden dus”, zoals ik placht te zeggen. Wat de Zoon Gods geleerd heeft van de Vader zal hij nu ook aan ons leren, als kinderen van de Vader en broers en zusters van Jezus Christus. Waarlijk, de tijden zijn veranderd. U zult het vlug genoeg gewaar worden.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de opengebroken, pijnlijke circuits van het verleden de bron vormen van de komende toekomst als energie genomen en die als informatie beleefd en verwerkt wordt. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt: de gegronde twijfels die u wat dat betreft heeft - betreffende het slagen überhaupt van de heling zelfs – kan men begrijpen en ze zijn een aanwijzing van de ernst waarmee u deze processen toepast en verantwoordelijkheid draagt ervoor. Maar, zoals u al gemerkt hebt, leert de mens bij en houdt hij, ondanks zijn eerste twijfels, toch vast aan wat hij of zij wel ondervindt en dat is de goede, zachtaardige uitwerking ervan, zelfs al van in de beginfase. Men kan dus spreken van een langdurig, maar niet zo moeizaam proces. Wat er dan in de fases van de heling zelf dient te gebeuren kan samengevat worden in wat we al gegeven hebben aan informatie daarover ⁽⁵⁰⁾ :

- kennismaking en kennisname van de gegevens die in het bewustzijn opduiken.
- aanvaarding en in ‘bekentenis’ nemen ervan op integrale, onvoorwaardelijke wijze.
- doorstaan van de milde symptomen die gepaard gaan met een dergelijke oprakeling van het verleden en zijn geheugencircuits.
- overwinnen van de bewustzijnsremmingen en aanvaarden van zichzelf als zijnde wie men is, hoe dan ook, in een gebaar van mildheid en vergevingsgezindheid naar zichzelf toe.

⁵⁰ *De al gegeven informatie over het helingproces*: werd uitvoerig gegeven en in praktijk gebracht in de Werkgroep KREA. Deze teksten zullen als bijlage verwerkt worden in dit Boek Twee. S.L.

- in zich opnemen van de lessen en de wijsheid die getrokken kan worden uit de opgedane ervaringen zodat wat oorspronkelijk een misdaad of misdrijf was, voor de toekomst een vaststaande waarheid als waarschuwingsteken geworden is.

Wat dus overblijft ten slotte is een positief gegeven van ervaring van wat men voortaan moet vermijden en ook zal vermijden. Dit is heel veel waard trouwens, dat beseft u wel.

Maar er is meer. Doordat de energie die in deze circuits opgeslorpt was nu helemaal vrij gekomen is - mede doordat de fysieke gezondheid is kunnen hersteld worden, op de definitieve verliezen of gebreken te na - is er nu voor het verdere leven (en levens) zelfs energie te over die aangewend kan worden voor rechtuit nieuwe richtingen van het beleven en het bewustzijn ervan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de gegevens van uit het verleden naar de toekomst toe als waarschuwingen en opgedane wijsheid meegenomen worden en dat de vrijgekomen energie ten dienste komt te staan van nieuwe levensfeiten en het bewustzijn ervan. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt: de interessante gegevens uit het verleden en de goede daden om ze even zo te noemen, worden mee opgenomen in het bewustzijn en versterken het herwonnen zelfvertrouwen. Het gewicht van de negativiteit is weg en de goede kwaliteiten en ervaringen, die er ook waren natuurlijk, wegen nu zwaar door in het evenwicht en de stabiliteit van de mens. Wat weg moest is weg, wat nuttig en waardevol was krijgt nu zijn definitieve ereplaats in het wezen Mens dat men is!

Dit zijn zo ongeveer de modaliteiten van de zelfheling en heling onder leiding van een deskundig therapeut en die u allen aangeleerd zullen worden als u dat wenst. Het is vooral de opgedane ervaring, dag in dag uit en het feit dat men zelf alles meegemaakt heeft van wat men doorgeeft aan de persoon van de vragende mens, die zullen spreken in het leerproces. Dit hier geschetste algemene kader is daarvan slechts de aankondiging.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de geduldige houding van therapeut en vragende mens, samen genomen voldoende zullen zijn om het ganse proces leerzaam te doorlopen, wat dan voor enkelen een uitnodiging wordt om op hun beurt de therapeutische hulpverlening in de heling te aanvaarden. (&) En Het Zij Zo!

§.4. Gevoelens en emoties, vastgehouden in de lichaamsfuncties en de bezenuwing ervan, kunnen bijdragen tot overschaduwen van het heden en zijn vereisten betreffende perspectief op uw werk en opdracht.

Of hoe onopgeloste emotionele spanningen, als gevolg van opgelopen trauma's in het verleden, het zicht belemmeren en de energetische aandrijving verzwakken die nodig zijn om in de toekomstige gebeurtenissen te stappen en te werken als gevolg van het door u ontvangen mandaat en opdracht. (Het Zij Zo!).

04.01.2011

AANHEF/WETTIGING. Het Zij Zo zegt en Geborah spreekt, in overleg met u zelf en Vif Piscoul. Hij zegt, in opdracht en gedragen door Jezus Christus Zelf in Zijn Heilige Geest ervan dat u thans Paracelsus kunt aanhoren die u zal spreken over uw *mandaat en opdracht* en over de *beslommeringen* die beletten dat u een klare kijk hebt daarop, als gevolg overigens van in het verleden opgelopen trauma's. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de opgelopen trauma's in het verleden nog steeds actuele spanningen en beslommeringen meebrengen die de kijk op uw werk en mandaat erin en ook de energetische aandrijving ervan belemmeren of beperken althans. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt: gegroet Sam. We vangen thans het eigenlijke *praktische gedeelte* aan van de uiteenzettingen over heling en haar rol in het ganse proces van Genade dat u allen overkomt en op zijn uitwerking wacht. Dit proces dat thans nog achter de horizon van de toekomst verscholen ligt te wachten, kondigt zich aan door snelle chemische en biologische veranderingen in de mensen en zal ook u daarin treffen en veranderen, mede als gevolg van het bekomen mandaat dat u er toe noopt om ook anderen uit uw omgeving te helpen en voor te lichten over wat hen zal overkomen. Immers, gewend als u bent om het ene jaar naadloos te zien overgaan in het andere en alleen uw veroudering daarin te beleven als storende of zorgwekkende factor, verandert de toekomst nu het ganse perspectief voor u en voor de andere mensen evenzeer. Er zal dus danig moeten bijgewerkt worden en bijgedragen tot welzijn en welvaren van iedereen, wil men het ritme en de stappen kunnen volgen die te zetten zijn. Dit klinkt voor u misschien wel bedreigend, al is het net omgekeerd te interpreteren als verlossing en bevrijding van ballast uit het verleden. Hoe zal dit alles in zijn werk gaan?

We zegden het al: de ballast van emoties en gevoelens, voor zover ze onverwerkt gevangen gehouden worden in de circuits van het bewustzijn, beletten het zicht op de toekomst en haar perspectieven. Ze doen het voorkomen alsof er 'niets verandert onder de zon', terwijl juist alles aan het veranderen is. Daarom zal de opruiming van de resten van de trauma's en opgelopen kwetsuren van groot en doorslaggevend belang zijn, willen we samen met u allen en in het bijzonder met u, onze opdracht vervullen naar de mensen toe. Het vraagt van u allen dus een aanpassing, alsof u nu pas verneemt dat de wereld niet meer is wat hij was en dat ook u niet meer bent wie u zolang en zo vele jaren geweest bent. Dit verschil kan u verontrusten en dit is precies datgene waar ik, Paracelsus, u wil op wijzen: uw verleden laat niet toe dat u dergelijke abrupte veranderingen aankunt of zelfs durft veronderstellen. U bent dergelijke wendingen absoluut niet gewend en dat geldt evenzeer voor de omgeving waarin u vertoeft. Willen wij hier, Vif Piscoul, ik zelf, David en Geborah en al de anderen, u dan alleen maar wakker schudden? Neen, we willen u voorbereiden en daartoe is verandering van emotionele ondertoon, van gemoedsgesteltenis laten we zeggen, dringend nodig, ook voor u, zelfs nog meer voor u dan voor de anderen. Laat ons dus toe dat we snel en overtuigend werk maken van deze ommekeer en u op korte tijd verlossen van al de ballast uit het verleden, voor zover die nog remmend of storend inwerkt op u zelf.

WETTIGING. En het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de intense veranderingen van de omgeving gepaard gaan met intense ommezwaai in het inwendige beleven en dat de voorbereiding daartoe thans een aanvang heeft genomen voor u zelf en ook voor degenen uit uw omgeving die dit nodig zullen hebben om hun opdracht en werk goed te verrichten. (&) En Het Zij Zo!

§.5. Verandering is nog geen verwijdering, vernietiging of ontkenning van het verleden.

Of hoe de toekomstige gebeurtenissen uw leven en dat van vele anderen zullen veranderen, maar daarom nog niet het verleden aantasten of ontkennend verlaten achter u. (Het Zij Zo!)

09.01.2011

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt, in opdracht en gedragen door Jezus Christus, onze en ook uw Heer en Meester. Hij zegt: *de gebeurtenissen* waarover sprake was in de vorige alinea's en rubrieken hebben allen te maken met de *fundamentele ommekeer* die de mensheid thans meemaakt en die lange tijd onbekend, sluimerend geweest is, maar nu openbreekt in de actualiteit. Deze ommekeer of menselijke metanoia heeft zowel biologische als psychologische, emotionele zowel als notionele, verstandelijke impact. De informatie erover zal u telkens bereiken op het gegeven moment van de zichtbaar geworden toestand. Bijgevolg kunt u wat dat betreft rustig afwachten tot zich de vragen zullen opdringen. U hebt echter nu al de wetenschap voor u liggen dat er gebeurtenissen van een grote omvang op komst zijn en dat u bijgevolg op waakzame wijze dient te leven en vooruit te kijken. Er is aan die veranderingen zelf geen fysiek letsel of trauma verbonden, ook geen direct levensgevaar voor u zelf of de uwen. Toch zal een grote mate van fysieke en fysische (biochemische, biologische, functionele) aanpassing nodig zijn voor allen. Deze aanpassing zal echter kunnen geschieden door en mits de raadgevingen op te volgen die wij u een voor een zullen verschaffen en die u op uw beurt door te geven hebt aan wie met u samenleven en u dierbaar zijn. WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze grondige veranderingen in zowel de biologie als de gemoedsgesteltenis u niet zullen overvallen, aangekondigd als ze zijn en telkens voorafgegaan door de nodige toelichting erover. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt: *de gemoedsgesteltenis* waarover sprake was in vorige paragraaf betreft vooral de kwestie van fundamentele *hoop en vertrouwen* die u dient te verspreiden, krachtens het u gegeven mandaat en dat mede door ons bekrachtigd zal worden in al uw daden en woorden die er over uitgesproken worden. Dit vertrouwen, dat u namelijk deze gebeurtenissen voorzag en ook de uitkomst ervan in positieve zin voorzegt hebt gekregen, zal de mensen uit uw omgeving voldoende bereidheid geven om zelf voorop te willen gaan naar de andere mensen toe en zo zal zich het 'goede nieuws' verspreiden en de mensen snel en efficiënt bijstaan in de komende tijden.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de passende woorden en daden die van uit vertrouwen, hoop en geloof gesteld zullen worden de affectieve banden van de liefde zullen ondersteunen om op die wijze het verder leven naar de toekomst toe te garanderen en te omhelzen. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt: *de brandende kwesties van het verleden* zullen hierin geen rol van betekenis blijven spelen, omdat wij thans in onze tussenkomsten er voor zorgen dat het verleden hersteld is geworden en in zijn reële proporties kan waargenomen worden. U hebt thans voldoende basiskennis van u zelf, van wat een mens zoals u er een bent allemaal kan en niet kan betekenen en meemaken en wat hij/zij kan doen en mis-doen evenzeer. De kwestie is slechts om het verleden in een atmosfeer van vergeving en verzoening te beamen en het in zich op te nemen als toebehorend aan u zelf en aan niemand anders.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de betrokkenheid met het verleden niet betekent dat dit verleden dient opgedoekt te worden of ontkend, maar op de juiste, aan de menselijke conditie gehechte vorm en betekenis, dient aanvaard en opgenomen te worden in het Zelf zelf. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt: de *zelfhelende werkzaamheid van de hoop en het vertrouwen* dienen daartoe gemobiliseerd te worden, evenals de *autonome zelfheling* van de menselijke potenties. Dit alles wordt u thans meegegeven en bijgebracht. Wat overblijft aan dieper, diepste gelegen *trauma's* wordt dan mede door onze zorgen aan de oppervlakte van het bewustzijn gebracht en mede betrokken in het proces van heling of autonome zelfheling. U hoeft dus – en dit geldt evenzeer voor alle anderen om u heen – niet ongerust te worden of te anticiperen of gelijk welke rusteloze inspanning te leveren. Alles wordt in maat en tijd naar de omstandigheden en de identiteit van de mens aangebracht in vorm en betekenis die kan verteerd en verwerkt worden.

WETTIGING. En het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de geleidelijke, door ons aangebrachte veranderingen en de verwerking ervan voldoende zijn om het ganse omvormingsproces te begeleiden en tot een goed einde te brengen. (&) En Het zij Zo!

BIJLAGE uit KREAWERKBOEK 2019

FASES VAN HELING

DE AUTONOME ZELFHELING I (Paracelsus)

20.09.2007

De autonome Zelfheling is de allereerste vorm van heling die de mens dient te beoefenen, hierin bijgestaan door zijn beschermers en helpers uit de astrale wereld van ervaring en bewustzijn. (⁵¹)

AANHEF. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt en het is *Paracelsus* die spreekt. Hij zegt: de autonome Zelfheling waarvan wij u hieronder de eerste hoofdlijnen zullen schetsen bepaalt eigenlijk de allereerste vorm van heling die een mens, elke mens in feite, voor zichzelf kan en dient toe te passen, dit om zijn persoonlijke gezondheid en welbevinden te verbeteren en te herstellen waar mogelijk. Slechts als deze Zelfheling tekort schiet of bij ernstige aandoeningen die het bereik van een individuele ingreep te boven gaan, dient men beroep te gaan doen op een derde persoon als heler. In beide gevallen echter, zowel in het geval van de autonome Zelfheling als in het geval van assistentie door een competente en aanvaardbare heler, wordt de persoon bijgestaan op actieve wijze door ons, als zijn beschermers en helpers van uit de astrale wereld van ervaring en bewustzijn.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de autonome Zelfheling de eerste belangrijke stap naar genezing is voor al wie beroep doet op de krachten en vermogens die hem of haar toekomen van uit zijn wezen en vanuit de hulp die toegewezen wordt door ons in het astrale gebied van werkzaamheid en bewustzijn. (&) En Het Zij Zo!

De instelling, in een oprechte beweging van het hart en de aandacht

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt en het is *Paracelsus* die spreekt. Hij zegt: het aangewezen principe van de autonome Zelfheling bestaat in de mogelijkheid, mits het contact dat met onze wereld van het astrale bewustzijn gelegd geworden is, om op basis van eenvoudige oefeningen en raadgevingen de optimale functie van het biologisch – fysieke lichaam te herstellen en/of te bevorderen. Daartoe is *de instelling* in een oprechte beweging van het hart en van de aandacht nodig die ons in staat stelt in te treden in de pogingen van de mens om zichzelf te helpen verbeteren en herstellen. Dit is zoals met alle hulp: de vrager vraagt en is oprecht in zijn verlangen om geholpen te worden en het antwoord is een wegwijzer voor de vrager om zichzelf te behelpen en te herstellen. Daardoor wordt hij of zij op zijn beurt iemand die deze vorm van bekwame wetenschap kan overdragen aan nog anderen, die dan op een identieke wijze zichzelf leren te behelpen. En zo voort.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de zelfhelende werking van het individu niet moet onderschat worden en bestaat in een intense samenwerking met de astrale wereld van de geneeskunde, in overleg gebracht via de reeds aanwezige contacten er mee. (&) En Het Zij Zo!

De fases van deze hulpverlening

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt en het is *Paracelsus* die spreekt. Hij zegt: om tot een wezenlijke verandering te komen van de aangeboden hulp is het nodig dat men deze fases van de hulpverlening goed verstaat. Het eerste gebeuren is het opnemen van contact met ons en overleg over de te bieden hulp. De tweede fase is de actieve inbreng van de persoon in kwestie, op basis van de ingebrachte raadgevingen en energetische veranderingen die deze raadgevingen tot een goed resultaat zullen kunnen brengen. De derde fase is

⁵¹ *De autonome Zelfheling*: In dit gedeelte worden een aantal mediale teksten opgenomen die in de marge van de sessies van KREA ontvangen werden en die elk een bepaald aspect belichten van de oefeningen van KREA ofwel van de autonome Zelfheling als zodanig. Ze zijn chronologisch weergegeven omdat dit ons de enige logische volgorde van deze zeer verschillende teksten leek te zijn.

de verwerking van de bekomen resultaten in een beweging van verdieping ervan, zodat geen herhaling ervan meer hoeft te gebeuren.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de autonome Zelfheling een proces van samenwerking inhoudt waarbij de opgave die gebeurt er op haar beurt toe leidt dat men ingaat op de diepere betekenis ervan en zo herhaling van de ziekelijke toestand of van de stoornis op definitieve wijze voorkomt. (&) En Het Zij Zo!

AUTONOME ZELFHELING II (Paracelsus Zelf)

23.09.2007

Liefdevolle aandacht naar de getroffen plaats of functie, dikwijls ingeleid door pijn of ongemak ter plaatse, is de introductie naar de juiste instelling voor het ganse proces.

Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt en het is *Paracelsus zelf* die spreekt. Hij zegt: de autonome Zelfheling is zoals elke therapeutische ingreep een zaak van instelling, werkwijze en van methode. Om tot werkzaamheid te komen is de gerichte aandacht nodig naar de plaats of de functie van het lichaam die men wil betrekken in het helingsproces. De eerste wijze waarop de aandacht getrokken wordt - de zogenaamd natuurlijke, spontane wijze - is dikwijls de pijn of het ongemak van de plaats of functie. Dit is de "cry for help" van het lichaam zelf en deze pijn moet ernstig genomen worden als ze optreedt en vooral als ze aanhoudt of verergert. De pijn of het ongemak verhelpen met pijnstillers of, erger nog, met verdoving is niet de aangewezen methode dus. Het symptoom bestrijden en de onderliggende pathologie niet behandelen is al evenmin goed te keuren en zal zich trouwens wreken doordat de pathologie een nieuwe opstoot kent of een andere uitweg of uitwerking zoekt na de verdoving of pijnstilling. De aandacht die men echter gericht en doelbewust kan hebben voor de aangesproken plaats of functie is gericht naar die plaats of functie en is er allereerst op gericht om te weten te komen wat er gaande is. Diagnostische aandacht zou men kunnen zeggen, ware het niet dat dit maar de helft van het verhaal is. Deze aandacht immers moet niet alleen 'te weten komen', ze moet evenzeer en tegelijk helend zijn in haar liefdevolle genegenheid voor die plaats of functie. Liefdevolle aandacht of respect voor wat de plaats of de functie te zeggen heeft, haar verhaal van lijden dus, is de allereerste daad van de genezer naar zijn eigen lichaam toe.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de liefdevolle aandacht naar de getroffen plaats of functie de allereerste daad van heling is en tegelijk de introductie biedt naar de juiste instelling voor het ganse proces van herstel. (&) En Het Zij Zo!

De opname van de getroffen streek in een methode van rituelen en handelingen kan dan leiden tot bewustmaking van wat in de streek verscholen zit.

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt en het is *Paracelsus zelf* die spreekt. Hij zegt: de liefdevolle aandacht naar de plaats of functie die te helen zal zijn is meteen het begin van het proces van heling, zo hebben we daarnet gezegd. Om echter tot een proces van heling te komen en vooral om dit proces tot een definitief einde te brengen dat geen herhaling meer hoeft te kennen, is een methode en werkwijze nodig. In de methode bepalen we de getroffen streek of functie als opgenomen in een vorm van rituelen of handelingen die er

op gericht zijn om wat zich vastgezet heeft in die zieke functie of streek, te ontdekken, open te maken, bloot te leggen en/of in het bewustzijn ervan terug te brengen. Deze bewustmaking van wat zich verscholen heeft in de aangeduide functie of streek is het tweede en meest belangrijke deel van het proces, na de opgewekte aandacht en juiste aangenomen houding er tegenover.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de tweede handeling van het helingsproces er in bestaat dat men methodisch te werk gaat om wat zich bevindt in de getroffen streek of functie tot levendig bewustzijn te brengen en het zodoende al op bewuste wijze te leren verwerken. (&) En Het Zij Zo!

Dieper gaande verwerking van de oorspronkelijk te traumatische ervaring: voorkomen van de herhaling door de intrede van de psychotherapie en psychodynamiek, waarna terugplaatsing kan gebeuren van het bewust geworden proces in het geheugen van het verleden.

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt en het is *Paracelsus zelf* die spreekt. Hij zegt: de bewust geworden aandacht voor de getroffen functie of lichaamsstreek is helend in zichzelf, als ze gevolgd wordt door een dieper gaande verwerking naar de toestand van herhaling toe. Waarom namelijk is deze bewustwording niet vroeger gelukt en/of waarom is deze bewustwording niet afdoende geweest om eventueel herval of herhaling te voorkomen? We moeten er immers van uitgaan dat de allereerste ervaring, degene die aanleiding geweest is tot de stoornis zoals ze nadien in functie of lokalisatie is opgetreden en gevestigd gebleven is, een ervaring was die te traumatisch moet geweest zijn of te moeilijk om spontaan en onmiddellijk, zonder behoefte aan herhaling, opgelost en verwerkt te worden. Anders had deze ervaring zich niet kunnen of moeten verschuilen in het lichaam en zijn werking ervan. Hier zullen we de gegevens van de psychotherapie nodig hebben en de mechanismen van de psychodynamiek moeten toepassen. Die kunnen er voor zorgen dat, wat we nu terug aan de oppervlakte van het bewuste beleven gebracht hebben tegelijk wél verwerkt kan worden en wél geplaatst kan worden waar dergelijke zaken thuis horen: in het verleden van de mens namelijk en zijn geheugen ervan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de methodische inlassing van de psychotherapie er moet en zal voor kunnen zorgen dat de herhaling van de schadelijke gebeurtenissen zich niet hoeft voor te doen. (&) En Het Zij Zo!

De geheelde mens kan nu – dit hoeft echter niet – op zijn beurt er toe gebracht worden zich ten dienste stellen als heler van anderen, altijd in een vorm van samenwerking met de astrale genezers en helpers. Opleiding en initiatie hiertoe wordt dan aangeboden.

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *U Zelf* schrijft op. U zegt en het is *Paracelsus zelf* die spreekt. Hij zegt: de bewust gemaakte ervaring - de oerervaring van het trauma dus - zal nu door de psychotherapeutische werkzaamheid geplaatst zijn in het verleden - waar ze thuis hoort - en geproportioneerd worden zijn aan het actuele beleven dat ondertussen rijper, wijzer, in elk geval meer door het leven gevormd is. Het zal ook de aanleiding kunnen zijn (kunnen, niet hoeven te zijn!) om de genezen mens er toe te brengen zichzelf nu op zijn beurt ten dienste te stellen van andere mensen en hem/haar op zijn beurt te helpen dit proces van autonome Zelfheling aan te vatten. Om dit proces naar behoren te kunnen volbrengen is nog één voorwaarde onbesproken gebleven of slechts even aangehaald. Het is namelijk zo dat het ganse proces tegelijk en tevens een samenwerkingsproces is tussen de autonoom handelende mens en zijn geest enerzijds en onze ingrepen en handelingen anderzijds. De onze, als van degenen die wij hier zijn, namelijk de astraal gesitueerde geneesheren en

genezers en helpers allerhande. Deze vorm van samenwerking is een formule van heling, tegelijk met opleiding en kennismaking (initiatie van, introductie in, kennismaking met) met ons, de wezens van uit de astrale werkelijkheid.

De plaatsvervangende heling en hulp voor wie niet kan of wil tot deze samenwerking komen

Betekent dit niet een vorm van discriminatie invoeren, namelijk dat slechts diegenen die met ons kunnen of willen samenwerken ook geholpen zullen kunnen worden en dat de anderen in de kou en in de berusting van hun (nood-)lot moeten blijven staan? Neen, dit is niet juist. Ook wie niet naar ons kan of wil luisteren, om welke reden dan ook, kan genieten van onze hulp als iemand dit voor hem of haar aanbrengt en plaatsvervangend verricht. Om deze plaatsvervangende heling te begrijpen is echter meer dan een bladzijde aan uitleg en opleiding nodig. Het zal

echter voldoende uitgelegd worden aan wie het aanbelangt om door hen met succes toegepast te kunnen worden, overal en bij gelijk wie die het maar nodig heeft en vraagt om geholpen te worden, onder welke vorm dan ook (⁵²).

ETHICA EN MORAAL – FORUM VAN ONTMOETING
--

⁵² *Plaatsvervangende heling*: het is interessant om dit te vergelijken met en er naast te leggen wat de Heilige Theresia van Lisieux bij leven en welzijn al toepaste: het plaatsvervangende lijden... Zie de biografieën van deze Heilige die een van de getrouwe en werkzame leden geworden is van 'Onze Bronnen Verenigd'...

BOEK TWEE

DEEL C

PARACELTUS

DE TOEKOMSTIGE ONTWIKKELINGEN – DE OPWEKKING VAN DE ZIELSVERMOGENS EN DE WIL ER AAN
VERBONDEN DOOR DE GENADE VAN ONZE HEER JEZUS CHRISTUS

Paracelsus

§ 1. De toekomstige ontwikkelingen in onze regio, voor wat betreft de aandoeningen die verband houden met de geesteskrachten zoals ze zich in de mensen zullen tonen en werkzaam worden in hun dagelijkse bewustzijn.

26.01.2015.

Of hoe van de ‘tijdelijke mens’ het bewustzijn ervan doorbroken zal worden door de impulsen die van uit de zielsvermogens gegeven worden, gewekt als ze zijn in het verloop van de Genade van Onze Heer Jezus Christus Zelf, Amen. In het concrete, dagelijkse bewustzijn van alle mensen zal zich weldra een nieuwe dimensie van eeuwigheidswaarde ⁽⁵³⁾ manifesteren als uiting van de veranderde geestegesteldheid van hen allen. (Het Zij Zo!).

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt, in opdracht en gedragen door Jezus Christus Zelf, onze en uw Heer en Meester: de gevolgen van de veranderingen die in de geestesvermogens van de mensen aanwezig zijn, zullen zich weldra gaan uiten in hun dagelijkse, zogenaamd tijdelijke bewustzijn, het enige bewustzijn trouwens dat de meesten onder hen kennen en kunnen hanteren. Het verloop van deze ontwikkelingen zal voor iedereen nieuw en soms angstwekkend zijn, verloren als de mensen zijn in de paradigma’s van hun verleden en nog niet gewend aan de vernieuwde paradigma’s van het heden en de toekomst. Het verschil dat er in bestaat om binnen de context van het heden ook de eeuwigheid of de zielsvermogens en hun realisaties te zien gebeuren is natuurlijk niet aan iedereen gegeven op het zelfde ogenblik of op dezelfde wijze. Er zal een grote variatie zijn van verschijnselen en van opmerkelijke aandoeningen van het gemoed en de ervaringen in het gevoelsleven en van het verstandelijk verwerken ervan. Een grote ruimte zal moeten gelaten worden aan verkeerde, vroegtijdige en dus onrijpe, onware verklaringen zelfs, zoals ze zich zullen manifesteren bij de mensen. Het nodige geduld en zelfs therapeutisch ingrijpen zal hier moeten zorgen voor de stabilisatie van de gegevens in die mensen. Globaal kan men zeggen nochtans dat de nieuwe impulsen, door de geest gegeven, zich tamelijk snel en vloeiend zullen inpassen in het leven en beleven dat de mensen tot dan toe gekend hebben. Toch zullen de gevolgen op praktisch gebied van levenswijze, van ethische belevenissen en van morele en juridische

(*) *U beiden*: wie er naast ik, als de aangesprokene en degene die deze boodschap optekent, nog bedoeld wordt weet ik momenteel niet met zekerheid te zeggen. We zien wel. S.L.

regelgeving ingrijpend en soms zelfs opzienbarend zijn. Alles hangt er van af of aan de mensen de nodige hulp, onder de vorm van verstaanbare uitleg en het nodige vertrouwen, gebaseerd op inzicht van wat met hen gebeurt, zal gegeven worden. Het zal onder meer uw taak zijn om hieraan tegemoet te komen, samen met zeer vele andere mensen die vrij snel de nieuwe gegevens zullen kunnen bevatten en vertalen in voor de mensen verstaanbare, wijze woorden.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat men de veranderingen die in het tijdelijke, concrete bewustzijn van de mensen zullen optreden niet mag onderschatten en dat de wijziging en wending in de gevoelens en beleving van ethische kwesties een geruime tijd van aanpassing en verwerking nodig zal hebben en dat daarbij de hulp van mensen zoals u beiden (*) en nog vele anderen van doorslaggevend belang zal zijn. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt: de verschillende bronnen die zich in u en in de anderen zullen aandienen zijn alle gericht op de uitwerking van *de Genade van Jezus Christus*, zoals Hij ze aan de mensen wil geven en in werking brengen. Het accepteren van deze Genade betekent meteen dat een proces op gang gebracht wordt van opheldering van het verleden als *Geweten Zelf* en van de verschillende lagen van gecondenseerd geheugen, zoals het neergelegd is geworden in de kundalini en in de verschillende chakra's. De kennis en het differentiële onderscheid van deze chakra's zal dus van kapitaal belang worden. Deze kennis zal u binnenkort aangereikt worden. Wat als proces volgt bij de getroffen mens is een opkuis en oprakelen van zijn gehele wezen, als *Zelf zelf* gegeven en dit is wat gezegd geworden is, wanneer men sprak over de "verschrikking van het Zelf zelf" als het enige woord dat aan de mensen gegeven wordt en werkelijkheid wordt. Dit proces van grondige vernieuwing van alle geestesfaculteiten en van de grondige aanspraak van alle zielsvermogens die, gewekt en actief geworden als ze zijn, zich zullen manifesteren in de geest ervan naar de faculteiten toe van de tijdelijke mens, vraagt vanzelfsprekend tijd en geduld. Deze ervaring van het nodige geduld voor U zelf is u al te goed bekend! Het zal ook de richtlijn zijn die geldt voor al de andere mensen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de fases van herhaling, herstel en opwekking van de geestesfaculteiten en zielsvermogens vanzelfsprekend veel tijd in beslag zullen nemen en in goede banen geleid dienen te worden en dat dit ook zal behoren tot de taken van hen die zich geroepen voelen om hierin de mensen te helpen zich zelf te behelpen (autonome zelfheling) of hulp te zoeken bij deskundigen in een autonome zelfheling of ingebrachte heling. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en Paracelsus spreekt. Hij zegt, in opdracht van Geborah en David die hem de auspiciën aanreiken waaronder hij spreekt, dat deze summiere introductie van de komende gebeurtenissen *langzaam en op redelijke wijze* dient te worden overgedragen aan andere mensen, stapvoets volgend op wat zich in de maatschappij en de nabije toekomst ervan zal aandienen. Deze zachtmoedige, geduldige en ruimdenkende introductie van de nieuwe gegevens zal zichzelf richten en zichzelf gronden, begeleid als ze is door vele daartoe voorbereide mensen uit de hemelse sferen, de astrale wereld, de aarde en andere bewoonde planeten.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de introductie van deze woorden in de werkelijkheid van morgen zich zal aandienen op een geleidelijke, zachtaardige en voor de mensen begrijpelijke en aanvaardbare wijze. (&) En Het Zij Zo!

Dimensie van eeuwigheidswaarde

Een *geestelijke dimensie* of *dimensie van de geesteswereld* ⁽²⁾ wordt gekenmerkt door haar ontwikkelingsniveau. Elk niveau omvat, opgebouwd door reflectie, het geestelijk (levend/levens-) bewustzijn van de dimensie zelf én tevens het geestelijke bewustzijn van alle vorige, 'daaronder' gelegen (eerder symbolisch dan ruimtelijk te interpreteren) minder ontwikkelde geestelijke dimensies. *Eeuwigheidswaarde* staat tegenover tijdelijke waarde. Eeuwig betekent hier onsterfelijk (of niet meer sterfelijk, begiftigd met eeuwig leven) behorend tot het wezen van de mens.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de toename van de helderziendheid en van de intuïtieve vermogens mede deel uitmaken van de opname van de zielsvermogens en de wil eraan verbonden in de actuele faculteiten van de menselijke geestelijke vermogens en dat dit gepaard zal gaan met grondige opruiming van de verleden tijd en zijn karmische gevolgen die in het Zelf zelf gelegen zijn. (&) En Het Zij Zo!

Het Zij Zo zegt en het is Vif Piscoul en U Zelf in samenspraak, die spreken hier als Padvinder. Hij zegt: de indeling in dimensies geldt het astrale bewustzijn van de menselijke soort. Het is bereikbaar tot in dimensie V, op eigen kracht hier in dit leven op aarde en vooral nadien, na het overlijden en na de transitperiode die de geestelijke vermogens doorbrengen in de astrale sferen en dimensies;. De nieuwe dimensie waarvan hierboven sprake is, is geen uitbreiding van dimensie III, maar een eigen ontwikkeling van dimensie, tussen de dimensies III en IV in, die trouwens beide er door zullen beïnvloed worden, zeg maar verlicht worden. Het is dus niet zo dat dimensie IV of V op aarde toegankelijk worden voor de mens, maar wel dat in zowel dimensie III als IV en V nieuwe verlichting, ingegeven door de Genade van uw en onze Heer Jezus Christus, zal intreden en de mogelijkheden van de zielsvermogens en de wil er aan verbonden, zullen intensifiëren in deze dimensies.

En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat dimensie III tot V van de astrale werkelijkheid door de Genade van uw en onze Heer Jezus Christus zullen verlicht worden en aldus toevoegen wat Hij aan de mensheid, op vraag van de Vader in de Hemel, als Gave van de Geest en Zielsvermogens en de wil eraan verbonden te bieden heeft. (&) En Het Zij Zo!

² Dimensies van de geesteswereld

De geesteswereld wordt ingedeeld in verschillende niveaus van ontwikkeling ervan, waarbij elke hogere dimensie de voorgaande in kennis en reflectie ervan omvat en overstijgt meteen. Te beginnen met dimensie I, die we tegenkomen op aarde in de vorm van beginnende geestelijke ontwikkeling van edele stenen, planten en dieren; ook de mens deelt er in mee. Het betreft geest gericht op het overleven van de soort en van het individu. Dimensie II is typisch menselijk en overstijgt de voorgaande doordat de mens in reflectie over zichzelf kan treden. Dimensie III en IV zijn eigen aan de mens, zowel op aarde (gedeeltelijk althans en door de incarnatie a.h.w. gehandicapt in zijn uitwerkingen...) als in het astrale gebied van waarnemen. Deze dimensie bevat de mogelijkheid tot helderziende waarneming en andere 'heldere' uitingen zoals horen, ruiken, smaken, tastzin en helder weten als resultaat van dit alles, enz. Dimensies II, III en IV zijn typische humane dimensies van de actuele mens op aarde en in het astrale gebied. Dimensie V of geestelijke dimensie van "eenheid met zichzelf en met de waarheid" is zuiver en enkel aanwezig in het astrale gebied en heeft de karmische wetmatigheden overstegen. Dimensies VI, VII en VIII vallen buiten de directe mogelijkheid tot contact van de menselijke geest. Het contact en de informatie van daar uit moet

steeds bemiddeld worden door de wezens die van uit deze 'hogere' gebieden de mensen toespreken en hulp bieden.

Men kan algemeen stellen dat elke dimensie zichzelf te openbaren heeft aan alle de onderliggende dimensies, aangezien de onderliggende dimensie van uit zichzelf nooit in staat is tot opstijgen in kennis of wetenschap van een hogere dimensie dan die van zichzelf.

En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de dimensies van de geest er toe bijdragen om de geesteswereld in gelaagdheid te begrijpen, maar dat de over en weer gaande contacten ervan mogelijk zijn mits het aanvaarden en beschermen van de betrokken geestelijke entiteiten en identiteiten. (&) En Het Zij Zo!

³ Dimensies van de astrale wereld

De astrale sfeer van ervaring of astrale wereld is de sfeer van waarneming en werkzaamheid die de mens betreedt en enkele tijd zal bewonen na zijn overgang of overlijden. Hij/zij zal, doorheen een *overgangsfase* eerst geconfronteerd worden zijn met de sfeer van het *etherische dubbel* en/of van de *subterrane wereld* (de onderwereld) al naargelang zijn ontwikkeling en instelling. Na een korte periode van enkele weken tot maanden (in aardse termen uitgedrukt echter) zal hij/zij overgaan naar de eigenlijke astrale sfeer van beleven. Deze astrale sfeer zelf wordt nog onderverdeeld in 1. lager astraal gedeelte (dimensie III van het schema van dimensies van de geesteswereld – zie daar) en in 2. de astrale evolutie of dimensie IV. Deze astrale wereld is niet “de hemel” of het Vaderhuis, waarover de Bijbel of de Openbaring van de evangelies het heeft, ze is veeleer het Walhalla van de oude Germanen of het paradijs waarover Mohammed bericht heeft gelaten, of de kosmische wereld van het Brahmanisme of zelfs van het Boeddhisme (gedeeltelijk toch). De beschrijvingen zijn even menigvuldig als er profeten en religies geweest zijn en ze getuigen allen van een vorm van openbaring. Immers, van op aarde is direct contact met het astrale onmogelijk. Er is enkel projectie van astrale gebeurtenissen en informatie mogelijk op het *dubbelscherm van de aura* van de mens. Dit energetisch dubbelscherm van etherische substantie, bestaat 1. enerzijds uit projecties van fysieke gebeurtenissen, 2. anderzijds uit projecties van astrale gebeurtenissen. Het is zelf in feite geen van beide verschijningsvormen van werkelijkheid en is een “illusie” te meer van de ganse fenomenologie van de werkelijkheid. Dit gezegd in de zin zoals de Boeddha ze beschreven heeft en de huidige fysica ons bevestigt. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de astrale sfeer of beleving er een is van aardse schepping door het mentale karakter ervan, gegeven aan de mensen als schuilplaats en overgang tussenin twee opeenvolgende reïncarnaties en dat deze sfeer beheerd en bestuurd wordt door de oudsten der mensen, hun wijsheid en mentale scheppingskracht. (&) En Het Zij Zo! (*)

(*) S.L. Noteer hier dat Het Zij Zo uitdrukkelijk stelt dat de astrale sfeer of beleving van aardse oorsprong is, namelijk een schepping van menselijke mentale energie. S.L.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat, na de heling van zichzelf, de mens er toe gebracht kan worden om ook anderen te helpen. Om dus, in samenwerking met de astrale geneeskunde en haar helpers en beoefenaars, mensen te helpen en om ook degenen die er niet kunnen of willen toe komen beroep te doen op deze astrale vorm van genezen, te helpen en te verlossen van hun noden en noodlot zelfs. (&) En Het Zij Zo!